

Nr. 12 – 2006
Side 1561 – 1639

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 12
Utgitt 2. oktober 2006

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2006	
Aug. 18.	Lov nr. 61 om beredskapslagring av petroleumsprodukt 1561
Sep. 8.	Lov nr. 62 om endr. i lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven) 1561
Aug. 15.	Deleg. av myndighet til Utlendingsdirektoratet etter utlendingsloven (Nr. 979) 1567
Aug. 18.	Deleg. av myndighet til Arbeids- og inkluderingsdepartementet etter lov om interkommunale selskaper § 10 tolvte ledd (Nr. 991) 1577
Aug. 23.	Deleg. av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat etter energiloven (Nr. 993) 1577
Sept. 8.	Ikrafttr. av lov 8. september 2006 nr. 62 om endringer i lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven) (Nr. 1044) 1626
Sept. 15.	Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter kredittilsynsloven § 7 femte ledd (Nr. 1066) 1637
Forskrifter	
2006	
Aug. 14.	Forskrift om eksamen for Stabs- og masterstudiet ved Forsvarets skolesenter (Nr. 989) 1572
Aug. 25.	Forskrift om vern av produktnemninga Hardangereple som beskytta geografisk nemning (Nr. 996) 1579
Aug. 25.	Forskrift om vern av produktnemninga Hardangerpærer som beskytta geografisk nemning (Nr. 997) 1580
Aug. 25.	Forskrift om vern av produktnemninga Hardangerplommer som beskytta geografisk nemning (Nr. 998) 1581
Aug. 25.	Forskrift om vern av produktnemninga Hardangermoreller som beskytta geografisk nemning (Nr. 1006) 1583
Aug. 29.	Forskrift om ansattes rett til representasjon i styrer for interkommunale selskaper (Nr. 1009) 1585
Aug. 31.	Forskrift om krav om analyserapport ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA for å unngå innblanding av ikke-godkjent genmodifisert ris LL 601 (Nr. 1012) 1591
Aug. 31.	Forskrift om merverdiavgiftsloven § 70 – statlige virksomheter – endring av drift og/eller finansiering (Nr. 1013) 1591
Aug. 30.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av bluetongue i Belgia, Tyskland og Nederland (Nr. 1015) 1594
Sept. 1.	Forskrift om beredskapslagring av petroleumsprodukt (Nr. 1019) 1601
Aug. 24.	Forskrift om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak (Nr. 1033) 1609
Sept. 8.	Forskrift om sanksjoner mot ikke-statlige aktører i Libanon (Nr. 1040) 1620
Sept. 8.	Forskrift om særlige tiltak mot Hviterussland (Nr. 1041) 1621
Sept. 11.	Forskrift om opptak og krav til master i militære studier og stabsstudiet, studieprogram på henholdsvis 120 og 60 studiepoeng ved Forsvarets skolesenter (Nr. 1056) 1627
Juni 21.	Forskrift om stopp i notfisket etter makrell for ikke-mannfallsførte fiskere (Nr. 1057) 1628
Aug. 25.	Forskrift om stopp i fisket etter sei med not nord for 62° N i 2006 (Nr. 1059) 1629
Aug. 30.	Forskrift om stopp i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy som fisker med garn/snøre (Nr. 1060) 1629
Sept. 7.	Forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56 (Nr. 1062) 1630
Sept. 15.	Forskrift om fartøykvoter i fangst av kongekrabbe øst for 26° Ø i 2006/2007 (Nr. 1065) 1637
Sept. 15.	Forskrift om forbud mot handel i aksjer mv. og rapporteringsplikt for handel i finansielle instrumenter for tjenestemenn i Kredittilsynet (Nr. 1067) 1637
Sept. 18.	Forskrift om krav om analyserapport ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA for å unngå innblanding av ikke-godkjent genmodifisert ris LL 601 (Nr. 1068) 1638

Endringsforskrifter

2006

Juni	30.	Endr. i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo (Nr. 974).....	1563
Aug.	14.	Endr. i forskrift om merking, registrering og rapportering av småfe (Nr. 975).....	1565
Aug.	15.	Endr. i forskrift om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten (BSL A 2–1) (Nr. 976).....	1566
Aug.	15.	Endr. i forskrift om erstatning for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i internasjonale operasjoner mv. (Nr. 977).....	1566
Aug.	15.	Endr. i forskrift om registrering og merking av eldre preparater av dødt vilt (Nr. 978).....	1566
Aug.	18.	Endr. i forskrift om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge (Nr. 981).....	1567
Aug.	18.	Endr. i forskrift om bokføring (Nr. 982).....	1568
Aug.	18.	Endr. i midlertidig forskrift om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer (Nr. 983).....	1568
Aug.	18.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 984).....	1569
Aug.	16.	Endr. i forskrift om kontroll av maritim tjeneste (Nr. 990).....	1577
Aug.	22.	Endr. i forskrift (Nr. 117) om frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg til bruk i virksomhet som er registrert etter merverdiavgiftsloven (Nr. 992).....	1577
Aug.	24.	Endr. i forskrift om valg til Stortinget, fylkesting og kommunestyre (valgforskriften) (Nr. 994).....	1578
Aug.	23.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, fuglevilt, oppdrettsfugler og strutsefugler samt rugeegg, ferskt kjøtt, kjøttprodukter og blandingsprodukter fra disse, fra Bulgaria i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease (Nr. 995).....	1578
Aug.	25.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 (Nr. 999).....	1582
Aug.	25.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr (Nr. 1007).....	1584
Aug.	28.	Endr. i forskrift om nedsatt tollsats for konserverindustrien (Nr. 1008).....	1584
Aug.	30.	Endr. i en rekke forskrifter som følge av arbeids- og velferdsforvaltningsloven (Nr. 1010).....	1590
Aug.	30.	Endr. i forskrift om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v. (Nr. 1011).....	1590
Aug.	22.	Endr. i forskrift om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO ₂ -avgift (Nr. 1014).....	1592
Aug.	31.	Endr. i forskrift om forebygging av sammenstøt på sjøen (Sjøveisreglene) (Nr. 1016).....	1596
Aug.	31.	Endr. i forskrift om fastsettelse av tariffier mv. for bestemte innretninger (Nr. 1017).....	1599
Aug.	31.	Endr. i forskrift om regulering av adgangen til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 62° N i 2006/2007 (Nr. 1018).....	1601
Sept.	1.	Endr. i forskrift om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apoteketaten (Nr. 1020).....	1606
Sept.	4.	Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1021).....	1606
Sept.	4.	Endr. i forskrift om D-nummer (Nr. 1022).....	1607
Aug.	3.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) vedrørende adgangen til å søke arbeids- og oppholdstillatelse fra riket (Nr. 1031).....	1607
Aug.	16.	Endr. i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2006–2007 (Nr. 1032).....	1608
Aug.	29.	Endr. i forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) (Nr. 1034).....	1617
Aug.	31.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 1035).....	1618
Aug.	31.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2006 (Nr. 1036).....	1619
Sept.	4.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 1037).....	1619
Sept.	4.	Endr. i forskrift om prisnedskrivningstilskudd, matkornstilskudd og prisutjevningsbeløp på kraftfôr under markedsordningen for korn (Nr. 1038).....	1620
Sept.	7.	Endr. i forskrift om hvilke skattytere uten varig tilknytning til riket som skal lignedes ved Sentralskattedirektoratet for utenlandssaker (Nr. 1039).....	1620
Sept.	4.	Endr. i forskrift om arbeidsplasser og arbeidslokaler (Nr. 1042).....	1625
Sept.	4.	Endr. i forskrift om sikkerhet, helse og arbeidsmiljø ved bergarbeid (Nr. 1043).....	1626
Juni	21.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 1054).....	1626

Sept.	8.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 1055).....	1627
Aug.	21.	Endr. i forskrift om bemanning av norske skip (Nr. 1058).....	1629
Aug.	30.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften). (Nr. 1061).....	1630
Sept.	7.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter sei med not nord for 62° N i 2006 (Nr. 1063).....	1634
Sept.	12.	Endr. i forskrift om hva som skal anses som dopingmidler (Nr. 1064)	1634

**Diverse
2006**

Aug.	17.	Endr. i retningslinjer for Finansdepartementets fastsettelse av rentesats for forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. (Nr. 980)	1567
Aug.	22.	Opph. av forskrift om minstekrav til likvider for forretnings- og sparebanker (Nr. 985)	1571

Rettelser

		Nr. 9/2005 s. 1362 (i forskrift 13. juni 2005 nr. 589 om opptak til mastergradsstudier og videreutdanninger/emner på mastergradsnivå ved Høgskolen i Molde).....	1639
		Nr. 6/2006 s. 730 (i forskrift 26. april 2006 nr. 468 om krav til elektrisitetsmålere som selges)	1639

		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 2. oktober 2006

Nr. 12

18. aug. Lov nr. 61 2006

Lov om beredskapslagring av petroleumsprodukt.

Ot.prp.nr.80 (2005–2006), Innst.O.nr.69 (2005–2006) og Besl.O.nr.58 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 6. og 13. juni 2006. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 18. august 2006.

§ 1. For å sikre forsyningane av petroleum og petroleumsprodukt både nasjonalt og internasjonalt kan Kongen i forskrift avgjere at den som her i landet importerer eller produserer petroleumsprodukt og biodrivstoff, pliktar å halde lager av desse produkta.

Kongen kan vidare gi nærare føresegner om

- a) kven lagringsplikta gjeld for
- b) lagringspliktige produkt
- c) omfang og oppfylling av lagringsplikta
- d) bruken av volum som skal beredskapslagrast, og
- e) reglar om rapportering og tilsyn med beredskapslagringa.

§ 2. Departementet kan krevje gebyr frå føretak for brot på lova dersom nokon som har handla på vegner av føretaket har brote føresegner gitt med heimel i denne lova. Gebyret for brot kan ikkje overstige 10 millionar kroner per vedtak. Endeleg vedtak om gebyr for brot er tvangsgrunnlag for utlegg. Dersom føretaket går til søksmål mot staten for å prøve vedtaket, kan retten prøve alle sider ved saka.

Departemenet kan gi forskrift med nærare reglar om fastsetjing og gjennomføring av vedtak om gebyr for brot. Forskrifta kan innehalde reglar om oppfylingsfrist for vedtak om gebyr for brot, rente og tilleggsgebyr dersom gebyret ikkje vert betalt ved forfall, og i særlege tilfelle høve til å avstå frå å krevje inn pålagde gebyr.

§ 3. Denne lova tek til å gjelde straks.

8. sep. Lov nr. 62 2006

Lov om endringer i lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven).

Ot.prp.nr.41 (2005–2006), Innst.O.nr.39 (2005–2006) og Besl.O.nr.50 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. mai og 1. juni 2006. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 8. september 2006.

I

I lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven) gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser og reisegaranti (pakkereiseloven)

§ 1–1 skal lyde:

§ 1–1. Anvendelsesområde

Loven gjelder for tilbud om pakkereiser og for avtaler om kjøp av pakkereiser som inngås mellom en kunde og en arrangør eller formidler av en pakkereise. Kapittel 10 og 11 og § 3–1 gjelder også for andre reiser som nevnt i § 11–1 første ledd annet punktum og tredje ledd.

Kongen bestemmer i hvilken grad loven skal gjelde for Svalbard og Jan Mayen, og kan herunder gi særlige regler av hensyn til de stedlige forhold.

§ 2–1 skal lyde:

§ 2–1. Pakkereise

Med en pakkereise menes et tilrettelagt arrangement, som varer i mer enn 24 timer eller omfatter overnatting, som selges eller markedsføres til en samlet pris, og som inneholder minst to av følgende elementer:

- 1) transport,
- 2) innkvartering som ikke utelukkende er å anse som ledd i en transporttjeneste, eller
- 3) andre turisttjenester som utgjør en vesentlig del av arrangementet, men som ikke er direkte knyttet til transport eller innkvartering.

Et arrangement som går inn under første ledd regnes som pakkereise selv om de enkelte elementer blir fakturert hver for seg.

Et arrangement går inn under første ledd når arrangøren legger opp til at kunden velger ut enkeltelementene selv, men hvor elementene fremtrer som tilpasset til å kombineres.

§ 3–1 skal lyde:

§ 3–1. Vilkår for annonsering og markedsføring

Annonsering eller annen form for markedsføring av pakkereiser eller andre reiser som nevnt i § 11–1 første ledd annet punktum og tredje ledd kan bare foretas når nødvendig garanti er stilt og årsgebyr er betalt i henhold til § 11–1.

I kataloger, brosjyrer og annet informasjonsmaterieell som arrangøren har utarbeidet, skal det fremgå at garanti er stilt. Dersom en pakkereise markedsføres under et annet navn enn navnet til den som har stilt garanti etter § 11–1, skal navnet på den som har stilt garanti oppgis.

Kapittel 10 skal lyde:

Kapittel 10. Tvisteløsning**§ 10–1. Adgang til nemndbehandling**

Dersom det på grunnlag av avtale mellom reiselivsbransjens organisasjoner og organisasjoner som organiserer eller representerer pakkereisekunder, er etablert en nemnd for behandling av tvister, kan hver av partene kreve nemndbehandling av en tvist hvor nemnda er kompetent. Vedtektene for nemnda skal godkjennes av departementet.

§ 10–2. Opplysning om retten til å kreve nemndbehandling

Dersom det oppstår en tvist mellom en kunde og arrangør eller formidler skal kunden opplyses om retten til å kreve behandling i nemnda.

§ 10–3. Forholdet til de alminnelige domstoler

Så lenge en tvist er til behandling i nemnda kan ikke arrangør eller formidler bringe den inn for de alminnelige domstoler. En tvist anses for å være til behandling fra det tidspunkt begjæring om klagebehandling er kommet inn til nemnda. En sak som nemnda har realitetsbehandlet kan bringes direkte inn for tingretten.

§ 10–4. Plikt til nemnddeltakelse

Den som stiller garanti til Reisegarantifondet etter § 11–1 skal delta i nemnda for å sikre forbrukers mulighet til å klage på tjenestene som faller inn under denne lov.

Den som stiller garanti til Reisegarantifondet etter § 11–1 skal også betale et gebyr som bidrag til nemndas drift. Gebyret innkreves av Reisegarantifondet.

§ 10–5. Forholdet til voldgiftsklausuler

Avtale om at en tvist som omfattes av denne lov skal avgjøres ved voldgift, er bare bindende dersom avtalen om voldgift er inngått etter at tvisten oppstod.

§ 10–6. Forskrifter

Departementet kan ved forskrift fastsette regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i kapittel 10.

Gebyr som nevnt i § 10–4 annet ledd fastsettes av departementet ved forskrift. Departementet kan ved forskrift bestemme om og i hvilken utstrekning partene skal pålegges å betale for behandlingen i nemnda, samt i hvilken utstrekning en tapende part kan pålegges å erstatte motpartens omkostninger i anledning saken.

Departementet kan ved forskrift også fastsette regler om konsekvensene av at nemndas virksomhet opphører, blant annet om hvem som kan gi oppreisning for oversiktelse av frister og behandle begjæringer om gjenopptakelse.

§ 11–1 skal lyde:

§ 11–1. Garantiplikt og reisegaranti

Arrangør av pakkereiser plikter å stille reisegaranti. Arrangøren plikter også å stille slik garanti for transport som skjer sammen med en pakkereise, forutsatt at den hovedsakelig er til personlig bruk for kunden.

Reisegaranti skal også stilles av formidler av pakkereise for utenlandsk arrangør hvis det ikke godtgjøres at arrangøren selv har stilt slik garanti.

Det skal videre stilles reisegaranti for reiser som består av separate transport- og innkvarteringstjenester som sammen har vesentlige likheter med en pakkereise, forutsatt at reisen hovedsakelig er til personlig bruk for kunden.

Med reisegaranti menes individuell garantistillelse i form av erklæring fra bank eller forsikringsselskap stilt overfor Reisegarantifondet. Reisegarantifondet kan godta at det stilles annen betryggende sikkerhet. Garantisten skal

forplikte seg til etter påkrav å utbetale til fondet et beløp stort nok til å dekke omsetningen til enhver tid. Det skal videre innbetales et årsgebyr til Reisegarantifondet, som i hovedsak skal dekke fondets utgifter til administrasjon av reisegarantiordningen.

Garanti stilt etter reglene i annet land som er part i EØS-avtalen, trer i stedet for reisegaranti etter forrige ledd for pakkereiser som selges direkte fra forretningssted i et slikt land eller gjennom selvstendig formidler her i landet.

Arrangøren skal på forespørsel fra Reisegarantifondet godtgjøre at betryggende garanti er stilt.

§ 11–3 skal lyde:

§ 11–3. Reisegarantiens dekningsområde

Reisegarantien tjener som sikkerhet for tilbakebetaling av kundens vederlag hvis en reise blir avlyst og det blir åpnet konkurs eller akkord hos arrangøren, eller kunden godtgjør at kravet forgjeves er gjort gjeldende mot arrangøren. Likeledes tjener reisegarantien som sikkerhet for tilbakebetaling av kundens vederlag dersom arrangøren nekter å oppfylle avtalen på grunn av rettsstridig atferd fra en som har opptrådt på hans eller hennes vegne.

Ved reiseavbrudd tjener garantien som sikkerhet for tilbakebetaling av den del av vederlaget som svarer til ytelser som ikke er oppfylt overfor kunden. Den tjener videre som sikkerhet for utgifter til opphold og andre nødvendige utgifter før hjemreise kan skje. Dersom transport er en del av reisen, omfattes også utgifter som er nødvendige for å bringe kunden til avreisestedet eller til et annet sted som måtte være avtalt mellom partene.

Reisegarantifondet dekker bare krav overfor arrangører som har stilt den pliktige garanti.

§ 11–6 skal lyde:

§ 11–6. Forskrifter

Departementet gir nærmere bestemmelser om fondet og fondets vedtekter, herunder bestemmelser om garantiens størrelse og det beløp som skal betales i årsgebyr. Departementet kan også gi forskrift til utfylling og gjennomføring av reisegarantiordningen.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

30. juni Nr. 974 2006

Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo.

Fastsatt av styret ved Universitetet i Oslo 30. juni 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–2, § 3–3, § 3–4, § 3–5, § 3–6, § 3–7, § 3–8, § 3–9, § 3–10, § 3–11, § 4–7, § 4–8 og § 5–3, forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler og forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad. Kunngjort 18. august 2006.

I

I forskrift 20. desember 2005 nr. 1798 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo gjøres følgende endringer:

§ 2.5.6 tredje ledd bokstav d skal lyde:

- d) *Gradene Master of Laws og Master of Arts:*
- tilsvarende 30 studiepoeng for graden Master of Laws
 - tilsvarende 30–40 studiepoeng for graden Master of Arts.

§ 2.7.1, § 2.7.2 og § 2.7.3 skal lyde:

§ 2.7.1. Graden bachelor

Til graden bachelor ved Universitetet i Oslo må emner av til sammen minst 60 studiepoengs omfang være avlagt ved Universitetet i Oslo.

Emner fra utenlandsk universitet eller høyskole kan ordinært ikke inngå i emnene av 60 studiepoengs omfang avlagt ved Universitetet i Oslo, selv om de inngår i en utvekslingsavtale med Universitetet i Oslo. Det enkelte fakultet kan likevel i programplan/studieretningsplan for enkelte studieprogram/studieretninger fastsette at emner av inntil 30 studiepoengs omfang, avlagt ved utenlandsk universitet eller høyskole som del av en utvekslingsavtale med Universitetet i Oslo, kan inngå i emnene av minst 60 studiepoengs omfang avlagt ved Universitetet i Oslo.

Om krav til en programplan, eventuelt en studieretningsplan, se § 3.3.

§ 2.7.2. Graden master av 1–2 års omfang

Til graden master av 1 år/60 studiepoeng, 1 1/2 år/90 studiepoeng eller 2 år/120 studiepoengs omfang ved Universitetet i Oslo må emner av til sammen minst 60 studiepoengs omfang, inkludert masteroppgave, være avlagt ved Universitetet i Oslo. Det enkelte fakultet kan i programplan/studieretningsplan og/eller emnebeskrivelse fastsette at masteroppgaven kan avlegges i tilknytning til samarbeidsavtale med annen norsk eller utenlandsk institusjon.

Om krav til en programplan, eventuelt en studieretningsplan, se § 3.3.

Om krav til en emnebeskrivelse, se § 3.4.

§ 2.7.3. Gradene av 5–6 års omfang

Til gradene master av 5 år/300 studiepoengs omfang og til graden master i rettsvitenskap ved Universitetet i Oslo må emner eller andre studieenheter av til sammen minst 60 studiepoengs omfang, inkludert masteroppgave, være avlagt ved Universitetet i Oslo. Det enkelte fakultet kan i programplan/studieretningsplan og/eller i emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse fastsette at masteroppgaven kan avlegges i tilknytning til samarbeidsavtale med annen norsk eller utenlandsk institusjon.

Om krav til en programplan, eventuelt en studieretningsplan, se § 3.3.

Om krav til en emnebeskrivelse og til en annen studieenhetsbeskrivelse, se § 3.4.

Til gradene cand.theol., cand.med. og cand.psychol. ved Universitetet i Oslo må emner eller andre studieenheter av til sammen minst 60 studiepoengs omfang være avlagt ved Universitetet i Oslo.

§ 2–8 skal lyde:

§ 2–8. *Krav til innhold og sammensetning ved tildeling på delvis samme grunnlag av samme grad på ny eller av flere grader*

§ 2.8.1. Graden bachelor

Til graden bachelor på ny, eller på et grunnlag som helt eller delvis inkluderer en tidligere tildelt grad, må ved Universitetet i Oslo emner av til sammen minst 60 studiepoengs omfang være avlagt i tillegg til tidligere oppnådd grad. De nye emnene må sammen med tidligere emner, eller i tillegg til disse, innebære at ny grad får et annet faglig tyngdepunkt i studieprogram, studieretning eller fritt sammensatt grad enn den tidligere graden, dvs. med en emnegruppe av minst 80 studiepoengs omfang eller programdefinerte emner av minst 120 studiepoengs omfang innen et annet fagområde enn den tidligere gradens faglige tyngdepunkt.

Av de nye emnene må emner av minst 60 studiepoengs omfang være avlagt ved Universitetet i Oslo.

§ 2.8.2. Graden master av 1–2 års omfang

Til graden master av 1 år/60 studiepoeng, 1 1/2 år/90 studiepoeng eller 2 år/120 studiepoengs omfang på ny, eller på et grunnlag som helt eller delvis inkluderer en annen tildelt grad, må ved Universitetet i Oslo emner av til sammen minst 60 studiepoengs omfang være avlagt i tillegg til tidligere oppnådd grad, og disse emnene må inkludere annen masteroppgave enn tidligere grad.

Av de nye emnene må emner av minst 60 studiepoengs omfang være avlagt ved Universitetet i Oslo.

§ 2.8.3. Gradene av 5–6 års omfang

Til graden master av 5 år/300 studiepoengs omfang eller graden master i rettsvitenskap, på ny eller på et grunnlag som helt eller delvis inkluderer en annen tildelt grad, må ved Universitetet i Oslo ordinært emner eller andre studieenheter av til sammen minst 60 studiepoengs omfang være avlagt i tillegg til tidligere oppnådd grad. Det enkelte fakultet kan likevel i programplan/studieretningsplan for 5-årig mastergrad fastsette at emner eller andre studieenheter av til sammen minst 90 studiepoengs omfang må være avlagt i tillegg til tidligere oppnådd grad.

De nye emnene eller studieenheter av minst 60/90 studiepoengs omfang må inkludere annen masteroppgave enn tidligere grad. Av de nye emnene eller studieenheter må emner eller studieenheter av minst 60 studiepoengs omfang være avlagt ved Universitetet i Oslo.

Om krav til en programplan, eventuelt en studieretningsplan, se § 3.3.

Til gradene cand.theol., cand.med. og cand.psychol. på ny eller på et grunnlag som helt eller delvis inkluderer en annen tildelt grad, må ved Universitetet i Oslo emner eller andre studieenheter av til sammen minst 90 studiepoengs omfang være avlagt i tillegg til tidligere oppnådd grad.

Av de nye emnene eller studieenheter må emner eller studieenheter av minst 60 studiepoengs omfang være avlagt ved Universitetet i Oslo.

§ 3–3, § 3–4 og § 3–5 skal lyde:

§ 3–3. Programplan

En programplan skal omfatte faglige krav, struktur og innhold, undervisning, eksamen og særskilte forhold tilknyttet studieprogrammet.

Om visse krav til hva som må fremgå av eller fastsettes i en programplan, se §§ 2.7.1, 2.7.2, 2.7.3, 2.8.3, 3.2.1, 4.4, 5.6.2 og 6.2.3.

Rektor fastsetter øvrige krav til en programplan.

Fakultetet selv skal fastsette programplanen og/eller studieretningsplanen for det enkelte studieprogram som administreres av fakultetet. Andre deltagende fakulteter må godkjenne sin del av programplanen. For Lektor- og adjunktprogrammet skal likevel Rektor fastsette programplanen.

Om studieprogresjon og tap av studierett for et studieprogram, se §§ 7.1.6 og 7.2.1/7.2.2 med utfyllende regler.

§ 3–4. Emne- og annen studieenhetsbeskrivelse**§ 3.4.1. Krav til en emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse**

En emnebeskrivelse for et emne og en studieenhetsbeskrivelse for en annen studieenhet enn emne skal omfatte faglige krav, omfang og innhold, undervisning, eksamen og særskilte forhold tilknyttet emnet eller studieenheten.

For et emne må det fremgå hvilke emnegrupper det kan inngå eller inngår i. Dersom emnet inngår i en tverrfaglig emnegruppe, må andre deltagende fakulteter godkjenne omtalen av emnegruppen. Om emnegrupper, se § 3.1.3.

Om visse krav til hva som må fremgå av eller fastsettes i en emnebeskrivelse eller i en studieenhetsbeskrivelse for annen studieenhet enn emne, se §§ 2.7.2, 2.7.3, 3.2.2, 3.2.3, 4.2, 4.4, 5.3, 5.4, 5.6.2, 6.2.1, 6.2.3 og 6.3.

Rektor fastsetter øvrige krav til en emnebeskrivelse.

Fakultetet selv skal fastsette kravene til en studieenhetsbeskrivelse for en studieenhet innenfor en av de 5–6-årige gradene, jf. § 3.2.4, så langt det er mulig i samsvar med de krav som fastsettes til en emnebeskrivelse.

§ 3–5. Godskrivning og godkjenning av annen utdanning

§ 3.5.1. Godskrivning av grad, yrkesutdanning, fag eller emne fra institusjon som går inn under UH-loven av 1. april 2005 nr. 15

Fastsatt med hjemmel i § 3–4 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Rektor kan i utfyllende regler og i samsvar med eventuelle nasjonale bestemmelser fastsette hvordan grad, yrkesutdanning, emnegruppe, emne og/eller annen studieenhet fra en institusjon som går inn under UH-loven av 1. april 2005 nr. 15, kan inngå som del av grad eller studium som gis ved Universitetet i Oslo.

Fakultetet avgjør søknad om godskrivning av grad, yrkesutdanning, emnegruppe, emne og/eller annen studieenhet fra en institusjon som går inn under UH-loven av 1. april 2005 nr. 15, som del av grad eller studium som gis ved fakultetet.

Om krav til hva som må være avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2–7 og § 2–8.

§ 10.3.1 pkt. a skal lyde:

a) § 2–7

Der den enkelte bestemmelse i § 2–7 er til ugunst for en student i forhold til bestemmelse i forskrift 6. mai 2003 nr. 1077 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo, vedtatt av Universitetsstyret og endret senest 15. november 2004, skal sistnevnte forskrifts tilsvarende bestemmelser gjelde for studentens påbegynte studieprogram, men bare dersom bestemmelser i forskrift 10. april 2006 nr. 412 om godskrivning av høyere utdanning, fastsatt av Kunnskapsdepartementet ikke er til hinder for dette.

II

Endringene trer i kraft straks, med virkning fra 1. januar 2006.

14. aug. Nr. 975 2006

Forskrift om endring i forskrift om merking, registrering og rapportering av småfe.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 14. august 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 11, § 15 og § 33 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I (forordning (EF) nr. 21/2004). Kunngjort 18. august 2006.

I

I forskrift 30. november 2005 nr. 1356 om merking, registrering og rapportering av småfe gjøres følgende endringer:

§ 7 skal lyde:

§ 7. Merking av småfe som er født i Norge

Småfe som er født i Norge skal merkes med et godkjent øremerke i hvert øre før de er 30 dager, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i.

Inntil dyret er 6 måneder eller forlater dyreholdet det er født i, kan det ene godkjente øremerket erstattes av et alternativt identifikasjonsmerke. For dyr som skal slaktes innen de er 12 måneder og som ikke skal føres ut av landet, er det uansett tilstrekkelig med godkjent merke i det ene øret i tillegg til et alternativt identifikasjonsmerke i det andre øret.

Det alternative identifikasjonsmerket som nevnt i annet ledd må minst inneholde opplysninger etter § 3 annet ledd nr. 2–4 jf. tredje ledd.

Småfe kan merkes med en valgfri farge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes. Det ene øremerket kan erstattes av et elektronisk identitetsmerke godkjent av Mattilsynet.

Første siffer i individnummeret for småfe skal representere siste siffer i årstallet de er født, alternativt årgangen dyrene tilhører. Dette gjelder likevel ikke for hvite øremerker for småfe jf. § 5.

I § 11 annet ledd skal ordet «distriktsveterinæren» erstattes av ordet «Mattilsynet».

II

Endringene trer i kraft straks.

15. aug. Nr. 976 2006**Forskrift om endring i forskrift om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten (BSL A 2–1).**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 15. august 2006 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–24 første ledd, § 7–25 første og annet ledd og § 16–1, jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66h (forordning (EF) nr. 2320/2002) og nr. 66i (forordning (EF) nr. 622/2003). Kunngjort 18. august 2006.

I

I forskrift 30. april 2004 nr. 715 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten (BSL A 2–1) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66i (forordning (EF) nr. 622/2003) tilføyes følgende endringsforordninger:

forordning (EF) nr. 65/2006 og forordning (EF) nr. 240/2006.

§ 3 nr. 1 og 2 skal lyde:

1. Nr. 66h (forordning (EF) nr. 2320/2002) om fastsettelse av felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart, endret ved forordning (EF) nr. 849/2004.
2. Nr. 66i (forordning (EF) nr. 622/2003) om fastsettelse av tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet, endret ved forordning (EF) nr. 68/2004, forordning (EF) nr. 781/2005, forordning (EF) nr. 857/2005, forordning (EF) nr. 65/2006 og forordning (EF) nr. 240/2006.

§ 53 3. punktum oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. september 2006.

15. aug. Nr. 977 2006**Forskrift om endring i forskrift om erstatning for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i internasjonale operasjoner mv.**

Fastsatt av Forsvarsdepartementet 15. august 2006 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 18. august 2006.

I

I forskrift 2. desember 2004 nr. 1563 om erstatning for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i internasjonale operasjoner mv. gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd første punktum skal lyde:

Ved 54 prosent varig medisinsk invaliditet eller mer ytes erstatning tilsvarende 6 ganger folketrygdens grunnbeløp.

II

1. Endring i § 4 første ledd første punktum gjelder straks.
2. Endringen gis tilbakevirkende kraft på allerede utbetalte erstatninger etter forskriften.

15. aug. Nr. 978 2006**Forskrift om endring i forskrift om registrering og merking av eldre preparater av dødt vilt.**

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 15. august 2006 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 § 48a, § 49 og § 49a og forskrift 18. juni 2004 nr. 913 om ivaretagelse av dødt vilt § 8 femte ledd og § 16. Kunngjort 18. august 2006.

I

I forskrift 21. mars 2005 nr. 247 om registrering og merking av eldre preparater av dødt vilt gjøres følgende endringer:

Del I annet ledd 1. punktum skal lyde:

Registreringen og merkingen av disse eldre preparatene skal gjennomføres i perioden 21. mars 2005 til 31. desember 2007.

Del II 2. punktum skal lyde:

Det kreves ingen dokumentasjon på preparatets lovlighet i forbindelse med denne registreringen og merkingen før 31. desember 2007.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. aug. Nr. 979 2006**Delegering av myndighet til Utlendingsdirektoratet etter utlendingsloven.**

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 15. august 2006 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven), jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 761. Kunngjort 18. august 2006.

Kongens myndighet til å gi forskrifter etter utlendingsloven ble ved Kronprinsregentens resolusjon (delegeringsvedtak) 30. juni 2006 nr. 761 delegert til Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Departementet delegerer herved myndigheten til å oppdatere utlendingsforskriftens vedlegg 1, 7, 8, 12 og 13 til Utlendingsdirektoratet.

Myndighet til å oppdatere de øvrige vedleggene, dvs. vedlegg 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10 og 11 tilligger allerede direktoratet, jf. fornyet delegeringsfullmakt av 28. april 2005 nr. 398.

Direktoratet vil etter dette ha ansvaret for oppdatering av samtlige vedlegg til utlendingsforskriften.

17. aug. Nr. 980 2006**Vedtak om endring i retningslinjer for Finansdepartementets fastsettelse av rentesats for forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.**

Fastsatt av Finansdepartementet 17. august 2006. Kunngjort 18. august 2006.

I

I retningslinjer 14. april 2004 nr. 620 for Finansdepartementets fastsettelse av rentesats for forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. gjøres følgende endring:

Under overskriften «Kunngjøring av rentesatsen» oppheves siste ledd siste punktum.

II

Endringen trer i kraft straks.

18. aug. Nr. 981 2006**Forskrift om endring i forskrift om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge.**

Fastsatt av Finansdepartementet 18. august 2006 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter § 1, tolltariffens innledende bestemmelser § 13, jf. delegeringsvedtak 16. desember 1966 nr. 1, lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll § 2, jf. delegeringsvedtak 24. november 1967 nr. 1, lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 62. Kunngjort 18. august 2006.

I

I forskrift 20. juni 1991 nr. 381 om avgiftsfri innførsel og midlertidig bruk av utenlandsregistrert motorvogn i Norge gjøres følgende endring:

§ 5 ny bokstav i skal lyde:

i) Firmabil

Tollregionen kan etter søknad gi tillatelse til at en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende med fast oppholdssted i Norge kan bruke en bestemt utenlandsregistrert motorvogn som er stilt til rådighet av en arbeids- eller oppdragsgiver etablert i et annet EØS-land. Motorvognen må være nødvendig for utførelsen av arbeidsoppgavene eller oppdraget, og kan ikke brukes vesentlig og varig i Norge.

Motorvognen anses brukt vesentlig og varig i Norge når den i løpet av en 12-måneders periode brukes i Norge i 183 dager eller mer og når den i samme 12-måneders periode brukes mer privat og ervervsmessig i Norge enn ervervsmessig i utlandet, målt i antall kilometer.

II

Endringen trer i kraft 1. oktober 2006.

18. aug. Nr. 982 2006**Forskrift om endring i forskrift om bokføring.**

Fastsatt av Finansdepartementet 18. august 2006 med hjemmel i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) § 2, § 3, § 5, § 6, § 7, § 8, § 10, § 11, § 13, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. november 2004 nr. 1498 og lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 44. Kunngjort 22. august 2006.

I

I forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Finansdepartementet 1. desember 2004 med hjemmel i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) § 2, § 3, § 5, § 6, § 7, § 8, § 10, § 11, § 13, og § 16 og lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 44.

§ 8–6–4 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. september 2006.

18. aug. Nr. 983 2006**Forskrift om endring i midlertidig forskrift om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer.**

Fastsatt av Petroleumstilsynet 18. august 2006 med hjemmel i midlertidig forskrift 19. desember 2003 nr. 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer § 50, jf. lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–2, § 3–1, § 4–1, § 4–4, § 4–5, § 18–4 og § 18–6, lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 4, § 5, § 6, § 8, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28 og § 43 og lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, § 10 og § 12. Kunngjort 22. august 2006.

I

I midlertidig forskrift 19. desember 2003 nr. 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer gjøres følgende endringer:

I vedlegg IX–II del B punkt II Elektro skal ny nr. 1 lyde:

1. forskrift 28. april 2006 nr. 458 om sikkerhet ved arbeid i og drift av elektriske anlegg,

I vedlegg IX–II del B punkt II Elektro skal nr. 6 og nr. 7 oppheves.

I vedlegg IX–II del B punkt II Elektro skal nåværende nr. 1 bli ny nr. 2 osv.

I vedlegg IX–II del C punkt IV Tekniske innretninger skal ny nr. 1 lyde:

1. forskrift 26. april 2006 nr. 456 om vern mot støy på arbeidsplassen,

I vedlegg IX–II del C punkt IV Tekniske innretninger skal nr. 3 oppheves.

I vedlegg IX–II del C punkt IV Tekniske innretninger skal nåværende nr. 1 bli ny nr. 2 osv.

I vedlegg IX–II del C punkt VII Andre forskrifter skal nr. 6 lyde:

6. forskrift 30. november 1990 nr. 944 om dykking med endringer, sist av 23. juni 2006.

I vedlegg IX–II del D punkt I Styring og dokumentasjon skal nr. 1 lyde:

1. forskrift 17. juni 2005 nr. 672 om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer (storulykkeforskriften),

I vedlegg IX–II del D punkt III Andre forskrifter på produktområdet skal nr. 2 lyde:

2. forskrift 19. august 1994 nr. 820 om maskiner med endringer, sist av 5. juli 2006,

II

Endringene trer i kraft straks.

18. aug. Nr. 984 2006**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).**

Fastsatt av Vegdirektoratet 18. august 2006 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. I nr. 1 og 45zm (direktiv 2005/66/EF), nr. 16 og 45zi (direktiv 2005/39/EF), nr. 20 og 45zk (direktiv 2005/41/EF) og nr. 32 og 45zj (direktiv 2005/40/EF). Kunngjort 22. august 2006.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. I tilføyes følgende:

- nr. 1 og 45zm (direktiv 2005/66/EF)
- nr. 16 og 45zi (direktiv 2005/39/EF)
- nr. 20 og 45zk (direktiv 2005/41/EF)
- nr. 32 og 45zj (direktiv 2005/40/EF)

§ 14–3 nr. 1 skal lyde:

§ 14–3. Karosseri og lasteplan på bil

1. Anordning av f.eks. rør eller flattjernskonstruksjon, originalmontert eller ettermontert, for beskyttelse av bilen, f.eks. ved kollisjon med dyr, tillates ikke. Bare slikt utstyr som er typegodkjent kan brukes.

Bil som tilfredsstiller kravene i direktiv 74/483/EØF, eventuelt som endret ved direktiv 79/488/EØF, eller ECE-reg. nr. 26, serie 01, rettelse 1, anses å oppfylle bestemmelsene i første ledd. Det samme gjelder bil som tilfredsstiller kravene i direktiv 92/114/EØF.

Bil som tilfredsstiller kravene i direktiv 2005/66/EF om frontale beskyttelsessystemer anses å oppfylle bestemmelsene i første ledd. Ikrafttreden for direktiv 2005/66/EF:

<i>Kategori</i>	<i>For typeg. av ny type kjø.</i>	<i>For nye registreringer</i>
Alle	25. november 2006	25. mai 2007

§ 16–2 skal lyde:

§ 16–2. Krav til og krav om bilbelter – kravnivå direktiv 2000/3/EF som endret ved direktiv 2005/40/EF

1. Ikrafttredelse.

For typegodkjenning av M₁-biler trer bestemmelsene i denne paragraf i kraft 1. oktober 2001 og for nye registreringer 1. oktober 2002. Direktiv 2005/40/EF trer i kraft 21. april 2006 for typegodkjenning av nye kjøretøytyper, 20. oktober 2006 for utstedelse av typegodkjenninger og 20. oktober 2007 for nye registreringer. Kravet om trepunktsbelte på alle plasser i M₁-biler trer dog først i kraft 1. april 2002 for typegodkjenning og 1. oktober 2004 for nye registreringer.

Bil i gruppe M₁ med originalmontert integrert barnesikringsutstyr som registreres første gang 30. april 2001 eller senere, skal tilfredsstillere direktiv 77/541/EØF, som senest endret ved direktiv 2000/3/EF.

Bil i gruppe N₁ eller M₂ med tillatt totalvekt høyest 3,5 tonn med innmontert integrert barnesikringsutstyr som registreres første gang 1. oktober 2002 eller senere, skal tilfredsstillere direktiv 77/541/EØF, som senest endret ved direktiv 2000/3/EF. Direktiv 2005/40/EF trer i kraft 21. april 2006 for typegodkjenning av nye kjøretøytyper, 20. oktober 2006 for utstedelse av typegodkjenninger og 20. oktober 2007 for nye registreringer.

2. Bilbelter skal tilfredsstillere kravene i direktiv 77/541/EØF, som senest endret ved direktiv 2005/40/EF. Minimumskravene etter direktiv 2000/3/EF er at beltene skal være av følgende typer på ulike seter i ulike grupper biler:

M ₁	Forovervendte forseter, ytre:	Ar4m
	Forovervendte forseter, midtre:	Ar4m
	Forovervendte, andre enn forseter, ytre:	Ar4m
	Forovervendte, andre enn forseter, midtre:	Ar4m
	Bakovervendte seter:	B, Br3, Br4m

For alle andre grupper biler gjelder tabellen under § 16–3.

Bilbelter av type S kan i alle tilfeller monteres istedenfor belter av typen A eller B såfremt festepunktene tilfredsstillere kravene i direktiv 76/115/EØF, som endret ved direktiv 2005/41/EF.

Enhver type bilbelte i samsvar med direktiv 2000/3/EF, som endret ved direktiv 2005/40/EF, kan monteres på plasser der direktivet ikke krever belter.

Trepunktsbelte kan monteres på plasser der direktiv 2000/3/EF, som endret ved direktiv 2005/40/EF krever hoftebelte.

3. Direktiv 2000/3/EF krever, med visse unntak, at på alle sitteplasser som er utstyrt med kollisjonspute, skal det være en nærmere beskrevet advarsel mot bruk av bakovervendt barnesikringsutstyr.

§ 16–3 nr. 5 skal lyde:

5. Festepunkter for bilbelter skal tilfredsstillere kravene i direktiv 76/115/EØF, som senest endret ved direktiv 96/38/EF og direktiv 2005/41/EF.

§ 16–6 skal lyde:

1. Bilbelter i alle typer kjøretøy montert på plasser som ikke kreves utstyrt med bilbelter, skal være av type som minst tilfredsstillere kravene i ECE-reg.nr. 16.04 eller kravene i direktiv 77/541/EØF, som senest endret ved direktiv 90/628/EØF, direktiv 96/36/EF, direktiv 2000/3/EF eller direktiv 2005/40/EF. Festepunktene skal tilfredsstillere kravene i ECE-reg.nr. 14.02 eller kravene i direktiv 76/115/EØF, som senest endret ved direktiv 82/318/EØF og direktiv 2005/41/EF, eventuelt som endret ved direktiv 90/629/EØF. Dette må dokumenteres av beltefabrikanten, kjøretøyfabrikanten eller kompetent, uavhengig laboratorium, basert på prøver eller beregning. Dersom dette ikke kan dokumenteres, kan festepunktene godkjennes hvis de kan tåle en fremoverrettet prøvekraft slik:

Trepunktsbelte:

5 kN på øvre festepunkt, 10 kN på fellesfeste og 5 kN på nedre festepunkt.

Hoftebelte:

10 kN for hvert festepunkt.

Festepunktene plassering vurderes ved godkjenning. Dokumentasjon kan kreves fremlagt.

For originalmonterte bilbelter og festepunkter på plasser som ikke kreves utstyrt med bilbelter, kreves ingen godkjenning.

2. Ikrafttredelse.

For så vidt gjelder festepunkter trer bestemmelsene i denne paragraf i kraft 1. april 1998. For bilbelter som monteres av beltefabrikant trer bestemmelsen i kraft 1. oktober 1998. Bestemmelsen gjelder også ettermontering av bilbelter 1. april 1998 eller senere. Direktiv 2005/40/EF og direktiv 2005/41/EF trer i kraft 21. april 2006 for typegodkjenning av nye kjøretøytyper, 20. oktober 2006 for utstedelse av typegodkjenninger og 20. oktober 2007 for nye registreringer.

§ 16–8 skal lyde:

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal ha montert bilbelter som tilfredsstillere kravene i direktiv 77/541/EØF som senest endret ved direktiv 2005/40/EF. Festepunktene skal tilfredsstillere direktiv 76/115/EØF som senest endret ved direktiv 2005/41/EF, jf. § 16–6.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstillere ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF, som endret ved direktiv 2004/66/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

§ 18–1 og § 18–2 skal lyde:

§ 18–1. Generelt om sitteinnetninger og persontall

1. Sitteinnetninger skal være solide, godt festet og stå støtt. De må ikke ha skarpe kanter eller utstikkende deler som kan medføre unødig fare for fører eller passasjerer ved oppbremsning, sammenstøt o.l. Hengslede og leddete sitteinnetninger og rygglenere til slike skal kunne festes sikkert i den stilling de skal stå under bruk.

2. Sitteinnetning for fører skal være slik formet og plassert at den gir føreren en gunstig og sikker kjørestilling. Sitteinnetning for passasjerer må være formet slik at passasjerene og sitteinnetningene ikke hindrer førerens betjening av kjøre- og kontrollinnetningene.

3. Bil som tilfredsstillere direktiv 74/408/EØF, eventuelt som endret ved direktiv 81/577/EØF, direktiv 96/37/EF eller direktiv 2005/39/EF, og direktiv 74/60/EØF, som endret ved direktiv 78/632/EØF, anses å oppfylle bestemmelsene i nr. 1 og 2.

4. Antall sitteplasser bestemmes av fabrikanten ut fra den plass som finnes og største aksellaster og totalvekt, med følgende unntak, jf. også § 6–3 nr. 6:

- Tohjuls moped tillates ikke registrert for passasjerer.
- For beltebil gjelder ikke begrensningen i forhold til største aksellaster.
- Tilhenger/tilhengerredskap tillates ikke registrert for transport av personer.
- I bårerom i ambulansobil tillates ikke sitteinnetning foran bære som registrert sitteplass. Dette gjelder likevel ikke for én fremoverrettet sitteinnetning foran bære i ambulansobil med to bære. Med området foran bære menes hele høyden av området i bårens forlengelse framover.

Ved bestemmelse av antall sitteplasser skal det tas hensyn til dimensjonskrav m.m. som fremkommer i dette kapittel. Dette innebærer blant annet at fabrikanten ikke kan fastsette et antall sitteplasser som medfører

klassifisering som buss, med mindre dimensjonskravene til seter for buss er oppfylt. Det innebærer også at det skal være tilstrekkelig nyttelast (75 kg for hver sitteplass) og at hver sitteplass er utstyrt med bilbelter i henhold til kap. 16.

5. Fastmonterte sitteinretninger er ikke tillatt i godsrom og på lasteplan for kjøretøy i kategori N. Dette gjelder ikke militærtaktiske biler registrert på forsvaret.

6. Når sittearrangement i bil etter 15. mars 2004 modifiseres i forhold til slik den opprinnelig ble godkjent, ved at sitteinretninger i bilen innmonteres, monteres på annen plass eller fjernes, er det ikke tillatt å montere langsgående (sidevendte) sitteinretninger. Dette gjelder ikke hvis bilen etter modifiseringen blir i samsvar med typegodkjent utførelse. Unntatt er også ambulanser, militærtaktiske biler registrert på Forsvaret og i nødvendig utstrekning sitteinretninger i biler som er spesielt utformet og/eller utstyrt for transport av funksjonshemmede.

§ 18-2. Krav til seter (direktiv 96/37/EF og direktiv 2005/39/EF)

1. Ikrafttredelse

Direktiv 96/37/EF

Kategori	For typeg. av ny type kjt.	For nye registreringer
M og N	1. april 1998	1. oktober 1999
M ₂ tillatt totalvekt ≤ 3500 kg	1. oktober 1999	1. oktober 2001

Direktiv 2005/39/EF

Kategori	Klasse	For typeg. av ny type kjt.	Utstedelse av EØF- og nasjonal typegodkjenning	For nye registreringer
M ₁ , N ₁		21. april 2006	20. oktober 2006	20. oktober 2007
M ₂ , M ₃	III eller B	21. april 2006	20. oktober 2006	20. oktober 2007

2. Seter med forankring og med hodestøtter, der dette kreves, skal tilfredsstillende direktiv 74/408/EØF, som endret ved direktiv 96/37/EF og direktiv 2005/39/EF.

I vedlegg 1 Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av biler og deres tilhengere (særdirektiver), jf. direktiv 70/156/EØF skal pkt. 15, 19, 31 og nytt 59 lyde:

Emne	Direktivnummer	Senest endret ved direktivnummer	Gjelder											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
15. Setestyrke	74/408/EØF	2005/39/EF	x	x	x	x	x	x						
19. Bilbeltefester	76/115/EØF	2005/41/EF	x	x	x	x	x	x						
31. Bilbelter	77/541/EØF	2005/40/EF	x	x	x	x	x	x						
59. Frontal beskyttelse	2005/66/EF		x											

I vedlegg 1 Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin (særdirektiver), jf. direktiv 2003/37/EF, som endret ved direktiv 2004/66/EF skal pkt. 26.1 og pkt. 27.1 lyde:

Nummer og emne	Direktivnummer og vedlegg	Senest endret ved direktivnummer	Gyldighetsområde (Se tillegg 1 til kapittel B i vedlegg II til direktiv 2003/37/EF, som endret ved direktiv 2004/66/EF, for T4 og C4)								
			T1	T2	T3	T5	C	R	S		
26.1 Festepunkter bilbelter	76/115/EØF	2005/41/EF	x	x	x	x	x	-	-		
27.1 Bilbelter	77/541/EØF	2005/40/EF	-	-	-	x	-	-	-		

II

Endringene trer i kraft straks.

22. aug. Nr. 985 2006

Forskrift om opphevelse av forskrift om minstekrav til likvider for forretnings- og sparebanker.

Fastsatt av Finansdepartementet 22. august 2006 med hjemmel i lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 27 og lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 27. Kunngjort 22. august 2006.

I

Forskrift 16. desember 1988 nr. 1222 om minstekrav til likvider for forretnings- og sparebanker oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

14. aug. Nr. 989 2006**Forskrift om eksamen for Stabs- og masterstudiet ved Forsvarets skolesenter.**

Fastsatt av Sjef Forsvarets skolesenter (FSS) 14. august 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9 syvende ledd, forskrift 16. desember 2005 nr. 1575 om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler samt Forsvarets reglement for offiserer under utdanning: Forsvarets Personellhåndbok (FPH) og Tff kl. 4. Kunngjort 25. august 2006.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for Stabs- og masterstudiet ved Forsvarets skolesenter. Utdanningen gjennomføres ved Forsvarets stabsskole (FSTS). Forskriften omfatter alle eksamener, prøver, bedømmelser, vurderinger og lignende innenfor alle emner, delemner og kurs når resultatet fremgår på eller inngår som beregningsgrunnlag for karakterutskrift eller vitnemål for stabsstudiet eller masterstudiet, eventuelt deler av disse.

Denne forskrift er utarbeidet med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (UH-loven) med virkning fra 1. august 2005 samt bestemmelser om eksamen og vurdering i studieplanen for Stabs- og masterstudiet.

Der det ikke er fullt samsvar mellom Forsvarets reglementer og UH-loven, skal intensjonen i UH-loven følges på områder som fremgår av forskrift fastsatt ved kongelig resolusjon 16. desember 2005 nr. 1575 om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov om universiteter og høyskoler.

Forskriften gjelder ikke for eksamener som Stabsskolens studenter tar ved andre utdanningsinstitusjoner. I slike tilfeller gjelder vedkommende institusjoners eksamensbestemmelser.

§ 2. Definisjoner**1 Eksamen**

Med eksamen menes i denne forskrift skriftlig eller muntlig prøve eller delprøve, besvart individuelt eller i gruppe med eller uten hjelpemidler og tilsyn, i emner eller deler av emner som inngår i en sluttvurdering, eller som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter på vitnemålet.

Begrepet skriftlig eksamen omfatter også eksamener der det benyttes PC.

2 Ordinær eksamen

Det første eksamensforsøk som gjennomføres i et emne eller som del av emne.

3 Utsatt eksamen

Eksamen for studenter som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen.

4 Ny eksamen

Eksamen for studenter som ikke bestod ved ordinær eksamen. Ny eksamen skal tas samtidig som det arrangeres utsatt eksamen.

5 Deleksamen

Noen emner omfatter deleksamener fastsatt i emnebeskrivelsen. Karakteren i emnet/delemnet blir fastsatt på grunnlag av karakterene i deleksamenene. Opplysninger om hvordan slike sammensatte karakterer beregnes, går frem av emnebeskrivelsen.

6 Studiehåndbok

Et oppslagsverk med informasjon om stabs- og masterstudiet ved FSS. Studiehåndboken klargjør hva studentene kan forvente av sitt studium ved FSTS når det gjelder skolestabens rolle og hva som forventes av studentene. Studiehåndboken revideres årlig. Studiehåndboken utgjør studieplanen for Stabs- og masterstudiet jf. UH-loven § 3–3, 3. ledd.

7 Stabsstudent

En person som er tatt opp gjennom konkurranse på grunnlag av opptaksforskriften, og som deltar i undervisningen på heltid gjennom ett år på Stabsstudiet ved FSTS.

8 Masterstudent

En person som er tatt opp gjennom konkurranse på grunnlag av opptaksforskriften, og som deltar i undervisningen på heltid gjennom to år på Masterstudiet ved FSTS.

9 Emnestudent

En person som er tatt opp gjennom konkurranse på grunnlag av opptaksforskriften, og som deltar i undervisningen på deltid, ved enkeltemner som for eksempel: *Militære fellesoperasjoner* eller *Virksomhetsstyring i Forsvaret*.

10 Studiepoeng

Omfanget av et fag, emne eller kurs i universitets- og høyskolesystemet måles i studiepoeng. 60 studiepoeng tilsvarer normal arbeidsmengde i ett studieår (medio august – medio juni).

11 Kandidatnummer

Alle kandidatene som er meldt opp til en eksamen, får tildelt et kandidatnummer. Kandidatnummeret tildeles før eksamensoppgaven deles ut. Kandidatene får nytt kandidatnummer til hver eksamen. Nummeret er tilfeldig valgt og bestemt før eksamen.

12 Eksamensråd

Eksamensrådet behandler spørsmål om eksamen, sensur og klager hvor løsningen ikke følger direkte av denne forskriften.

Eksamensrådet består av sjef FSTS, Studieansvarlig, sjef Avdeling for studieveiledning, studiekonsulent, valgt representant for studentene og aktuell emneansvarlig. Studieadministrasjonen holder sekretær.

13 Emneansvarlig (EA)

Den faglig ansvarlige for emnet. EA koordinerer planlegging, gjennomføring, evaluering og vurdering av sitt emne.

14 Egenerklæring

En obligatorisk erklæring om fusk som studenten signerer og leverer studieadministrasjon ved semesterets start. Den gjelder ved levering av tekster som har betydning for karakterer som inngår i – eller forutsettes bestått forut for – eksamen som gir karakter på vitnemålet.

§ 3. Beskrivelse av eksamen

En eksamen kan omfatte ett eller flere emner eller delemner slik det er beskrevet i studieplanen. Beskrivelsen omtaler bruk av gradert karakterskala eller karakterene *bestått* eller *ikke bestått*, omfang målt i studiepoeng og hvordan eksamenen inngår i karakteren på vitnemålet.

Studentene skal senest én uke før en eksamen motta en skriftlig orientering om detaljene i gjennomføringen av eksamen. En mer generell beskrivelse tas med i emneheftet som deles ut ved oppstarten av det enkelte emne.

Den *generelle* beskrivelsen opplyser om følgende forhold:

- emnets navn og eventuelt nummer, samt hvor mange studiepoeng eksamen dekker
- eksamensform
- opplysning om tillatte hjelpemidler, herunder anvendelse av bærbar PC, litteratur, egne notater med mer
- informasjon om egenerklæring.

Den *detaljerte* beskrivelsen opplyser om følgende forhold:

- prøvetidspunkt og sted for gjennomføring
- tid til disposisjon
- bestemmelser for utskrift av besvarelsen og andre rutiner ved levering
- annen nødvendig administrativ informasjon.

Ved gruppeeksamener kan det fastsettes at karakterene skal gis individuelt på grunnlag av resultatet av gruppeeksamenen justert med resultatet etter individuell muntlig eksamen. Slike ordninger må fremgå av emnebeskrivelsen.

§ 4. Eksamensformer

Ved FSTS kan følgende eksamensformer benyttes hver for seg eller sammen for det enkelte emnet:

- Skriftlig og/eller muntlig
- Individuell og/eller gruppevis
- Med eller uten tilsyn
- Med eller uten hjelpemidler
- Hjemme- eller skoleeksamen.

§ 5. Oppmelding til eksamen

Studentene blir kollektivt oppmeldt til ordinær eksamen i obligatoriske emner. Oppmelding til utsatt eksamen (§ 2 pkt. 3) og ny eksamen (§ 2 pkt. 4) fastsettes av studieadministrasjonen første gang, med mindre studenten skriftlig søker om utsettelse. Ved stryk etter annet forsøk vises det til § 15.

§ 6. Tidspunkt for eksamen

Eksamensperioden fastsettes ved semesterstart. Eksamensdatoer fastsettes senest en måned før eksamen. Datoene vil normalt være markert i skolens semesterplan.

§ 7. Gjennomføring av skriftlig eksamen

På skriftlige eksamensoppgaver skal følgende opplysninger alltid angis: emnets/delemnets navn og eventuelt nummer/emnekode, eksamensdato, varigheten av eksamen, hvilke hjelpemidler studentene kan ha ved eksamen og hvor mange studiepoeng eksamenen dekker.

Studentene skal møte senest 15 min. før eksamen begynner.

Eksamenstiden (angitt antall klokketimer) begynner når alle studentene har fått sine oppgaver. Etter at en skoleeksamen med tilsyn er begynt, kan studentene bare forlate plassen med tillatelse fra og i følge med en eksamensvakt. Det er ikke anledning til å forlate plassen før tidligst 1 time etter at eksamen er begynt.

Studenter som møter mindre enn én time for sent, dvs. før noen kan ha forlatt eksamenslokalet, kan vanligvis få avlegge eksamen. De må likevel levere når eksamenstiden utløper. Ved skriftlig eksamen skal kandidatene føre kandidatnummeret på alle svararkene.

Om annet ikke er opplyst, er det bare tillatt å bruke godkjent eksamenspapir som er utlevert i eksamenslokalet. Avhengig av antall sensorer bruker Stabsskolen blankettsett som gir tre eller fire eksemplarer av besvarelsen. Besvarelsene føres med penn som gir tydelige gjennomslag til kopiarkene. Studentene har ansvar for at også gjenpartene er tydelige.

Ved denne eksamensform skal det også leveres ut kladdemark. Kladdemark skal ikke leveres inn.

Bare besvarelser levert på ordinære eksamensark sensureres.

Når en student er ferdig ved eksamen med tilsyn, gir han/hun tegn til eksamensvakten som samler inn besvarelsen.

§ 8. Fusk

Fusk eller forsøk på fusk medfører normalt bortvisning fra eksamenslokalet. Relegering fra FSTS gjennomføres med hjemmel i Tff kl. 4.

Sjef FSS kan annullere eksamen eller prøve, eller godkjenning av studium, hvis studenten:

- a) ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredelig opptreden har skaffet seg adgang til å gå opp til vedkommende eksamen eller prøve, eller til å delta i vedkommende studium, eller
- b) har fusket eller forsøkt å fuske ved avleggelsen av, eller forut for endelig sensur av, vedkommende eksamen eller prøve, eller under gjennomføringen av vedkommende studium (jf. § 10).

§ 9. Annullering

Muligheten til å annullere en eksamen foreldes ikke. Ved annullering gjelder bestemmelser om tilbakelevering av vitnemål når annullering er vedtatt. Fusk skal derfor tas opp med sikte på eventuell annullering, selv om det avdekkede forhold ligger tilbake i tid og studenten har forlatt Stabsskolen.

I saker som vurderes reist med sikte på eventuell relegering, og hvis det har gått uforholdsmessig lang tid fra forholdet ble avdekket til saken kommer til Sjef FSS, eller hvis det avdekkede forhold ligger langt tilbake i tid, kan skolen ta dette med i vurderingen av reaksjonsform.

I saker hvor studenten har forlatt Stabsskolen eller er i ferd med å gjøre det, kan Sjef FSS i stedet for relegering vedta å nekte studenten å komme tilbake for videre studier. Ellers gjelder Forsvarets personellhåndbok og bestemmelser i Tff kl. 4.

For sanksjonen relegering, kreves forsett. Det innebærer at vedkommende må ha utført den handling som kan karakteriseres som fusk med viten og vilje. For reaksjonen annullering, er det imidlertid tilstrekkelig at studenten har handlet grovt uaktsomt.

§ 10. Hjelpemidler til eksamen

I forbindelse med skriftlig eksamen skal det være bestemmelser om det er tillatte hjelpemidler – og i tilfelle hvilke. Disse skal stå oppført på eksamensoppgavene, eventuelt i form av henvisning til det som står i Studiehåndboken eller emneheftet om dette. Alt annet som kan ha faglig interesse kan derved klassifiseres som ulovlige hjelpemidler. Det å ha slike hjelpemidler tilgjengelig under eksamen skal behandles som mistanke om fusk eller forsøk på fusk. Det er ikke nødvendig at studenten har brukt dem eller blir tatt på fersk gjerning i å bruke dem.

Ulovlige hjelpemidler kan for eksempel være:

- løsark og lapper med pensumrelevant innhold
- innskrevet/innlimt tekst/ark av faglig interesse i tillatte hjelpemidler som ordbøker og lovsamlinger
- egne kladdemark (med allerede «kladdet tekst»)
- pensumbøker eller andre relevante fagbøker
- flyttbare lagringsmedium (eks: «memory stick») med pensumrelevant innhold
- bruk av mobiltelefon eller annet elektronisk utstyr.

Det betraktes som fusk eller forsøk på fusk å ha ulovlige hjelpemidler tilgjengelig under eksamen på områder utenfor selve eksamenslokalet, for eksempel ulovlige hjelpemidler plassert/gjemt på toalettet osv.

§ 11. Fusk ved eksamen uten tilsyn

Fusk i forbindelse med eksamener uten tilsyn kan dreie seg om at en innlevert oppgave eller deler av en innlevert oppgave

- er brukt av studenten til en tidligere eksamen
- er brukt av en annen person til en tidligere eksamen
- er utarbeidet av en annen person for studenten.

Videre er det fusk når sitater fra lærebøker, andre fagbøker, andres oppgaver, digitale kilder osv. er gjengitt uten kildehenvisning.

§ 12. Sensur

Det bør i alle emner engasjeres minst to sensorer, hvorav minst en ekstern. Sensur med karakterer og eventuelle individuelle skriftlige tilbakemeldinger skal normalt foreligge senest 3 uker (15 virkedager) etter avlagt prøve, hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid. Intern og ekstern sensor fastsetter en endelig karakter etter samsensur. Ved ny sensurering oppnevnes nye sensorer etter samme kriterier som ved ordinær sensur. Hvis den

endelige karakteren er fastsatt på grunnlag av både skriftlig og muntlig prøve, og klager får medhold i klage på sensuren over den skriftlige del av eksamenen, holdes iht. § 3–9 (5) i lov om universiteter og høyskoler ny muntlig prøve for å fastsette endelig karakter.

På bakgrunn av behovet for lengre sensurfrist enn 3 uker for større skriftlige arbeider, fastsetter Sjef FSS at sensuren for masteroppgaven og tilsvarende skriftlige arbeider skal foreligge senest 8 uker etter fristen for innlevering av slike arbeider.

Ved ny sensurering etter klage, benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst én ekstern.

Dersom kommisjonen ikke blir enig når karakteren skal fastsettes ved samsensur, sendes saken til oppmann. Karakteren avgjøres ved flertallsbeslutning (opprinnelig kommisjon + oppmann). Oppmann skal være ekstern og habilitetsmessig uangripelig, og utpekes i likhet med andre sensorer av Sjef FSS.

Sensor(er) oppnevnes av Sjef FSS etter forslag fra Studieansvarlig (Dekan) ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering når resultatet inngår på vitnemålet eller innregnes i karakter for vedkommende studium. Sensorer oppnevnes fra relevante fagmiljøer som i kraft av sin faglige kompetanse er i stand til å kunne vurdere studentenes kunnskaper og ferdigheter på en upartisk og faglig betryggende måte. Emneansvarlig kan utpeke en eller to (maksimum to) faglærere til å assistere i formuleringen av eksamensoppgaver.

I situasjoner hvor studenter benytter graderte kilder og derfor graderer egen eksamensbesvarelse, må det oppnevnes sensor(er) som er sikkerhetsklarert.

§ 13. Karakterer

Endelig karakter i emner og delemner som ifølge studieplanen skal på vitnemålet, fastsettes på grunnlag av eksamener, deleksamener og andre vurderingsordninger slik Studiehåndboken angir.

Studiehåndboken angir for hver eksamen om «bestått/ikke bestått» eller gradert skala skal brukes iht. UH-loven § 3–9, 6. ledd.

§ 14. Kunngjøring av eksamensresultater

Tid for kunngjøring av eksamensresultatene skal fastsettes på forhånd. Kunngjøringen skjer ved oppslag på fastsatt sted. Karakterlistene skal være anonymisert ved bruk av kandidatnummer.

De som ikke har bestått, kontakter studieadministrasjon som informerer om vilkår for å få fortsette studiet. Studenten informeres også om ny eksamen (kontinuasjon), mens de øvrige selv må gjøre seg kjent med resultatet. Samme prosedyre gjelder ved deleksamener som inngår i – eller forutsettes bestått forut for – eksamen og som gir karakter på vitnemålet.

For godkjent eksamensresultat kreves minimum karakteren E eller Bestått. Oppnås ikke dette, gis kandidaten anledning til å avlegge en ny prøve. Det svakeste resultatet skal telle i hovedkaraktersammendraget. Hvis det er foretatt ny sensur etter klage, vil resultatet fra siste sensur være gjeldende. For godkjent resultat i emner der det arrangeres både hjemme-, skole- eller gruppeeksamen med påfølgende individuell eksamen, må begge eksamener bestås.

§ 15. Rett til å fortsette studiet

Studenter som har strøket til ny eksamen og som ikke har nådd frem med klage, skal normalt relegeres.

Det er ikke tillatt å gå opp til ny prøve i emner som allerede er bestått. Ved stryk til ny eksamen er det ikke anledning til å gå opp til ny prøve.

En student som har blitt relegert fra FSTS etter andre gangs stryk på eksamen, kan ikke ved en senere anledning søke om opptak i enkeltemner ved FSTS for på den måte å oppnå flere forsøk på ny eksamen for å motta vitnemål fra FSTS.

§ 16. Særordninger

Studenter som har behov for særordninger ved eksamen, kan søke studieadministrasjonen om spesiell tilrettelegging eller forlenget tid. Studenter som har et varig behov, må søke snarest etter studiestart. Når behovet har oppstått akutt, må studenten søke raskest mulig. Legeerklæring eller unntaksvis annen relevant dokumentasjon må dokumenteres.

Ordningen gjelder normalt ikke muntlige prøver, gruppeeksamener eller hjemmeeksamener. Tilleggstid kan gis med inntil 25%, maksimum en time. Utenlandsstudenter som ikke har et skandinavisk morsmål, innvilges en ekstra time når de leverer sin besvarelse på ett av de skandinaviske språk.

§ 17. Sykdom under eksamen

Kandidater som er forhindret fra å ta eksamen pga. sykdom, skal melde fra til studieadministrasjonen og levere legeerklæring. Legeerklæring skal være poststemplet eller levert senest tre dager etter eksamensdagen. Erklæring skal eksplisitt si at studenten var ute av stand til å møte eller gjennomføre eksamen på grunn av sykdom. Likt med legeerklæring er erklæring fra tannlege, psykolog, psykiater.

Forhold som normalt ikke regnes som gyldig grunn selv om de er utenfor studentens kontroll:

- a) Forsinkelse i kollektivtrafikken ut over en time
- b) Annen trafikkforsinkelse
- c) Villfarelse med hensyn til tid og sted for eksamen
- d) Søvnløshet, nervøsitet og lignende med mindre det dokumenteres med erklæring fra lege eller psykolog/psykiater.

Ved hjemmeeksamener er det et vilkår at det dokumenteres at sykdommen eller annen hindring som nevnt, har hatt en varighet tilsvarende minst en sjettedel av eksamensperioden. Kortere perioder aksepteres ikke som gyldig forfall.

§ 18. Vitnemål

Etter fullført og bestått utdanning får studentene tildelt vitnemål på fastsatt blankett. Studentene får også vitnemålsvedlegg (Diploma Supplement) i henhold til lov om universiteter og høyskoler § 3–11 (1). I tillegg får studenter som uteksamineres fra FSTS et eget diplom.

For studenter som har fullført og bestått stabs- og/eller masterstudiet ved FSS, utstedes det et vitnemål som angir:

- Personopplysninger
- Emner med karakterer
- Antall studiepoeng pr emne og studiepoeng totalt
- Hvilket semester eksamen ble avlagt
- Person- og lederutviklingsprogrammet og LEJK-programmet føres opp som gjennomført
- Tittel på masteroppgave
- Hovedkarakter
- Kullets gjennomsnittskarakter.

Ved avlagt ny eksamen pga. stryk, føres begge karakterer i vitnemålet. Opprinnelig resultat teller ved utregning av hovedkarakter. Karakterer gis med hele bokstavkarakterer, A til F.

Når en student har fått fritak for et emne, skal årsak til fritak fremgå av vitnemålet.

Studenter som avbryter sin utdanning eller blir relegert, kan på anmodning få karakterutskrift for emner som er fullført og bestått. Emnestudenter får likeså karakterutskrift for gjennomførte emner.

§ 19. Krav om begrunnelse for karakterfastsetting

Studentene kan kreve begrunnelse for karakterfastsetting. På anmodning fra studentene vil emneansvarlig koordinere med sensor(er) for vedkommende eksamen og besørge å gi *begrunnelse* for sensur innen to uker etter mottatt anmodning. Krav om begrunnelse leveres til studieadministrasjonen innen én uke etter offentliggjøring av karakterene. Kravet må være et skriftlig notat som angir kandidatnummer, personalia, hvilken eksamen det ønskes begrunnelse på og hvilken dato anmodningen ble fremlagt.

§ 20. Klage på karakterfastsetting

En student kan *klage* på karakteren for sine egne skriftlige prestasjoner senest tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort, eller innen tre uker etter at begrunnelse er gitt. *Klagen* fremsettes skriftlig til Studieadministrasjonen. Her oppgir studenten sitt navn, sitt kandidatnummer, dato for levering av klagen og bekrefter med sitt notat at hun/han klager på angitt eksamensresultat. Besvarelser det *klages* på sensureres på nytt. Nye sensorer får ikke innblikk i tidligere sensurs karakterfastsettelse, begrunnelse for karakter, studentens bakgrunn for klagen eller kandidatens identitet. Endring av karakter kan skje til gunst eller ugunst for klageren, og ny karakter kan ikke påklages.

Klage som gjelder gruppeeksamen, kan bare fremmes hvis hele gruppen samtykker i det. Klagen skal være undertegnet av samtlige i gruppen. Eventuell endret karakter ved ny sensurering gjelder hele gruppen, og kan ikke påklages.

Klage ved fastsetting av muntlig karakter må fremsettes umiddelbart.

§ 21. Klage på karakterfastsetting av delprøver/deleksamener

På deleksamener der karakteren blir formelt kunngjort på samme måten som ved eksamener som teller i sin helhet på vitnemålet, kan karakteren påklages. Klageadgangen gjelder ikke vurderingen av obligatoriske innleveringsoppgaver og andre former for vurdering som ikke direkte utgjør deler av karakterer på vitnemålet.

§ 22. Adgang til å forbedre karakteren

Studentene har ikke adgang til å gå opp til ny eksamen om første eksamensforsøk er bestått. Dette kan kun skje om formelle feil ved gjennomføringen er påklaget og sensurvedtaket er opphevet av Eksamenrådet. Etter fullført studieprogram gis det ikke adgang til å forbedre karakterer.

§ 23. Klage over formelle feil ved eksamen

Den som har vært oppe til eksamen, kan klage skriftlig over formelle feil ved eksamen innen tre uker etter at studenten er eller burde være kjent med det forhold som begrunner klagen. Klagen fremlegges Sjef FSS. Hvis det er begått feil som kan ha hatt betydning for studentens prestasjon eller bedømmelsen av denne, skal sensorvedtaket oppheves. Hvis feilen kan rettes opp ved ny sensur av innleverte arbeider, foretas ny sensurering. I motsatt fall holdes ny eksamen med nye sensorer. Karakterfastsetting ved ny sensurering kan påklages. Klageinstansens avgjørelse er endelig.

§ 24. Overprøving av eksamensforskriftene

Forhold som ikke dekkes direkte av denne forskriften eller lover og reglementer som det henvises til, og spørsmål om dispensasjon fra forskriften behandles av Eksamenrådet.

§ 25. Utfyllende bestemmelser

Sjef FSS kan fastsette utfyllende bestemmelser, instruksjoner og rutinebeskrivelser.

§ 26. Endringer i forskriftene

Endringer i forskriftene vedtas av sjef FSS. Endringer som følge av endringer i lover, forskrifter og reglementer, gjelder uavhengig av slikt vedtak.

§ 27. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft med virkning fra og med studieåret 2006–2007.

16. aug. Nr. 990 2006**Forskrift om endring i forskrift om kontroll av maritim tjeneste.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 16. august 2006 med hjemmel i lov 18. juni 1971 nr. 90 om mønstring av arbeidstakere på skip m.v., jf. delegeringsvedtak 1. oktober 1971 nr. 6, overføringsvedtak 25. november 1988 nr. 939 og delegeringsvedtak 22. januar 2003 nr. 1936. Kunngjort 25. august 2006.

I

I forskrift 25. november 1988 nr. 940 om kontroll av maritim tjeneste gjøres følgende endring:

§ 1 bokstav c nr. 1 skal lyde:

Norsk utenriksstasjon, lokale kontorer i arbeids- og velferdsforvaltningen i Norge eller annen offentlig institusjon som er spesielt bemyndiget til å føre kontroll i henhold til denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft straks.

18. aug. Nr. 991 2006**Delegering av myndighet til Arbeids- og inkluderingsdepartementet etter lov om interkommunale selskaper § 10 tolvte ledd.**

Fastsatt ved kgl.res. 18. august 2006 med hjemmel i lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper § 10 tolvte ledd. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 25. august 2006.

Kongens myndighet etter lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper § 10 tolvte ledd delegeres til Arbeids- og inkluderingsdepartementet.

22. aug. Nr. 992 2006**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 117) om frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg til bruk i virksomhet som er registrert etter merverdiavgiftsloven.**

Fastsatt av Finansdepartementet 22. august 2006 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28a. Kunngjort 25. august 2006.

I

I forskrift (Nr. 117) 6. juni 2001 nr. 573 om frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg til bruk i virksomhet som er registrert etter merverdiavgiftsloven gjøres følgende endring:

§ 1 nytt siste ledd skal lyde:

Retten til frivillig registrering gjelder ikke for utleie av hytter, ferieleiligheter og annen fritidseiendom.

II

Endringen trer i kraft 1. september 2006.

23. aug. Nr. 993 2006**Delegering av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat etter energiloven.**

Fastsatt av Olje- og energidepartementet 23. august 2006 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven). Kunngjort 25. august 2006.

Bakgrunn for delegeringen

Stortinget fattet 13. juni 2006 vedtak til lov om endringer i energiloven.

Vedtaket til lov ble sanksjonert og vedtatt satt i kraft av Kongen i statsråd ved kgl.res. 30. juni 2006 nr. 742. Endringsloven trådte i kraft 1. juli 2006.

Lovendringen gjør det nødvendig med delegering av myndighet til NVE etter de nye bestemmelsene som er innført ved endringsloven. Departementet anser det hensiktsmessig å foreta en ny delegering til NVE for hele energiloven til erstatning for tidligere delegering 14. desember 2001 nr. 1455.

Myndighet som delegeres til NVE

Departementet delegerer med dette all myndighet etter lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) til Norges vassdrags- og energidirektorat med følgende unntak:

Departementets forskriftskompetanse etter energiloven omfattes ikke av delegeringen. Hvilken kompetanse NVE har til å fastsette forskrifter er angitt i § 7–1 i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) med endringer, sist av 2. januar 2002 nr. 1.

Myndighet etter følgende bestemmelser i energiloven omfattes ikke av delegeringen:

- § 3–5 om ekspropriasjon av elektriske anlegg
- § 4–2 om utførsel og innførsel av elektrisk energi
- § 4–4 om omlegging av energibruk og energiproduksjon
- § 5A–2 første og annet ledd om rasjonering
- § 7–2 om frister knyttet til § 4–2 om utførsel og innførsel av elektrisk energi.

Departementet legger til grunn at NVE anses som konsesjonsmyndighet i forhold til lovens § 2–1 og § 5–5, samt som beredskapsmyndighet i forhold til § 6–7. I medhold av energiloven § 5A–2 annet ledd utpekes NVE som rasjoneringsmyndighet.

Rapportering i henhold til § 7–1 tredje ledd annet punktum skal gjennomføres etter samråd med departementet.

Det er en forutsetning for delegeringen at saker av prinsipiell karakter eller med betydelig motstridende samfunnsinteresser avgjøres av Olje- og energidepartementet.

24. aug. Nr. 994 2006

Forskrift om endring i forskrift om valg til Stortinget, fylkesting og kommunestyre (valgforskriften).

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 24. august 2006 med hjemmel i lov 28. juni 2002 nr. 57 om valg til Stortinget, fylkesting og kommunestyre (valgloven) § 5–8. Kunngjort 25. august 2006.

I

I forskrift 2. januar 2003 nr. 5 om valg til Stortinget, fylkesting og kommunestyre (valgforskriften) gjøres følgende endring:

Kapittel 2. Registrering av politiske partier oppheves.

II

Endringen trer i kraft straks.

23. aug. Nr. 995 2006

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, fuglevilt, oppdrettsfugler og strutsefugler samt rugeegg, ferskt kjøtt, kjøttprodukter og blandingsprodukter fra disse, fra Bulgaria i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 23. august 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet m.v. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/571/EF). Kunngjort 29. august 2006.

I

I forskrift 16. september 2005 nr. 1050 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, fuglevilt, oppdrettsfugler og strutsefugler samt rugeegg, ferskt kjøtt, kjøttprodukter og blandingsprodukter fra disse, fra Bulgaria i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease gjøres følgende endringer:

I forskriftens hjemmelsfelt skal den siste parentes lyde:

(vedtak 2005/648/EF, vedtak 2006/263/EF, vedtak 2006/354/EF og vedtak 2006/571/EF)

I vedlegget skal følgende tilføyes:

Det administrative distriktet Kardzahli.

II

Endringene trer straks i kraft.

25. aug. Nr. 996 2006**Forskrift om vern av produktnemninga Hardangereple som beskytta geografisk nemning.**

Fastsett av Det sentrale Mattilsynet ved hovudkontoret 25. august 2006 med heimel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelse, geografiske betegnelse og betegnelse for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer § 15. Kunnngjort 29. august 2006.

§ 1. Beskytta produktnemning

Hardangereple.

§ 2. Rettmessig brukar

Hardanger Fruktprodukt.

§ 3. Vilkår for bruk av produktnemninga**1. Produktbeskriving**

Hardangereple er eple dyrka i Hardanger frå sortane Aroma, Discovery, Elstar, Gravenstein, Karin Schneider, Kronprins, Linda, Raud Aroma, Raud Gravenstein, Raud Prins, Summerred, Sunrise og Vista Bella.

Hardangereple skal ha dei spesielle eigenskapane som er karakteristiske for den enkelte eplesorten når det gjeld storleik, form, farge og smak, og tilfredsstillende dei minimumskrava til storleik, dekkfarge og oppløyst tørrstoff som er gitt i tabell 1.

Hardangereple skal vere feilfrie og ikkje ha skadar etter insektangrep eller skjemmande merke. Hardangereple skal ha stilk.

Tabell 1: Spesifikasjonar Hardangereple

<i>Eplesort</i>	<i>Storleik (mm)</i>	<i>Dekkfarge (%)</i>	<i>Oppløyst tørrstoff (%)</i>
Aroma	70–85	20	12,0
Discovery	65–85	50	12,0
Elstar	65–85	20	12,0
Gravenstein	70–85	10	12,0
Karin Schneider	70–85	95	12,0
Kronprins	65–85	95	11,5
Linda	70–85	0	12,0
Raud Aroma	70–85	70	12,0
Raud Gravenstein	70–85	70	12,0
Raud Prins	65–85	70	11,5
Summerred	70–85	70	11,5
Sunrise	65–85	40–50	12,0
Vista Bella	65–85	50	11,5

2. Geografisk område

Hardangereple skal dyrkast, sorterast og pakkast i Hardanger, som omfattar kommunane Jondal, Kvam, Granvin, Ulvik, Eidfjord, Ullensvang og Odda.

3. Produksjonsmetode

Produksjon av Hardangereple skal byggje på moderne dyrkingsteknikkar. Epletrea skal plantast som eitt år gamle «piske» eller to år gamle greinete tre, med ein planteavstand på 0,6–1,5 m i rada og 3–4,5 m mellom radene. Under trea er det ofte ei stripe fri for vegetasjon. Trea skal som hovudregel formast som ein «slank spindel» eller eit «bordtre», med gjennomgåande midtstamme og korte fruktberande greiner.

Plantevernmiddel skal berre brukast i tråd med prinsippet om integrert plantevern. Det kan brukast dryppvatningsanlegg.

Prognose for første haustedato skal fastsetjast av uavhengige fagfolk i samarbeid med fruktlageret på bakgrunn av analysar av oppløyst tørrstoff og trykkfasteleik i 10 eple frå ca. 60 felt i heile Hardanger. Slik haustetidspunktprøve skal gjerast om lag 1–2 veker før normal haustetid.

Epla skal handterast så varsamt som mogleg under hausting, transport og lagring. Epla skal lagrast på kjølelager ved 2–3 °C, og innan 3 dagar etter hausting skal dei vere nedkjølte til denne temperaturen. Epla skal sorterast og pakkast i samsvar med krava til den enkelte sorten, jf. tabell 1. Trykkfasteleik ved sal skal vere over 5,5 kg/cm².

Utanom dei krava til merking som er gitt i næringsmiddelovgivinga, skal pakningar med Hardangereple vere merkte med namn og nummer på produsenten og namn på pakkeriet.

Uavhengige fagfolk skal minimum 5 gonger i året kontrollere ved stikkprøver at eple som blir selde under produktnemninga Hardangereple, tilfredsstillende krava i denne forskrifta.

4. Merking av produktet

Hardangereple kan merkjast med figurmerket for beskytta opphavsnemning.

§ 4. Iverksetjing

Forskrifta blir sett i verk straks.

Vedlegg. Beskriving av produktopphav og tilknytning til det geografiske området

Eple har vore dyrka i Hardanger sidan rundt år 1300, og det har etter den tid vore ein viktig del av produksjonen på gardane i området. Utvalet av sortar har heile tida vore i utvikling.

Kunnskapen om epledyrking kom til Hardanger med engelske munkar, som først kom til Lysekloster i 1146, og sidan til Hardanger og garden Opedal i Ullensvang, truleg før år 1300. Dei engelske munkane hadde stor interesse for hagebruk, bl.a. epledyrking og poding. I gamle skiftebrev frå midten av 1300-talet og utover blir ofte eplagard/apalgard nemnd. Dette kan tyde på at det i Hardanger blei dyrka eple for sal så tidleg som i siste halvdel av 1300-talet.

Munkane vart drivne bort frå Opedal under reformasjonen i 1536–37. Saman med munkane forsvann også kunsten å pode, og i perioden etter dette vart det berre dyrka små rotekte eple. Først i andre halvdel av 1700-talet og utover på 1800-talet tok epledyrkinga seg opp igjen, da prestar og andre «skolelærde menn» innførte nye eplesortar og lærte bøndene å pode.

Den lange tradisjonen Hardanger har som fruktdyrkingsområde, viser seg i ei rekkje forhold, bl.a. at det så tidleg som på slutten av 1800-talet fanst mange planteskolar i Hardanger, at dei i 1899 fikk den første heradsgartnaren, som bl.a. gav råd om epledyrking nokre veker om våren og hausten, og at dei i perioden 1900–1950 vann mange prisar på fruktutstillingar i Oslo. Men det verkelege oppsvinget for epledyrking i Hardanger kom i 1930-åra, med etablering av to fagskolar som skapte stor interesse og entusiasme for fruktdyrkingsfaget.

Klima og jordsmonn i Hardanger er godt eigna for epledyrking og gir eple med spesielle eigenskapar. Kalde vintrar sikrar rik blomstring kvart år. Kjølig klima og mykje lys i vekstsesongen gir eple med frisk og syrleg smak på grunn av høgt innhald av smaks karakteristiske fruktsyrer, bl.a. spesielt mykje C-vitamin, samtidig som det varme og solrike klimaet om sommaren gir søt smak på epla. Dei kjøligare nettene om hausten gir også auka syre- og suktermengd rett før haustinga, i tillegg til at dei gir epla den taltalande raude fargen. Ein god balanse mellom syre- og sukkerinnhald kjenneteiknar eple dyrka i Hardanger.

I Hardanger er det mykje skredjord, som er djup og varm og lett gjennomtrengjeleg for vatn. Dette i kombinasjon med mykje nedbør gir gode vekstvilkår for eple. For å oppnå god kvalitet på epla er det viktig å ha kunnskapar om forholdet mellom eplesort og vekseplass. Epledyrkarane i Hardanger har gjennom den lange tradisjonen med epledyrking opparbeidd seg slike kunnskapar.

Eple frå Hardanger har godt omdømme, noko som bl.a. kjem av dei assosiasjonane forbrukarane får når dei tenkjer på Hardanger.

25. aug. Nr. 997 2006

Forskrift om vern av produktnemninga Hardangerpærer som beskytta geografisk nemning.

Fastsett av Det sentrale Mattilsynet ved hovudkontoret 25. august 2006 med heimel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelse, geografiske betegnelse og betegnelse for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer § 15. Kunngjort 29. august 2006.

§ 1. *Beskytta produktnemning*

Hardangerpærer.

§ 2. *Rettmessig brukar*

Hardanger Fruktprodukt.

§ 3. *Vilkår for bruk av produktnemninga*

1. *Produktbeskriving*

Hardangerpærer er pærer (Pyrus) dyrka i Hardanger av sortane Clara Frijs, Herzogin Elsa, Ingeborg, Moltke og Philip.

Hardangerpærer skal ha dei spesielle eigenskapane som er karakteristiske for den enkelte sorten når det gjeld storleik, farge og smak, og tilfredsstillende dei minimumskrava til storleik og stivelseinnhald som er gitt i tabell 1.

Hardangerpærer skal vere feilfrie og ha stilk.

Tabell 1: Spesifikasjonar Hardangerpærer

<i>Pæresort</i>	<i>Storleik (mm)</i>	<i>Oppløyst tørrstoff (%)</i>
Clara Frijs	60–85	12,0
Herzogin Elsa	60–85	12,0
Ingeborg	60–85	12,0
Moltke	60–85	12,0
Philip	60–85	12,0

2. *Geografisk område*

Hardangerpærer skal dyrkast, sorterast og pakkast i Hardanger, som omfattar kommunane Jondal, Kvam, Granvin, Ulvik, Eidfjord, Ullensvang og Odda.

3. *Produksjonsmetode*

Produksjon av Hardangerpærer skal byggje på moderne dyrkingsteknikkar. Trea skal plantast som eitt år gamle «piske» eller to år gamle greinete tre, med ein planteavstand på 1–2 m i rada og 3,5–5 m mellom radene. Under trea er det oftast ei vegetasjonsfri stripe. Trea skal formast som ein «fri spindel» eller «slank spindel», med gjennomgåande midtstamme og korte fruktberande greiner.

Plantevernmiddel skal berre brukast i tråd med prinsippet om integrert plantevern. Det kan brukast dryppvatningsanlegg.

Prognose for første haustedato skal fastsetjast av uavhengige fagfolk saman med fruktlageret på bakgrunn av analysar av stivelseinnhald og trykkfastleik i 6 pærer frå om lag 20 felt i heile Hardanger. Slik haustetidspunktprøve skal gjennomførast om lag 1–2 veker før normal haustetid.

Pærene skal vere nedkjølte innan 2 dagar etter haustinga og lagrast på kjølelager ved –1–0 °C. Pærene skal tilfredsstillende spesifikasjonane i tabell 1.

Utanom dei krava til merking som er gitt i næringsmiddelovgivinga, skal pakningar med Hardangerpærer vere merkte med namn og nummer på produsenten og namn på pakkeriet.

Uavhengige fagfolk skal minst 5 gonger i året kontrollere ved stikkprøver at pærer som blir selde under produktnemninga Hardangerpærer, tilfredsstillende krava i denne forskrifta.

4. *Produktmerking*

Hardangerpærer kan merkjast med figurmerket for beskytta opphavsnemning.

§ 4. *Iverksetjing*

Forskrifta blir sett i verk straks.

Vedlegg. Beskriving av produktopphev og tilknytning til det geografiske området

Dyrking av pærer i Hardanger har tradisjonar heilt tilbake til siste halvdel av 1700-talet. «Skolelærde menn» innførte pæretre frå andre land og spreidde dei vidare til interesserte bønder. Bøndene lærte seg å pode, og nye sortar kom til, bl.a. vart keisarinnepære foredla fram i 1790-åra. Denne sorten var dominerande i Hardanger i over hundre år. Dei pærene som blir dyrka i dag, tilhøyrrer alle tradisjonelle sortar, og mange har vore dyrka i Hardanger i over 100 år.

Klimaet og jordsmonnet i Hardanger sikrar god kvalitet på pærene. Pærer dyrka i Hardanger er kjenneteikna av god kvalitet, fin smak og tiltalende farge. Dette kan knytast til klimaet og jordsmonnet i området, som gir høgt innhald av og god balanse mellom viktige smaks karakteristiske fruktsyrer og -sukker.

For å sikre store avlingar har pærer tradisjonelt vore dyrka på svært store tre i tung og fuktig jord. Nyare undersøkingar utført i Hardanger har vist at pærer godt kan dyrkast på mindre og meir effektive tre på lett grusjord, slik som ein gjer med eple.

Skredjorda er mineralrik og gir sunne og produktive tre. Jorda har god evne til både å halde på vatn og å magasinere varme, noko som gir gode vekstvilkår for trea og god fruktvekst.

25. aug. Nr. 998 2006

Forskrift om vern av produktnemninga Hardangerplommer som beskytta geografisk nemning.

Fastsett av Det sentrale Mattilsynet ved hovudkontoret 25. august 2006 med heimel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelse, geografiske betegnelse og betegnelse for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer § 15. Kunngjort 29. august 2006.

§ 1. *Beskytta produktnemning*

Hardangerplommer.

§ 2. *Rettmessig brukar*

Hardanger Fruktprodukt.

§ 3. *Vilkår for bruk av produktnemninga*

1. *Produktbeskriving*

Hardangerplommer er plommer (*Prunus*) dyrka i Hardanger av sortane Avalon, Edda, Excalibur, Jubileum, Mallard, Opal, Reeves og Victoria.

Hardangerplommer skal ha dei spesielle eigenskapane som er karakteristiske for den enkelte sorten når det gjeld storleik, form, farge og smak, og tilfredsstillende minimumskrava til storleik og stivelseinnhald som er gitt i tabell 1.

Hardangerplommer skal vere feilfrie og ikkje ha skadar etter insektangrep eller skjemmaende merke. Hardangerplommer skal ha eit godt doglag, og dei skal i størst mogleg grad ha stilk.

Tabell 1: Spesifikasjonar Hardangerplommer

<i>Plommesort</i>	<i>Storleik (mm)</i>	<i>Oppløyst tørrstoff (%)</i>
Avalon	> 40	14,0
Edda	> 40	14,0

<i>Plommesort</i>	<i>Storleik (mm)</i>	<i>Oppløyst tørrstoff (%)</i>
Excalibur	> 42	13,0
Jubileum	> 42	14,0
Mallard	> 40	14,0
Opal	> 38	14,0
Reeves	> 42	14,0
Victoria	> 40	14,0

2. *Geografisk område*

Hardangerplommer skal dyrkast, sorterast og pakkast i Hardanger, som omfattar kommunane Jondal, Kvam, Granvin, Ulvik, Eidfjord, Ullensvang og Odda.

3. *Produksjonsmetode*

Produksjon av Hardangerplommer skal byggje på moderne dyrkingsteknikkar. Trea skal plantast som eitt år gamle «piske» eller to år gamle greinete tre, med ein planteavstand på 1,5–2,5 m i rada og 3,5–5 m mellom radene. Som oftast skal det vere ei vegetasjonsfri stripe under trea. Trea skal som hovudregel formast som ein «fri spindel» eller ein «slank spindel», med gjennomgåande midtstamme og korte fruktberande greiner. Tre med svært oppretta vekst kan formast som ein «vase».

Plantevernmiddel skal berre brukast i tråd med prinsippet om integrert plantevern. Det kan brukast dryppvatningsanlegg.

Riktig modningsutvikling og haustetid skal avgjerast av dyrkaren, eventuelt med rettleiing frå fruktlageret, ut frå eiga erfaring om fargeutvikling, smak og mjukning. Plommene skal tilfredsstillende spesifikasjonane som er gitt i tabell 1. Plommene skal innan 6 timar etter haustinga vere kjølte ned til 4–6 °C. Dyrkarane kan sjølv sortere og pakke plommene før levering til fruktlageret. Pakkinga skal da kontrollrast før vidareending.

Utanom dei krava til merking som er gitt i næringsmiddelovgivinga, skal pakningar med Hardangerplommer vere merkte med namn og nummer på produsenten og namn på pakkeriet.

Uavhengige fagfolk skal minst 5 gonger i året kontrollere ved stikkprøvar at plommer som blir selde under produktnemninga Hardangerplommer, tilfredsstillende krava i denne forskrifta.

4. *Merking av produktet*

Hardangerplommer kan merkjast med figurmerke for beskytta opphavsnemning.

§ 4. *Iverksetjing*

Forskrifta blir sett i verk straks.

Vedlegg. Beskriving av produktopphav og tilknytning til det geografiske området

Plommer har vore dyrka i Hardanger sidan rundt år 1300, da engelske munkar kom til Ullensvang. Dei engelske munkane hadde stor interesse for hagebruk, bl.a. plommedyrking. Munkane blei drivne bort frå Opedal under reformasjonen i 1536–37, og med munkane forsvann også kunsten å pøde. Fram til bøndene om lag 250 år seinare lærte seg å pøde, dyrka dei små rotekte plommer. Kjelder viser at det i hovudsak var «skolelærde menn» som stod for innføringa og spreidinga av nye plommetre, og det var sorenskrivar Koren i Ullensvang som i 1799 planta dei første reineclaudeplommene. Plommedyrkinga skaut deretter fart.

Klima og jordsmonn i Hardanger er godt eigna for dyrking av plommer og gir plommene spesielle eigenskapar. Kalde vintrar sikrar rik blomstring kvart år. Kjølig klima og mykje lys i vekstsesongen gir plommer med frisk og syrleg smak på grunn av høgt innhald av smaks karakteristiske fruktsyrer. Det er vist at plommene her har høgt innhald av askorbinsyre (C-vitamin). Det varme og solrike klimaet gjennom sommaren sikrar at plommene blir søte på smak (12–17%). Denne gode balansen mellom syrer og sukker kjenneteiknar plommer dyrka i Hardanger.

I Hardanger blir plommene dyrka på skredjord, som er mineralrik og gir sunne og produktive tre. Jorda har god evne til både å halde på vatn og å magasinere varme, noko som gir gode vekstvilkår for trea og god fruktvekst.

Den lange tradisjonen med plommedyrking i Hardanger har gitt dyrkarane gode kunnskapar om forholdet mellom sort, vekseplass og kvalitet på plommene.

25. aug. Nr. 999 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. august 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og forskrift 14. desember 2005 nr. 1460 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 § 8. Kunngjort 29. august 2006.

I

I forskrift 14. desember 2005 nr. 1460 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 gjøres følgende endring:

§ 4 nytt fjerde ledd skal lyde:

Maksimalkvoten for perioden 1. mai–31. august økes til 50 tonn 25. august.

II

Endringen trer i kraft straks.

25. aug. Nr. 1006 2006

Forskrift om vern av produktnemninga Hardangermoreller som beskytta geografisk nemning.

Fastsett av Det sentrale Mattilsynet ved hovudkontoret 25. august 2006 med heimel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelse, geografiske betegnelse og betegnelse for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer § 15. Kunngjort 1. september 2006.

§ 1. Beskytta produktnemning

Hardangermoreller.

§ 2. Rettmessig brukar

Hardanger Fruktprodukt.

§ 3. Vilkår for bruk av produktnemninga

1. Produktbeskriving

Hardangermoreller er morellar (*Prunus avium*) dyrka i Hardanger frå sortane Chelan, Giorgia, Kristin, Lapins, Moreau, Regina, Samba, Skeena, Techlovan, Ulster og Van.

Hardangermoreller skal ha dei spesielle eigenskapane som er karakteristiske for den enkelte sorten når det gjeld storleik, farge og smak, og tilfredsstillende dei minimumskravane til storleik, farge og innhald av oppløyst tørrstoff som er gitt i tabell 1.

Hardangermoreller skal vere feilfrie og ha stilk.

Tabell 1: Spesifikasjonar Hardangermoreller

Morellsort	Storleik (mm)	Farge (Cerice-skala)	Oppløyst tørrstoff (%)
Chelan	> 26	4	14,0
Giorgia	> 26	4	14,0
Kristin	> 26	4	14,0
Lapins	> 26	4 (-5)	14,0
Moreau	> 26	4	14,0
Regina	> 26	4	14,0
Samba	> 26	4	14,0
Skeena	> 26	4	14,0
Techlovan	> 26	4	14,0
Ulster	> 26	4	14,0
Van	> 26	4	14,0

2. Geografisk område

Hardangermoreller skal dyrkast, sorterast og pakkast i Hardanger, som omfattar kommunane Jondal, Kvam, Granvin, Ulvik, Eidfjord, Ullensvang og Odda.

3. Produksjonsmetode

Produksjon av Hardangermoreller skal byggje på moderne dyrkingsteknikkar. Trea skal plantast som eitt år gamle «piske» eller to år gamle greinete tre, med ein planteavstand på 1,5–2,5 m i rada og 3,5–5 m mellom radene. Trea skal som hovudregel formast som ein «fri spindel» eller ein «slank spindel» (juletre), med gjennomgåande midtstamme og korte fruktberande greiner.

Plantevernmiddel skal berre brukast i tråd med prinsippet om integrert plantevern. Det kan brukast dryppvatningsanlegg.

Riktig modningsutvikling og haustetid skal fastsetjast av dyrkaren saman med fruktlageret på grunnlag av fargeutviklinga. Morellane skal tilfredsstillende spesifikasjonane som er gitt i tabell 1. Morellane skal kjølast ned til 3–6 °C innan 4 timar etter haustinga. Etter at dei er sorterte og pakka, skal morellane lagrast ved (-)1–4 °C. Heimepakka morellar skal kontrollerast før dei blir sende til grossist.

Utanom dei krava til merking som er gitt i næringsmiddelovgivinga, skal pakningar med Hardangermoreller vere merkte med namn og nummer på produsenten og namn på pakkeriet.

Uavhengige fagfolk skal minst 5 gonger i året kontrollere ved stikkprøvar at morellar som blir selde under produktnemninga Hardangermoreller, tilfredsstillende krava i denne forskrifta.

4. Produktmerking

Hardangermoreller kan merkast med figurmerket for beskytta opphavsnemning.

§ 4. Iverksetjing

Forskrifta blir sett i verk straks.

Vedlegg. Beskriving av produktopphav og tilknytning til det geografiske området

Morellar har vore dyrka i Hardanger sidan slutten av 1700-talet. Dei første morelltrea i Hardanger vart planta av sokneprest Atche i Ullensvang (1758–1771), men den første som foredla morellar, var bonde Lars Larsson Bleie (f. 1756). Han lærte seg å pøde i 1775.

Klima og jordsmonn i Hardanger er godt eigna for morelldyrking. Det kjølige klimaet gir morellar med friskare og meir syrlig smak enn det ein finn andre stader. Dette kjem av høgt innhald av viktige smaks karakteristiske fruktsyrer og sukker og god balanse mellom dei. I Hardanger blir morellar dyrka på skredjord, som er mineralrik og gir sunne og produktive tre. Jorda har god evne til både å halde på vatn og å magasinere varme, og dette gir gode vekstvilkår for trea og god fruktvekst.

Den lange tradisjonen med morelldyrking i Hardanger har gitt dyrkarane gode kunnskapar om forholdet mellom sort, vekseplass og kvalitet. Gjennom dei siste 25 åra har forskingsarbeid utført i Hardanger gitt oss fleire morellsortar av høg kvalitet. Morellar dyrka i Hardanger har godt omdømme.

25. aug. Nr. 1007 2006**Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 25. august 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15, § 19 tredje ledd og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (forordning (EF) nr. 590/2006). Kunngjort 1. september 2006.

I

I forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr gjøres følgende endringer:

§ 4 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 10 (forordning (EF) nr. 998/2003 om kravene til dyrehelse som får anvendelse på ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, og om endring av direktiv 92/65/EØF, som endret ved forordning (EF) nr. 592/2004, vedtak 2004/539/EF, vedtak 2004/650/EF, forordning (EF) nr. 1994/2004, forordning (EF) nr. 2054/2004, forordning (EF) nr. 425/2005, forordning (EF) nr. 1193/2005, forordning (EF) nr. 18/2006 og forordning (EF) nr. 590/2006), gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Listen over stater og territorier i vedlegg II til forordning (EF) nr. 998/2003 som er gjengitt i vedlegg A til forskriften, skal erstattes med listen over stater og territorier i vedlegget til forordning (EF) nr. 590/2006.

II

Endringene trer i kraft straks.

28. aug. Nr. 1008 2006**Forskrift om endring i forskrift om nedsatt tollsats for konserverindustrien.**

Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 28. august 2006 med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 5, delegeringsvedtak 30. juni 1995 nr. 600 og forskrift 5. juli 2002 nr. 828 om individuelle tollnedsettelse og fordeling av tollkvoter til konserverindustrien § 5. Kunngjort 1. september 2006.

I

I forskrift 24. august 2004 nr. 1223 om nedsatt tollsats for konserverindustrien gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Nedsatt tollsats for innførsel av varer som nevnt i forskrift 5. juli 2002 nr. 828 om individuelle tollnedsettelse og fordeling av tollkvoter til konserverindustrien (konserverforskriften) § 5 annet ledd skal være:

Vareslag	Varenummer	Produkt	Nedsatt tollsats
1	2	3	4
Sølvløk	07.10.8050	Sølvløk, fryst	4,08
Sukkererter	07.10.2100	Sukkererter, fryst	0,50
Stangselleri	07.10.8060	Stangselleri, fryst	4,60
Minigulrot/ pariserrot	07.10.8091	Minigulrot, fryst	7,56
	07.10.8091	Pariserrot, fryst	6,55
Tomatterninger	07.10.8099	Tomatterninger, fryst	2,00

Vareslag	Varenummer	Produkt	Nedsatt tollsats
1	2	3	4
Kirsebær/moreller	08.11.9003	Kirsebær, fryst	5,00
	20.07.9905/9909	Kirsebærpulp	5,30
	20.09.8093	Kirsebærsaft/kons.	0,00
Rips	08.11.2001	Rips, fryst m/sukker	1,60
	08.11.2008	Rips, fryst u/sukker	0,60
	20.09.8099	Ripssaft/kons.	5,75
Stikkelsbær	08.11.2001	Stikkelsbær, fryst m/sukker	1,60
	08.11.2008	Stikkelsbær, fryst u/sukker	0,60
	20.09.8099	Stikkelsbærsaft/kons.	5,75
Bjørne-, logan-, morbær	08.11.2001	Div. bær, fryst m/sukker	1,60
	08.11.2008	Div. bær, fryst u/sukker	0,60
	20.07.9905/9909	Bjørnebærpulp m.fl.	5,30
	20.09.8099	Bjørnebærsaft/kons. m.fl.	5,75
Boysenbær	08.11.9008	Boysenbær fryst m/sukker	1,60
		Boysenbær fryst u/sukker	0,60
Tyttebær	08.11.9001	Tyttebær, fryst	0,00
Multer	08.11.9002	Multer, fryst	0,00
Blåbær	08.11.9004	Blåbær, fryst	0,60
	20.07.9904/9909	Blåbærpulp	1,76
	20.09.8099	Blåbærsaft/kons.	0,00
Bringebær	20.07.9905/9906	Bringebærpulp	5,30
	20.09.8091	Bringebærsaft/kons.	5,75
Jordbær	20.07.9905/9906	Jordbærpulp	5,30
	20.09.8092	Jordbærsaft/kons.	5,75
Skogsbær	20.07.9905/9909	Skogsbærpulp	5,30
	20.09.9000	Skogsbærsaft/kons.	5,75
Solbær	20.07.9905/9906	Solbærpulp	5,30
Plomme	08.11.9008	Plommer, fryst	1,60
	20.07.9905/9909	Plomme-/sviskepulp	5,30
	20.09.8099	Plommesaft/kons.	5,75
Pære	20.07.9905/9909	Pærepulp	1,75
	20.09.8099	Pæresaft/kons.	5,75

I tillegg ilegges skogsbærblandinger (08.11.2008/9008) tariffbestemt toll etter bærinnhold, men maksimalt 4,00 kr/kg.

II

Endringene trer i kraft 1. september 2006.

29. aug. Nr. 1009 2006

Forskrift om ansattes rett til representasjon i styrer for interkommunale selskaper.

Fatsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 29. august 2006 med hjemmel i lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper § 10 tolvte ledd, jf. delegeringsvedtak 18. august 2006 nr. 991. Kunngjort 1. september 2006.

§ 1. Definisjoner

I disse forskrifter menes med:

- ansatt*: person som arbeider i selskapet i hovedstilling eller som deltidsansatt.
- hovedstilling*: arbeidsforhold (ikke ferievikariat og hjemmearbeid) hvor det skal arbeides gjennomsnittlig minst 50 prosent av arbeidstiden per uke for heltidsansatte som utfører arbeid av samme art.
- deltidsansatt*: person som arbeider gjennomsnittlig mindre enn 50 prosent av arbeidstiden per uke for heltidsansatte som utfører arbeid av samme art. Når det i denne forskriften kreves et bestemt antall ansatte, telles hver deltidsansatt som en halv.
- lokal fagforening*: fagforening ved selskapet eller avdeling av fagforening ved selskapet som utelukkende har ansatte i selskapet som medlemmer.

§ 2. De ansattes rett til å bli representert i styret

Dersom selskapet har 30 ansatte eller færre, har representanter for de ansatte i selskapet tilsvarende møterett i styret som etter kommuneloven § 26 nr. 1, jf. lov om interkommunale selskaper § 10 sjuende ledd.

Dersom selskapet har flere enn 30 ansatte kan et flertall av de ansatte kreve at ett styremedlem og en observatør med varamedlemmer velges av og blant de ansatte, jf. lov om interkommunale selskaper § 10 åttende ledd.

Dersom selskapet har flere enn 50 ansatte kan et flertall av de ansatte kreve at inntil en tredjedel men minst to, av styrets medlemmer med varamedlemmer velges av og blant de ansatte, jf. lov om interkommunale selskaper § 10 niende ledd.

Dersom selskapet har flere enn 200 ansatte skal de ansatte velge ett styremedlem med varamedlem i tillegg til den representasjonen som følger av foregående ledd. Det kan inngås avtale mellom selskapet og fagforening som omfatter to tredeler av de ansatte eller et flertall av de ansatte om at de ansatte istedenfor dette styremedlemmet skal velge to observatører og varamedlemmer, jf. lov om interkommunale selskaper § 10 tiende ledd. I de tilfeller et selskap bare på usikker eller midlertidig basis har det antall ansatte som etter lov om interkommunale selskaper § 10 åttende, niende og tiende ledd kreves for en gitt styrerepresentasjon, kan selskapet søke Bedriftsdemokratinemnda om midlertidig unntak fra etablering av styrerepresentasjon i henhold til annet, tredje eller fjerde ledd. Ved vurdering av om slik midlertidig opprettholdelse skal gis, skal det bl.a. legges vekt på en kvartalsvis gjennomsnittsberegning av antall ansatte over en periode på ett år. Bedriftsdemokratinemnda kan etter søknad fastsette et lavere timeantall for hovedstilling enn det som er bestemt i § 1 bokstav b) etter en helhetsvurdering i det enkelte tilfelle.

§ 3. *Unntak av særlige grunner*

Dersom den ordning aksjeloven eller disse forskrifter fastsetter om ansattes rett til styrerepresentasjon, vil medføre vesentlige ulemper eller er uhensiktsmessig for gjennomføringen av de ansattes rett til representasjon i selskapets styre, kan Bedriftsdemokratinemnda etter søknad gi helt eller delvis unntak fra den ordning som ellers følger av loven eller forskriftene.

Det kan ikke gis unntak fra kravet om kjønnsfordeling i lov om interkommunale selskaper § 10 første ledd fjerde punktum.

Søknaden skal gis skriftlig og være begrunnet. Dersom søknaden legges frem av selskapet, skal den være undertegnet av selskapets styre. Med søknaden skal vedlegges uttalelse fra lokale fagforeninger.

Søknad om unntak kan også fremmes av et flertall av de ansatte. Flertallets krav må fremkomme etter de regler som er fastsatt i § 5. Dessuten kan lokal fagforening fremme søknad om unntak. Med søknaden skal vedlegges uttalelse fra selskapets styre.

Valg av de ansattes representanter til styret skal, med mindre Bedriftsdemokratinemnda bestemmer noe annet, ikke finne sted så lenge søknad om unntak fra lovens og forskriftens alminnelige bestemmelser er til behandling i nemnda. Dersom nemnda bestemmer at valg skal finne sted mens søknaden er til behandling, avgjør nemnda om valget skal skje etter tidligere etablert unntaksordning eller etter lovens og forskriftenes alminnelige bestemmelser.

Dersom nemnda innvilger unntak fra loven eller forskriftens regler, kan den sette vilkår for unntaket. Slike vilkår skal ta sikte på å etablere representasjonsordninger som i størst mulig grad sikrer de ansatte medbestemmelsesrett som er i samsvar med det formål loven skal tilgodese. Nemnda kan sette en frist for selskapet til i samarbeid med de ansatte, å komme frem til en form for ansattes representasjon i selskapets styre. Hvis enighet ikke oppnås innen den fastsatte frist, skal styrerepresentasjon etableres i henhold til disse forskrifter, dersom ny søknad ikke blir innvilget.

Unntak fra lovens eller forskriftenes bestemmelser gjelder for ubestemt tid med mindre nemnda i det enkelte tilfelle har fastsatt noe annet.

Nemnda kan til enhver tid av eget tiltak trekke godkjenning av unntaket tilbake dersom forutsetningene ikke oppfylles eller forholdene har endret seg.

Selskapet, et flertall blant de ansatte eller lokal fagforening kan hver for seg søke nemnda om at et vedtak om unntak blir opphevet eller endret. For søknad fra flertallet av de ansatte gis ellers § 5 anvendelse.

Søknad om opphevelse av en unntaksordning må fremmes innen funksjonstiden for de ansattes representanter utløper.

Dersom nemnda beslutter at en unntaksordning skal opphøre, skal lovens og forskriftenes alminnelige regler gjennomføres fra utløpet av funksjonstiden for de ansattes representanter, med mindre nemnda fastsetter et annet tidspunkt.

Søknad om å endre et vedtak om unntaksordning kan fremmes til enhver tid. Dersom nemnda endrer vedtaket, fastsetter den når det nye vedtaket skal tre i kraft og slike overgangsregler som det er behov for.

Nemnda kan innkalle representanter for selskapets ledelse og de ansatte til møte om fremgangsmåte og opplegget for arbeidet med å komme frem til former for de ansattes representasjon i selskapets styre.

§ 4. *Endring av styrerepresentasjon*

Dersom antallet ansatte blir varig lavere, kan styret treffe vedtak om endret representasjonsrett i styret for de ansatte, jf. § 2.

De ansattes styrerepresentasjon blir ikke endret før funksjonstiden for de styremedlemmene de ansatte har valgt løper ut.

§ 5. *Formkrav*

Krav om styrerepresentasjon fra de ansatte etter lov om interkommunale selskaper § 10, må rettes skriftlig til selskapets styre. Kravet må være underskrevet av mer enn halvparten av dem som er ansatt i selskapet på det tidspunkt styret mottar kravet.

De ansatte kan også ved avstemning gi uttrykk for kravet om styrerepresentasjon. Alle ansatte må gis anledning til å stemme. For at de ansattes styrerepresentasjon skal kunne kreves gjennomført, må et flertall av det samlede antall ansatte ha stemt for kravet.

Avstemning arrangeres av en enkelt lokal fagforening eller av flere lokale fagforeninger i fellesskap. Selskapet skal ha anledning til å delta i avviklingen av avstemningen. Resultatet skal føres inn i en protokoll som undertegnes av en representant for fagforeningen og av selskapets representant.

De som har arrangert avstemningen, sørger for at resultatet blir gjort kjent for selskapets ledelse og ansatte.

§ 6. Alminnelige regler om valget

Medlemmer, observatører og varamedlemmer til styret velges direkte av og blant dem som er ansatt i selskapet.

Valget skal være hemmelig og skriftlig.

Valget skal foregå som flertallsvalg, jf. § 11.

Dersom minst 1/5 av dem som har stemmerett, eller fagforeninger som omfatter minst 1/5 av de stemmeberettigede skriftlig krever det, senest seks uker før valgdagen, skal valget foregå som forholdstallsvalg, jf. § 12 og § 13.

§ 7. Stemmerett

Alle som på valgdagen er ansatt i selskapet har stemmerett.

Ansatte som arbeider i hovedstilling, jf. § 1 b), har en hel stemme. Deltidsansatte, jf. § 1 c) har en halv stemme. Dersom valgresultatet åpenbart avslører hvordan en deltidsansatt har stemt, skal valgresultatet avrundes opp til nærmeste hele stemme.

Daglig leder som er styremedlem på aksjonærenes vegne har ikke stemmerett.

§ 8. Valgbarhet

For å kunne velges som medlem, observatør og varamedlem av selskapets styre, må vedkommende være myndig og ansatt i selskapet på valgdagen.

De som ikke har stemmerett etter § 7 tredje ledd, er heller ikke valgbare.

§ 9. Valgstyre – sammensetning

Valget ledes av et valgstyre. Valgstyret skal bestå av minst tre personer med stemmerett, hvorav en leder og en nestleder. De ansatte og selskapets ledelse skal ha minst en representant hver i valgstyret.

Når styrerepresentasjon for de ansatte er etablert, oppnevnes valgstyret av selskapets styre. Dersom slik representasjon ikke er etablert, skal valgstyret oppnevnes av selskapets daglige leder, eller den vedkommende gir fullmakt, sammen med de ansattes tillitsvalgte. Selskapets ledelse skal dog ha anledning til å oppnevne en representant i valgstyret.

Medlemmer i valgstyret som ikke kan eller ønsker å fungere lenger, skal erstattes snarest.

§ 10. Valgstyret – oppgaver

Valgstyret skal fastsette datoen for valget og kunngjøre denne med en frist på to måneder. Valgstyret skal sørge for at det samtidig med kunngjøringen foreligger en liste over alle ansatte. Listen skal være tilgjengelig for samtlige ansatte i selskapet.

Valgstyret skal kunngjøre fristen og vilkårene for å kreve at valget skal gjennomføres i valgkretser, jf. § 17 og fristen og vilkårene for å kreve forholdstallsvalg jf. § 9.

Dersom valget skal gjennomføres i valgkretser, skal valgstyret umiddelbart etter at krav om dette er fremsatt kunngjøre liste over stemmeberettigede og valgbare i hver valgkrets.

Valgstyret skal fastsette og kunngjøre frist for å fremsette krav om forholdstallsvalg i valgkretsene, jf. § 6. Fristen kan ikke settes kortere enn en uke etter kunngjøringen.

Valgstyret skal senest fire uker før valgdagen kunngjøre om valget skal foregå som flertallsvalg eller forholdstallsvalg og samtidig oppfordre dem som har forslagsrett til å sende forslag på styremedlemmer, observatører og vararepresentanter. Forslag må være innlevert til valgstyret senest tre uker før valgdagen.

Valgstyret avgjør om de innkomne forslag er overensstemmende med disse forskrifter, og undersøker om de foreslåtte kandidater er villige til å motta valg. Avgjørelsen meddeles uten opphold til forslagsstillerne, som må rette eventuelle mangler straks. De godkjente forslag skal kunngjøres senest syv dager før valgdagen.

Dersom valgstyret finner at et valg av tekniske grunner bør deles opp i avstemninger på forskjellige steder, eller til forskjellige tider, kan det etableres særskilt stemmestyre i den utstrekning det er hensiktsmessig. Dersom valget skal gjennomføres i valgkretser, kan det etableres stemmestyre i hver krets. Stemmestyrene oppnevnes av valgstyret, blant dem som har stemmerett.

Valgstyret kan beslutte at avstemming skal skje ved postforsendelse. Den enkelte velger skal i tilfelle tilsendes samtlige stemmesedler og øvrig nødvendig valgmateriell. Velgeren skal returnere sin stemmeseddel i nøytral konvolutt, innlagt i navnet konvolutt til valgstyret.

Nødvendige retningslinjer for gjennomføringen av valget utarbeides av valgstyret, herunder eventuelle retningslinjer om forhåndsstemmegivning.

Valgstyret kan fastsette kortere frister for gjennomføring av valget dersom en eller flere fagforeninger som omfatter to tredjedeler av de ansatte, eller et flertall av de ansatte krever det og ledelsen er enig om dette. Frist for innlevering av forslag på kandidater kan ikke settes kortere enn to uker før valgdagen. Godkjente forslag skal kunngjøres senest en uke før valgdagen.

§ 11. Flertallsvalg – forslag og stemmesedler

Dersom valget skal foregå som flertallsvalg, har enhver som har stemmerett, forslagsrett til kandidater. Forslagsrett har også lokal fagforening.

Et forslag kan inneholde inntil det antall styremedlemmer, observatører og vararepresentanter som skal velges. Forslaget skal fremsettes skriftlig og det skal gå frem av forslaget hvem som er forslagsstiller. Forslag må inneholde tydelig betegnelse av kandidatene ved for- og etternavn og opplysning om hvor i selskapet kandidaten arbeider.

Når de ansatte skal velge to eller flere styrerepresentanter, skal et forslag alltid inneholde minst en kandidat av hvert kjønn. Dette gjelder ikke dersom ett av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

Valgstyret skal senest syv dager før valgdagen utarbeide og kunngjøre en liste over dem som er foreslått, i alfabetisk rekkefølge. Av listen skal det gå frem hvem som er forslagsstiller til den enkelte kandidat.

Valgstyret skal utarbeide stemmesedler. På stemmesedlene skal valgstyret føre opp de foreslåtte kandidaters navn i alfabetisk rekkefølge med opplysning om hvor i selskapet den enkelte arbeider og hvem som er forslagsstiller. Valgstyret skal informere velgerne om hvordan de skal gå frem for å markere på stemmeseddelen hvem de stemmer på. Stemmesedlene skal inneholde opplysninger om hva som kan føre til at en stemmeseddel blir forkastet som ugyldig.

§ 12. Flertallsvalg – stemmegivning og oppgjør

Det skal avgis stemme på inntil det antall styremedlemmer, observatører og vararepresentanter som skal velges. Det kan bare stemmes på kandidater som er foreslått. Kumulasjon er ikke tillatt. Er kumulasjon foretatt, eller det er ført opp andre navn enn dem som er foreslått, eller er det for øvrig foretatt oppføringer eller rettelsler, skal disse settes ut av betraktning ved optelling av stemmene.

Dersom det er avgitt stemme på flere foreslåtte kandidater enn det antall som skal velges, skal stemmeseddelen forkastes som ugyldig.

De som har fått flest stemmer, er valgt til medlemmer inntil det antall som skal velges. I de tilfeller det skal velges observatør, er de som følger etter medlemmene i stemmetall valgt til observatør inntil det antall som skal velges. De som følger etter medlem og observatør i stemmetall er valgt til vararepresentanter i den rekkefølge stemmetallene tilsier. I de tilfeller det bare skal velges medlemmer, er vararepresentantene valgt i den rekkefølge stemmetallene tilsier etter det antall medlemmer som skal velges. Første vararepresentant blir den som har fått flest stemmer etter siste styremedlem. Annen vararepresentant blir den som kommer dernest i stemmetall osv.

Dersom fremgangsmåten beskrevet i tredje ledd fører til at ett av kjønnene ikke blir representert i et interkommunalt selskap hvor det skal velges to eller flere representanter, rykker nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn opp i det omfang som er nødvendig for å sikre slik representasjon. Det tilsvarende gjelder for varamedlemmer.

Ved stemmelikhet avgjøres valget ved loddtrekning.

Femte ledd gjelder ikke dersom ett av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

§ 13. Forholdstallsvalg – forslag og stemmesedler

Foregår valget som forholdstallsvalg, gjelder følgende regler om gjennomføringen av valget:

Forslag til kandidater må være undertegnet av minst 6 personer med stemmerett.

Forslagsrett har også lokal fagforening.

Forslaget må fremmes i form av en liste som inneholder like mange navn som det antall styremedlemmer, observatører og vararepresentanter som skal velges. Navnene føres opp i den rekkefølge de foreslås valgt. Forslag må inneholde tydelig betegnelse av kandidatene ved for- og etternavn og opplysning om hvor i selskapet kandidaten arbeider.

Når de ansatte skal velge to eller flere styrerepresentanter, skal et forslag til liste alltid inneholde minst en kandidat av hvert kjønn. Det samme gjelder for varamedlemmer. Dette gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

Forslagene må inneholde tydelig betegnelse av kandidatene ved for- og etternavn og opplysning om hvor i selskapet kandidatene arbeider.

Valgstyret utarbeider stemmesedler i samsvar med de godkjente forslag.

§ 14. Forholdstallsvalg – stemmegivning og oppgjør

Den som har stemmerett kan bare stemme på ett av de godkjente forslag. Det er ikke anledning til å foreta kumulasjon eller andre endringer, tilføyelser eller strykninger på stemmesedlene. Slike endrede eller merkede stemmesedler skal kjennes ugyldige.

Styrevervene skal fordeles på listene i forhold til det antall stemmer hver liste har oppnådd, på følgende måte:

Ved valgoppgjøret fordeles medlemsplassene på listene i forhold til deres stemmetall, ved bruk av delingstall 1,4–3–5–7 osv. I de tilfeller det skal velges observatører, tilfaller den første observatørplass den liste som har størst kvotient etter at antall medlemmer er valgt. Hvis flere lister har samme kvotient, avgjøres det ved loddtrekning hvilken liste vervet skal tilfalle. Har flere lister samme kvotient, tilfaller plassen den av listene som har størst stemmetall. Har de samme stemmetall, avgjøres valget ved loddtrekning.

Kandidatene velges i den rekkefølge de er ført opp på listene.

Dersom fremgangsmåten beskrevet i tredje og fjerde ledd fører til at ett av kjønnene ikke er representert i et interkommunalt selskap hvor det skal velges to eller flere representanter, rykker nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn opp i det omfang som er nødvendig for å sikre slik representasjon. Dersom kandidatene er valgt inn fra forskjellige lister, foretas opprykk av det underrepresenterte kjønn som nevnt i første punktum på listen som fikk færrest stemmer ved valget.

Femte ledd gjelder ikke dersom ett av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

Dersom det bare fremkommer ett forslag til liste, er de som er foreslått på denne listen valgt.

Resultatet av valget føres inn i en valgprotokoll og underskrives av valgstyret. Resultatet meddeles omgående selskapets ledelse ved oversendelse av valgprotokollen.

§ 15. Funksjonstid, møteplikt mv.

Valget skal finne sted hvert annet år. Valgperioden er to år. Funksjonstiden starter straks resultatet av valget foreligger, og opphører når nye representanter er valgt i det året funksjonstiden utløper. Dersom de ansatte ikke har valgt nye representanter på dette tidspunkt fungerer de sittende styremedlemmer, observatører og vararepresentanter inntil nye er valgt.

Dersom et styremedlem, observatør eller varamedlem valgt av de ansatte slutter i selskapet, opphører vervet.

Medlem av styret og observatør har møteplikt med mindre vedkommende har gyldig forfall.

Når særlige forhold foreligger, har et styremedlem, en observatør eller en vararepresentant rett til å tre tilbake før funksjonstiden er ute. Ved tilbaketreden skal det gis rimelig forhåndsvarsel til styret og dem som foreslo vedkommende valgt.

Dersom det foretas suppleringsvalg, fungerer de nyvalgte resten av valgperioden.

§ 16. Vararepresentanter

Ved flertallsvalg skal det velges så mange vararepresentanter som det velges medlemmer og observatører, med tillegg av to. Ved forholdstallsvalg skal hver liste tildeles så mange vararepresentanter som den er tildelt medlemmer og observatører, med tillegg av to.

I interkommunale selskaper skal det velges vararepresentanter av begge kjønn.

Vararepresentantene skal innkalles i den rekkefølge de er valgt. Dersom det har vært forholdstallsvalg, skal vararepresentantene innkalles fra den samme liste som det styremedlem eller den observatør vedkommende skal erstatte. I de tilfeller det er valgt observatør, skal observatøren rykke opp på medlemsplass og første vararepresentant skal innkalles som observatør.

For vararepresentanter gjelder ellers de regler som er gitt for styremedlemmer.

Annet og fjerde ledd gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

§ 17. Valgkretser

Dersom en eller flere lokale fagforeninger som omfatter to tredeler av de ansatte eller et flertall av de ansatte skriftlig krever det senest syv uker før valgdagen, skal valget foregå i valgkretser.

Selskapet kan deles inn i like mange valgkretser som det skal velges medlemmer og observatører. Alle ansatte skal høre til en valgkrets.

Valget skal foregå som flertallsvalg i hver valgkrets. Dersom det skal velges flere kandidater i en krets, kan valget gjennomføres som forholdstallsvalg, jf. § 5.

De ansatte har bare stemmerett og er bare valgbare i den valgkrets de tilhører. I tvilstilfeller avgjør valgstyret hvilken valgkrets en ansatt tilhører.

Dersom et styremedlem eller observatør slutter å ha sitt arbeidssted i den del av selskapet som tilhører den valgkrets den ansatte er valgt fra, opphører vervet. For øvrig gjelder de alminnelige reglene for gjennomføringen av valget.

Dersom det i et interkommunalt selskap skal velges to eller flere representanter og valget skal gjennomføres i valgkretser, gjelder følgende ordning dersom resultatet av valget innebærer at det ikke er valgt representanter av begge kjønn til styrene: Den kandidat (liste) som fikk lavest oppslutning målt i antall stemmer i forhold til antallet stemmeberettigete i den enkelte valgkrets erstattes av nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn i det omfang som er nødvendig for å sikre korrekt representasjon. Det samme gjelder for varamedlemmene. Første og annet punktum gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

§ 18. Suppleringsvalg

Styret kan vedta at det skal holdes valg på medlemmer, observatører og vararepresentanter i valgperioden, jf. § 14 første ledd, når dette er nødvendig for å opprettholde de ansattes representasjon i styret.

Suppleringsvalg skal foretas for å fylle de representantplasser som er igjen når opprykksordningen i § 16 er fulgt.

Valget ledes av det valgstyre som fungerte ved siste ordinære valg. Valgstyret avgjør om valget skal foregå som flertallsvalg eller forholdstallsvalg.

Valgstyret kan fastsette kortere frister enn de som er gitt i § 10, dog ikke kortere enn hva som fremgår av § 10 siste ledd.

§ 19. *Twisteløsning m.m.*

Forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 kapittel V (Bedriftsdemokratineimnda) gjelder tilsvarende.

§ 20. *Utgifter ved valget*

Selskapet holder lokaler for valgmøtet og alt nødvendig materiell i forbindelse med valget.

§ 21. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2007.

30. aug. Nr. 1010 2006**Forskrift om endringer i en rekke forskrifter som følge av arbeids- og velferdsforvaltningsloven.**

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 30. august 2006 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 4–2 annet ledd, § 4–3 første ledd fjerde og femte punktum, § 4–4 annet ledd annet punktum, § 4–5, § 4–6 første ledd annet punktum, annet ledd og tredje ledd annet punktum, § 4–7 tredje ledd, § 4–12 annet ledd tredje punktum, § 4–18 første ledd annet punktum, § 4–26 tredje ledd og § 22–10 siste ledd annet punktum, § 8–21 femte ledd, § 10–7 sjette ledd, jf. § 10–7 første ledd bokstav h, § 13–17 annet ledd, § 20–8, jf. § 20–1, § 23–6 bokstav a, lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 12 og § 13 og lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen (arbeids- og velferdsforvaltningsloven). Kunngjort 1. september 2006.

I

I forskrift 7. mars 2003 nr. 290 om stønad til motorkjøretøy eller annet transportmiddel § 11 skal ordet «Rikstrygdeverket» endres til «Arbeids- og velferdsdirektoratet».

II

I forskrift 16. september 1998 nr. 890 om dagpenger under arbeidsløshet § 10–2 andre ledd skal ordet «arbeidskontoret» endres til «Arbeids- og velferdsetaten».

III

I forskrift 21. april 1997 nr. 373 om menerstatning ved yrkesskade gjøres følgende endringer:

Fotnote nr. 1 til § 2 og § 5 skal lyde:

Vedlegg III er utelatt og kan fås ved henvendelse til Arbeids- og velferdsdirektoratet, Postboks 5 St. Olavs plass, 0130 Oslo, tlf. 21 07 00 00.

IV

I forskrift 15. april 1997 nr. 323 om hjelpemiddelsentralenes virksomhet og ansvar § 10 første ledd skal ordet «trygdeetaten» endres til «Arbeids- og velferdsetaten».

V

I forskrift 15. april 1997 nr. 322 om faglig utvalg for førerhundspørsmål gjøres følgende endringer:

I overskriften til § 6 skal ordet «trygdeetaten» endres til «Arbeids- og velferdsetaten».

I § 8 siste ledd skal ordet «trygdekontoret» endres til «Arbeids- og velferdsetaten».

VI

I forskrift 25. mars 1997 nr. 260 om forsikring mot ansvar for sykepenger i arbeidsgiverperioden for små bedrifter § 3 første ledd bokstav a skal ordet «trygdekontoret» endres til «Arbeids- og velferdsetaten».

VII

I forskrift 5. desember 1990 nr. 950 om mobilitetsfremmende stønad gjennom Arbeids- og velferdsetaten § 11 skal ordet «trygdekontoret» (to steder) endres til «Arbeids- og velferdsetaten».

VIII

Endringene trer i kraft straks.

30. aug. Nr. 1011 2006**Forskrift om endring i forskrift om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 30. august 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 17. februar 2006 nr. 173. Kunngjort 1. september 2006.

I

I forskrift 20. februar 1997 nr. 194 om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v. gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd skal lyde:

Ved desinfeksjon av anlegg og utstyr, pålagt i eller med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv., eller dens forskrifter, skal det kun benyttes preparatene Virkon S «ANTEC», Halamid pulver «AKZO NOBEL», Virocid, Kick-Start, OZO WELL, Aqua Des eller Perfectoxid, som er godkjent i henhold til § 4 i denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft straks.

31. aug. Nr. 1012 2006

Forskrift om krav om analyserapport ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA for å unngå innblanding av ikke-godkjent genmodifisert ris LL 601.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 31. august 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12 bokstav c), § 15 og § 23 første ledd, jf. generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og omsetning mv. av næringsmidler § 16a sjette ledd og forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer (fôrvareforskriften) § 7a, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 1. september 2006.

§ 1. Produktgrupper omfattet av forskriften

Følgende produktgrupper er omfattet av forskriften:

- a) langkornet ris til bruk som fôrvarer eller næringsmiddel omfattet av varenummer 10 06 2010, 10 06 2090, 10 06 3010 og 10 06 3020 i tolltariffen.
- b) bruddris til bruk som fôrvarer eller næringsmiddel omfattet av varenummer 10 06 4010 og 10 06 4020 i tolltariffen, med unntak av bruddris som kan dokumenteres fri for langkornet ris.

§ 2. Krav om analyserapport

Ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA som beskrevet i § 1, må det følge en original analyserapport som bekrefter at produktet ikke inneholder genmodifisert ris av typen LL 601.

Analyserapporten skal være utstedt av et akkreditert laboratorium og basert på en validert analysemetode for påvisning av den genmodifiserte risen LL 601 og skal følge forsendelsen.

Dersom en forsendelse deles opp, må en sertifisert kopi av analyserapporten følge hver del av den delte forsendelsen.

Dersom analyserapport ikke er vedlagt, må importøren sørge for at produktet analyseres for å vise at det ikke inneholder genetisk modifisert ris LL 601. Inntil analyserapport foreligger, vil produktet bli holdt tilbake.

§ 3. Kostnader ved analyse mv.

Alle kostnader ved analyse, lagring og eventuell tilbakesending eller destruering av forsendelser må dekkes av virksomheten.

§ 4. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av forskriften og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 5. Endringer i forskriften

Mattilsynet kan endre og oppheve bestemmelsene i forskriften.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

31. aug. Nr. 1013 2006

Forskrift om merverdiavgiftsloven § 70 – statlige virksomheter – endring av drift og/eller finansiering.

Fastsatt av Finansdepartementet 31. august 2006 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 70. Kunngjort 1. september 2006.

Vi viser til vedtak 23. mars 2006 nr. 367 hvor Finansdepartementet med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70 aksepterer at statlige virksomheter som på grunn av usikkerhet knyttet til regelverket ikke har latt seg registrere, etter søknad gis anledning til å utsette merverdiavgiftspliktene frem til 1. januar 2007.

Departementets vedtak hadde bakgrunn i at vi la til grunn at en del statlige virksomheter hadde valgt å ikke la seg registrere fordi det hersket en viss usikkerhet knyttet til merverdiavgiftsregelverket. Ved vedtakelsen av utsettelsen ga departementet samtidig en generell vurdering av hvilken betydning en endring av drift og/eller finansiering kan få

i forhold til merverdiavgiftsloven § 11 første ledd. Departementet er blitt kjent med at verken vurderingen eller vedtaket er blitt gjort tilstrekkelig kjent for berørte aktører. Finansdepartementet aksepterer på denne bakgrunn at aktuelle statlige virksomheter gis anledning til å utsette merverdiavgiftspliktene frem til 1. januar 2008. Dette innebærer at virksomheter som ikke er registrert, etter søknad kan gis anledning til å vente med å la seg registrere i merverdiavgiftsmanntallet frem til denne datoen. Virksomhetene vil dermed ikke ha fradragsrett for inngående merverdiavgift frem til registrering skjer. De vil heller ikke måtte oppkreve utgående merverdiavgift. Departementet gjør oppmerksom på at det ikke vil bli gitt ytterligere fristutsettelse.

Skattedirektoratet gis med dette fullmakt til å foreta den praktiske gjennomføringen av denne ordningen. Dersom det anses hensiktsmessig, kan Skattedirektoratet delegerer oppgaven videre.

Statlige virksomheter som er merverdiavgiftspliktige skal i utgangspunktet kontakte sitt lokale fylkesskattekontor for veiledning og registrering i merverdiavgiftsmanntallet. På bakgrunn av den usikkerheten som har hersket på området antar departementet imidlertid at det er hensiktsmessig at Skattedirektoratet informerer om regelverket og om departementets vedtak om utsettelse av avgiftsplikten.

22. aug. Nr. 1014 2006

Forskrift om endring i forskrift om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO₂-avgift.

Fastsatt av Oljedirektoratet 22. august 2006 med hjemmel i forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 86, jf. lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 4–9 og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen § 5, jf. delegeringsvedtak 28. juni 1985 nr. 1419 og delegeringsvedtak 27. desember 1990 nr. 1229. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 27b (direktiv 2004/22/EF). Kunngjort 5. september 2006.

I

I forskrift 1. november 2001 nr. 1234 om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO₂-avgift gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Oljedirektoratet 1. november 2001 med hjemmel i forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 86, jf. lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 4–9 og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen § 5, jf. delegeringsvedtak 28. juni 1985 nr. 1419 og delegeringsvedtak 27. desember 1990 nr. 1229. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. IX nr. 27b (direktiv 2004/22/EF).

Forordet skal lyde:

Forord

Formålet med denne forskriften er å sikre at nøyaktige målinger ligger til grunn for beregning av statens skatter og avgifter, herunder CO₂-avgiften, og rettighetshavernes inntekter. Forskriften utdyper petroleumslovens- og CO₂-avgiftslovens krav til måling av petroleum og trekker opp rammebetingelser for tilrettelegging, planlegging og gjennomføring av virksomheten som vist til i petroleumsloven og CO₂-avgiftsloven. Kravene til gjennomstrømningsmålere for andre væsker enn vann er med virkning fra 30. oktober 2006 endret i samsvar med direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter (MID) og er harmonisert med forskrift 26. april 2006 nr. 466, om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet og Justervesenet jf. merknadene til § 13. I praksis gjelder dette målesystem for olje og gasser i væskeform.

Måleforskriften stiller funksjonelle og spesifikke krav til måleutstyrets utforming og bruken av det, utdyper den enkelte deltagerens ansvar for å etterleve krav som er fastsatt i eller i medhold av lov og skal bidra til å sikre at måleutstyr- og metode til enhver tid innfrir denne forskriftens krav til total måleusikkerhet. Forskriften stiller krav til hvordan mengdene av brensel- og fakkalgass skal rapporteres og dokumenteres. Det legges videre til rette for et hensiktsmessig tilsyn med virksomheten. Denne forskriften erstatter tidligere forskrift om fiskal kvantumsmåling av olje og gass mv. og tidligere forskrift om brensel- og fakkalgassmåling ved beregning av CO₂-avgift i petroleumsvirksomheten. Spesielle forhold vedrørende CO₂-avgiftsmåling er gitt i merknad til § 14. Dersom bestemmelser i denne forskriften omfatter enten brenselgass eller fakkalgass vil dette fremgå i teksten.

Forskriften legger til rette for at ikke all dokumentasjon behøver sendes til Oljedirektoratet, men kan være tilgjengelig hos operatøren og oversendes Oljedirektoratet etter forespørsel. Det legges videre til rette for elektronisk formidling av opplysninger.

Det er utarbeidet merknad til de enkelte bestemmelser i denne forskriften. Merknadene gir forklaring og veiledning til forskriftsbestemmelsene. Det er gitt eksempler på hvordan forskriftens krav kan innfris, eller det er vist til anerkjente normer, herunder industristandarder, som en måte å oppfylle myndighetskrav på. Kjøp og salg av petroleum foregår over landegrensene og aktørene er internasjonale. Tekniske normer bør derfor være internasjonalt aksepterte. Det vises for øvrig til merknadene til § 4. Veiledning til plan for utbygging og drift av en petroleumforekomst, PUD, og plan for anlegg og drift av innretninger for transport og for utnyttelse av petroleum, PAD, av 18. mai 2000, viser til hvilke opplysninger en PUD/PAD bør inneholde om fiskale målesystemer.

§ 1 nytt andre ledd skal lyde:

For gjennomstrømningsmålere for andre væsker enn vann vil forskrift 26. april 2006 nr. 466 om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet og Justervesenet gjelde med de presiseringer som følger av forskriften her.

§ 2 nye tre definisjoner i alfabetisk rekkefølge skal lyde:

Gjennomstrømningsmåler for andre væsker enn vann:

Et instrument beregnet på kontinuerlig måling, registrering og visning av mengden av væske som strømmer gjennom et lukket og fullstendig fylt rør under gitte målebetingelser.

Samsvarsmerking:

Merking av gjennomstrømningsmålere med «CE»-merke, supplerende metrologisk merking og identifikasjonsnummeret til det aktuelle tekniske kontrollorgan som beskrevet i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann), vedlegg 5.

Samsvarsvurdering:

En vurdering av om et produkt oppfyller de tekniske krav o.l. som er fastsatt for gjennomstrømningsmålere i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann).

§ 2 definisjonen «strømningsmåler» endres til «strømningsmåler (gass)».

§ 3 første ledd skal lyde:

Rettighetshaveren og andre som deltar i petroleumsvirksomhet som omfattes av denne forskriften, er ansvarlig etter denne forskriften og enkeltvedtak gitt med hjemmel i samme.

Ny § 8a skal lyde:

§ 8a. *Tillatt måleusikkerhet for gjennomstrømningsmålere (for andre væsker enn vann)*

For gjennomstrømningsmålere for andre væsker enn vann, jf. denne forskriften § 13a, gjelder minstekrav til usikkerhetsgrenser inntatt i forskrift 26. april 2006 nr. 466 om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) vedlegg 2, punkt 9 om nøyaktighetskrav under bruk. Tilsvarende gjelder for delkomponenter i et målesystem dersom dette følger av forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann).

§ 13 første ledd skal lyde:

Målesystemet skal planlegges og bygges etter krav i denne forskriften og i henhold til anerkjente normer for målesystemer, med de unntak som gjelder for gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann), som følger av § 13a.

Ny § 13a skal lyde:

§ 13a. *Gjennomstrømningsmålere (for andre væsker enn vann)*

Gjennomstrømningsmålere for andre væsker enn vann som kjøpes for bruk i petroleumsvirksomheten eller som tas i bruk etter 30. oktober 2006 innenfor denne forskriftens virkeområde må være godkjent av teknisk kontrollorgan etter prosedyrene for samsvarsvurdering, jf. forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) § 6 og vedlegg 3. Det vises for øvrig til samme forskrift kap. II. Overgangsreglene i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann) § 13 gjelder tilsvarende.

Gjennomstrømningsmålere for andre væsker enn vann skal ha samsvarsvurdering og samsvarsmerking, herunder supplerende metrologisk merking. Dette gjelder òg dersom en gjennomstrømningsmåler konstrueres og produseres utelukkende for bruk til egne formål. Tilsvarende gjelder for delkomponenter i et målesystem dersom dette følger av forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann).

Under bruk må gjennomstrømningsmålere for andre væsker enn vann som et minimum oppfylle krav som fremgår av forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for andre væsker enn vann) vedlegg 2, punkt 9 «Krav under bruk».

§ 26 første ledd skal lyde:

Alle givere skal kontinuerlig overvåkes og/eller regelmessig kalibreres i henhold til krav i § 8, jf. § 8a. Når kalibrering utføres skal dette omfatte flere verdier i giverens arbeidsområde. Dersom givernes utgangssignaler avviker fra de grenser som er fastsatt, skal nødvendig vedlikehold og deretter ny kalibrering utføres regelmessig.

Merknader til § 13 skal lyde:

Måleforskriften er ved forskriftsendring 22. august 2006 nr. 1014 endret som følge av Norges implementering av direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter (MID), jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. IX om måleinstrumenter nr. 27. For måling i petroleumsvirksomheten, herunder måling på landterminaler omfatter dette kun gjennomstrømningsmålere (for andre væsker enn vann). Kravene til disse måleinstrumentene er endret i samsvar med direktivet og er harmonisert med forskrift 26. april 2006 nr. 466. om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann), fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet og Justervesenet. Nevnte forskrift fastsetter

hvilke krav gjennomstrømningsmålere skal oppfylle for å kunne gjøres tilgjengelig på markedet og for å kunne brukes for beregning av økonomiske oppgjør. De grunnleggende kravene for gjennomstrømningsmålere er fastsatt i vedlegg 1 og 2 til denne forskriften. Vedlegg 1 tilsvarer det generelle vedlegget i MID og vedlegg 2 det instrumentspesifikke vedlegget i direktivet. Kravene i vedleggene er å anse som minimumskrav, slik at måleinstrumenter minst må oppfylle disse grunnleggende kravene. Rettighetshaver som bruker og produsentene, har derved full anledning til å legge strengere krav til grunn.

Endringene får ikke betydning for eksisterende gjennomstrømningsmålere i petroleumsvirksomheten. Det gjelder både tekniske krav og krav under bruk.

Direktivet er først og fremst rettet mot produsenter av måleinstrumenter, men har og betydning for andre som omsetter måleinstrumenter. Måleinstrumenter som omfattes av MID må oppfylle direktivets tekniske krav før de gjøres tilgjengelig på markedet. Førmarkedskontrollen innebærer gjennomføring av en samsvarsvurdering ved bruk av teknisk kontrollorgan og samsvarsmerking som skal vise at direktivets krav er oppfylt. Det følger av de instrumentspesifikke vedleggene i MID hvilke moduler som det enkelte måleinstrument skal godkjennes etter, her MI-005, jf. og § 6 i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann). Som fabrikant av måleinstrument etter direktivet regnes og den som konstruerer og produserer et måleinstrument for egen bruk.

For eksisterende gjennomstrømningsmåler som er tatt i bruk eller gjort tilgjengelig på markedet før ikrafttredelsestidspunktet (30. oktober 2006) gjelder kravene i måleforskriften som før. Det samme vil gjelde for gjennomstrømningsmålere som er solgt i EØS-området før ikrafttredelsestidspunktet og som deretter videreselges for bruk. Det gjelder og overgangsregler for gjennomstrømningsmålere som er typegodkjent før ikrafttredelsestidspunktet, jf. § 13 første og andre ledd i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann).

Endringene får heller ikke anvendelse der måleforskriften har anvendelse som følge av overenskomst med fremmed stat, jf. petroleumsloven § 1–4 første ledd siste punktum.

Merknader til § 17 nytt tredje avsnitt skal lyde:

Oljeprøver fra prøvetakersystem skal analyseres på laboratorium iht. ISO 10337, Crude petroleum – Determination of water – Coulometric Karl Fischer titration method. Sertifiserte sprøyter av digital type skal benyttes.

Merknader til § 17 nåværende tredje avsnitt blir nytt fjerde avsnitt osv.

II

Endringene trer i kraft 30. oktober 2006.

30. aug. Nr. 1015 2006

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av bluetongue i Belgia, Tyskland og Nederland.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 30. august 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/577/EF). Kunngjort 5. september 2006.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av bluetongue ved innførsel av levende drøvtyggere og sæd, egg og embryo av levende drøvtyggere fra Belgia, Tyskland, Luxemburg og Nederland.

§ 2. Forbud

Fra områdene listet opp i vedlegg I er forbudt å innføre levende drøvtyggere og sæd, ova og embryo av levende drøvtyggere som er innsamlet eller produsert etter 1. mai 2006.

§ 3. Unntak

Unntatt fra forbudet i § 2 er innenlands forsendelse av dyr fra en risiko- eller observasjonssone til slakteri som ligger utenfor en sperresone etter de vilkår som følger av forskrift 9. mars 2006 nr. 299 om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene § 5.

Unntatt fra forbudet i § 2 er transitt av dyr gjennom risiko- og observasjonssoner hvis dyrene og transportmiddelet behandles med et insekticid etter de vilkår som følger av forskrift 9. mars 2006 nr. 299 om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene § 7.

§ 4. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. matloven § 28.

§ 5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

*Vedlegg I**Belgia:*

Provinsen Antwerpen

Provinsen Vlaams-Brabant

Provinsen Brabant-Wallon

Hovedstadsregionen Bruxelles

Provinsen Namur

Provinsen Limburg

Provinsen Luxembourg

Provinsen Liège

Provinsene Østflandern og Hainaut:

Området øst for følgende veier:

- N6 mot nord til R50 (Mons kommune)
- R50 mot øst til N56
- N56 mot nord til N525
- N525 mot nord til N57
- N57 mot nord til N42
- N42 mot nord via Wettersesteenweg (Oosterzele kommune) til N465
- N465 mot nord til N9
- N9 mot vest til R4
- N4 mot nord til N423
- N423 mot nord til Nederlands grense.

*Tyskland:**Nordrhein-Westfalen*

- Stadt Aachen
- Kreis Aachen
- Stadt Bochum
- Stadt Bonn
- Kreis Borken
- Stadt Bottrop
- Kreis Coesfeld
- Stadt Dortmund
- Kreis Düren
- Stadt Düsseldorf
- Stadt Duisburg
- Ennepe-Ruhr-Kreis
- Erftkreis
- Kreis Euskirchen
- Stadt Essen
- Stadt Gelsenkirchen
- Stadt Hagen
- Stadt Hamm
- Kreis Heinsberg
- Hochsauerlandkreis
- Kreis Kleve
- Stadt Köln
- Stadt Krefeld
- Stadt Leverkusen
- Märkischer Kreis
- Kreis Mettmann
- Stadt Mönchengladbach
- Stadt Mülheim a.d. Ruhr
- Kreis Neuss
- Oberbergischer Kreis
- Stadt Oberhausen
- Kreis Olpe
- Kreis Recklinghausen
- Stadt Remscheid
- Rheinisch-Bergischer Kreis

- Rhein-Sieg-Kreis
- Kreis Siegen-Wittgenstein
- Kreis Soest
- Stadt Solingen
- Kreis Unna
- Kreis Viersen
- Kreis Wesel
- Stadt Wuppertal.

Rheinland-Pfalz

- Kreis Ahrweiler
- Kreis Altenkirchen
- Kreis Bernkastel-Wittlich
- Området nord for B41 i Kreis Birkenfeld
- Kreis Bitburg-Prüm
- Kreis Cochem-Zell
- Kreis Daun
- Stadt Koblenz
- Bykommunene Breitscheid, Bacharach, Oberdiebach og Manubach i Kreis Mainz-Bingen
- Kreis Mayen-Koblenz
- Kreis Neuwied
- Rhein-Hunsrück-Kreis
- Rhein-Lahn-Kreis
- Stadt Trier
- Kreis Trier-Saarburg
- Westerwaldkreis.

Saarland

- Kommunene Mettlach og Perl i Kreis Merzig-Wadern.

Hessen

- Kommunene Breitscheid, Diedorf og Haiger i Lahn-Dill-Kreis
- Kommunene Dornburg, Elbtal, Elz, Hadamar, Limburg a.d. Lahn, Mengerskirchen og Waldbrunn (Westerwald) i Kreis.

Limburg-Weilburg

- Heidenrod kommune i Rheingau-Taunus-Kreis.

Luxemburg:

Hele landet.

Nederland:

Regionene 9 til 20, som definert i henhold til systemet for rapportering av dyresykdommer (ADNS).

31. aug. Nr. 1016 2006**Forskrift om endring i forskrift om forebygging av sammenstøt på sjøen (Sjøveisreglene).**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 31. august 2006 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 506 og § 512, jf. Kronprinsreg.res. 5. mai 1967. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XXXII nr. 1 og vedlegg XIII nr. 56d (direktiv 96/98/EF). Kunngjort 5. september 2006.

I

I forskrift 1. desember 1975 nr. 5 om forebygging av sammenstøt på sjøen (Sjøveisreglene) gjøres følgende endringer:

Regel 3 bokstav a skal lyde:

- (a) Ordet *fartøy* omfatter enhver farkost, innbefattet farkoster uten deplasement, sjøfly og WIG-fartøy, som brukes eller kan brukes som transportmiddel på vannet.

Regel 3 ny bokstav m skal lyde:

- (m) Uttrykket *WIG-fartøy* betyr et fartøy med flere driftsmåter som i sin operasjonelle hovedmodus flyr like over vannflaten ved å skape og utnytte overflateeffekt.

Regel 3 nåværende bokstav m blir ny bokstav n.

Regel 8 bokstav a skal lyde:

- (a) Enhver manøver for å unngå sammenstøt skal utføres i samsvar med reglene i denne del, og skal, såfremt omstendighetene tillater det, være markert, utføres i god tid og i samsvar med godt sjømannskap.

Regel 9 bokstav b og c skal lyde:

- (b) Et fartøy på mindre enn 20 meters lengde eller et seilfartøy skal ikke hindre eller vanskeliggjøre gjennomfarten for et fartøy som bare kan navigere sikkert innenfor en trang lei eller et trangt løp.
- (c) Et fartøy som holder på med å fiske, skal ikke hindre eller vanskeliggjøre gjennomfarten for et hvilket som helst annet fartøy som navigerer innenfor en trang lei eller et trangt løp.

Regel 9 bokstav d første setning skal lyde:

Et fartøy skal ikke krysse en trang lei eller trangt løp dersom slik kryssing hindrer eller vanskeliggjøre gjennomfarten for et fartøy som bare kan navigere sikkert innenfor en slik trang lei eller et trangt løp.

Regel 9 bokstav e underpunkt ii skal lyde:

- (ii) Denne regel fritar ikke det fartøy som innhenter et annet fra dets forpliktelse i henhold til regel 13.

Regel 10 bokstav i og j skal lyde:

- (i) Et fartøy som holder på med fiske skal ikke hindre eller vanskeliggjøre gjennomfarten for et hvilket som helst fartøy som følger en seilingslei.
- (j) Et fartøy på mindre enn 20 meters lengde eller et seilfartøy skal ikke hindre eller vanskeliggjøre den sikre gjennomfart for et maskindrevet fartøy som følger en seilingslei.

Regel 18 bokstav d underpunkt i skal lyde:

- (i) Et hvilket som helst fartøy, unntatt et fartøy som ikke er under kommando eller et fartøy som har begrenset evne til å manøvrere, skal såfremt omstendighetene tillater det, unngå å hindre eller vanskeliggjøre den sikre gjennomfart for et fartøy som er hemmet av sitt dypgående og som viser de signalene som er nevnt i regel 28.

Regel 18 bokstav e og ny bokstav f skal lyde:

- (e) Et sjøfly på vannet skal, i alminnelighet, holde godt klar av alle fartøy og unngå å hindre eller vanskeliggjøre deres seilas. Under omstendigheter hvor det er fare for sammenstøt, skal det følge reglene i denne del.
- (f)
 - (i) Et WIG-fartøy skal, når det letter, lander og flyr over vannflaten, holde godt klar av alle andre fartøy og unngå å genere deres seilas.
 - (ii) Et WIG-fartøy som opererer på vannflaten, skal oppfylle reglene i denne del som et maskindrevet fartøy.

Regel 23 ny bokstav d skal lyde:

- (d) Et WIG-fartøy skal, men bare når det letter, lander og flyr over vannflaten, i tillegg til lanterne som kreves i punkt (a) i denne regel, vise en rundtlysende lanterne med blinkende rødt lys med høy intensitet.

Regel 31 skal lyde:

Hvor det ikke er praktisk mulig for et sjøfly eller et WIG-fartøy å vise lanterner og signalfigurer av slik karakter eller plassert slik som foreskrevet i reglene i denne del, skal det vise lanterner og signalfigurer med så lik karakter og plassering som det er mulig.

Regel 33 bokstav a skal lyde:

- (a) Et fartøy på 12 meters lengde eller mer skal være utstyrt med en fløyte, et fartøy på 20 meters lengde eller mer skal være utstyrt med en klokke i tillegg til en fløyte, og et fartøy på 100 meters lengde eller mer skal dessuten være utstyrt med en gongong hvis klang eller tone ikke kan forveksles med klokken. Fløyten, klokken og gongongen skal være i samsvar med spesifikasjonene i vedlegg III til disse reglene. Klokken, gongongen eller begge kan erstattes av annet utstyr som har samme respektive lydkarakteristikk, dog skal det alltid være mulig å gi de foreskrevne signaler manuelt.

Regel 35 ny bokstav i skal lyde:

- (i) Et fartøy på 12 meters lengde eller mer, men under 20 meters lengde, skal ikke være pålagt å ringe med klokken slik punkt (g) og (h) i denne regel foreskriver. Hvis fartøyet ikke ringer med klokken, skal det imidlertid gi et annet virkningsfullt lydsignal minst hvert annet minutt.

Regel 35 nåværende bokstaver i og j blir bokstaver j og k.

Vedlegg I punkt 13 skal lyde:

13. Hurtiggående fartøy*

- (a) Topplanteren på hurtiggående fartøy kan plasseres i en høyde i forhold til fartøyets bredde som er mindre enn

det som er foreskrevet i punkt 2 (a) (i) i dette vedlegg, forutsatt at fotvinkelen til den likebente trekanten som dannes av sidelanterne og topplanterne sett vinkelrett forfra eller aktenfra, ikke er mindre enn 27°.

- (b) På hurtiggående fartøyer på 50 meters lengde eller mer, kan den vertikale avstanden på minst 4,5 meter mellom topplanterne forut og i hovedmast, som kreves i punkt 2 (a) (ii) i dette vedlegg, endres, forutsatt at avstanden ikke er mindre enn verdien som fastsettes ved følgende formel:

$$y = \frac{(a + 17\psi)C}{1000} + 2$$

der:

y er høyden på topplanteren i hovedmasten over topplanteren forut, i meter;

a er høyden på topplanteren forut over vannflaten under drift, i meter

ψ er trim under drift, i grader;

C er den horisontale avstanden mellom topplanterne i meter.

- * Det vises til De internasjonale sikkerhetsregler for hurtiggående fartøyer, 1994, og De internasjonale sikkerhetsregler for hurtiggående fartøyer, 2000.

Vedlegg III punkt 1 bokstav a skal lyde:

- (a) *Frekvenser og rekkevidde av hørbarheten.*

Signalets basisfrekvens skal ligge innenfor området 70–700 Hz. Rekkevidden av hørbarheten av signalet fra en fløyte skal bestemmes av de frekvensene, herunder basisfrekvensen og/eller én eller flere av de høyere frekvensene, som ligger innenfor området 180–700 Hz ($\pm 1\%$) for et fartøy på 20 meters lengde eller mer, eller 180–2100 Hz ($\pm 1\%$) for et fartøy på under 20 meters lengde, og som gir det lydtryknivået som er spesifisert i avsnitt 1 (c) nedenfor.

Vedlegg III punkt 1 bokstav c skal lyde:

- (c) *Lydsignalstyrke og rekkevidde av hørbarheten.*

En fløyte som er installert på et fartøy, skal i den retning hvor styrken er størst, og på en avstand av 1 meter fra den, gi et lydtryknivå i minst et 1/3 oktavbånd innenfor frekvensområdet 180–700 Hz ($\pm 1\%$) for et fartøy på 20 meters lengde eller mer, eller 180–2100 Hz ($\pm 1\%$) for et fartøy på under 20 meters lengde, og som minst svarer til det trykk som er gitt i tabellen nedenfor:

<i>Fartøyets lengde i meter</i>	<i>1/3 oktavbåndnivå ved 1 meter i dB med referanseverdi $2 \times 10^{-5} \text{ N/m}^2$</i>	<i>Rekkevidden av hørbarheten i nautiske mil</i>
200 eller mer	143	2
75 men mindre enn 200	138	1,5
20 men mindre enn 75	130	1
Mindre enn 20	120 ^{*1}	0,5
	115 ^{*2}	0,5
	111 ^{*3}	0,5

*1 Når de målte frekvensene ligger i området 180–450 Hz.

*2 Når de målte frekvensene ligger i området 450–800 Hz.

*3 Når de målte frekvensene ligger i området 800–2100 Hz.

Vedlegg III punkt 2 bokstav b skal lyde:

- (b) *Konstruksjon.*

Klokker og gongonger skal lages av korrosjonsfast materiale og være konstruert for å gi en klar tone. Diameteren på klokkens åpning skal være minst 300 mm på fartøy på 20 meters lengde eller mer. Når det er praktisk mulig, anbefales en kraftdrevet klokkehammer for å sikre konstant kraft, men det skal være mulig å gi signal manuelt. Hammerens masse skal være minst 3% av klokkens masse.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. aug. Nr. 1017 2006**Forskrift om endring i forskrift om fastsettelse av tariffer mv. for bestemte innretninger.**

Fastsatt av Olje- og energidepartementet 31. august 2006 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 første ledd og § 4–8, og forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 70. Kunngjort 5. september 2006.

I

I forskrift 20. desember 2002 nr. 1724 om fastsettelse av tariffer mv. for bestemte innretninger gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd Område D skal lyde:

Område D

- 42" rørledning for transport av tørrgass fra terminalen på Kårstø til innretninger i Tyskland,
- 28" rørledning for transport av tørrgass mellom terminalen på Kårstø og Draupner S stigerørsplattform inklusive 4" Snurrevarden T-forbindelse,
- 36" rørledning for transport av tørrgass mellom Heimdal-plattformen og Draupner S stigerørsplattform inklusive 16" Jotun T-forbindelse,
- 40" rørledning for transport av tørrgass fra terminalen på Kollsnes til Sleipner stigerørsplattform,
- 40" rørledning for transport av tørrgass fra terminalen på Kollsnes til Draupner E stigerørsplattform,
- Draupner E stigerørsplattform,
- Draupner S stigerørsplattform,
- 30" rørledning for transport av tørrgass mellom Sleipner stigerørsplattform og Draupner S stigerørsplattform,
- 40" rørledning for transport av tørrgass fra Sleipner stigerørsplattform til terminalen i Zeebrugge,
- Terminalen i Zeebrugge,
- 40" rørledning for transport av tørrgass fra Draupner S stigerørsplattform, via Draupner E stigerørsplattform, til innretninger i Tyskland,
- Innretninger i Tyskland som består av mottaksfasiliteter for tørrgass etablert i Dornum, målefasiliteter etablert i Dornum og 42" rørledning for transport av tørrgass mellom disse fasilitetene samt målefasiliteter etablert i Emden,
- 36" rørledning for transport av tørrgass fra Draupner S stigerørsplattform til terminalen Norse Sea Gas i Emden, inklusive Y-forbindelse for tilknytning av Ekofisk og plattformene B-11 og H-7,
- Terminalen Norse Sea Gas i Emden,
- 42" rørledning for transport av tørrgass fra Draupner E stigerørsplattform til terminalen i Dunkerque,
- Terminalen i Dunkerque,
- 36" rørledning for transport av tørrgass fra Oseberg D-plattformen til Heimdal stigerørsplattform,
- Heimdal stigerørsplattform,
- 32" rørledning for transport av tørrgass fra Heimdal stigerørsplattform opp til og inklusive måleinstrumenter ved terminalen i St. Fergus samt tilknyttede installasjoner definert som «den norske rørledningen» i art. 30 sjette ledd i overenskomst mellom Norge og Storbritannia om endring av Frigg-overenskomsten av 10. mai 1976, jf. St.prp.nr.73 (1998–1999),
- 32" rørledning fra Frigg TCP2-plattform som knytter seg til rørledningen fra Heimdal stigerørsplattform til St. Fergus,
- 42" rørledning for transport av tørrgass fra Nyhamna til Sleipner stigerørsplattform,
- 44" rørledning for transport av tørrgass fra Sleipner stigerørsplattform til terminalen i Easington og
- Terminalen i Easington.

§ 2 Område D skal lyde:

*Område D**Innganger:*

Alle tilknytningspunkter der naturgass kan leveres inn i de relevante rørledningene ved Sleipner, Kollsnes, Oseberg, Jotun T-forbindelse, Heimdal, Kårstø, Ekofisk og Nyhamna.

Utganger:

Der naturgass kan leveres ut fra terminalene i Zeebrugge, Dunkerque, Emden, Dornum, St. Fergus og Easington, ut ved Snurrevarden og ut ved Heimdal for transport av naturgass for injeksjon i Grane.

§ 4 punkt i skal lyde:

*i) Fast del av kapitalelement (K)**Område A*

For område A er K 5,5 øre/Sm³ og gjelder ved utgangen av området.

Unntak:

- For rett til bruk av utgangen i A som er avtalt for feltene Statfjord, Gullfaks fase 1 og 2, Veslefrikk, Statfjord Nord, Statfjord Øst, Brage, Tordis og Snorre før ikrafttredelse av denne forskrift, er K 18 øre/Sm³ til og med kalenderår 2010.

Område B

For område B er K 3,5 øre/Sm³ og gjelder ved utgangen av området.

Område C

For ekstraksjon er K 10,0 øre/Sm³.

Unntak:

- For rett til ekstraksjon som er avtalt for Åsgardfeltet før ikrafttredelse av denne forskrift, er K 0.
- For fraksjonering, lagring og utskipning av NGL er K 300 kroner/tonn i innretninger som er omfattet av plan for anlegg og drift vedtatt av interessentskap eller selskap før ikrafttredelse av denne forskrift. Dette gjelder også den kapasitet som oppnås i innretninger som bygges for å imøtekomme behov for behandling av naturgass fra feltene Mikkel og Kristin.

Unntak:

- For rett til fraksjonering, lagring og utskipning som er avtalt for feltene Statfjord, Gullfaks fase 1 og 2, Veslefrikk, Statfjord Nord, Statfjord Øst, Brage, Tordis og Snorre før ikrafttredelsen av denne forskrift, er K 1070 kroner/tonn.
 - For rett til fraksjonering, lagring og utskipning som er avtalt for feltene Åsgard, Gullfaks Sør, Draugen, Heidrun og Norne før ikrafttredelsen av denne forskrift, er K 530 kroner/tonn.
 - For rett til fraksjonering, lagring og utskipning som er avtalt for feltene Sleipner Øst, Sleipner Vest og Sigyn før ikrafttredelsen av denne forskrift, er K 130 kroner/tonn.
- For stabilisering, lagring og utskipning av kondensat for feltene Sleipner Øst, Sleipner Vest og Sigyn, er K 0 innenfor kapasitet som eksisterer før denne forskriftens ikrafttredelse.
- For fraksjonering av etan er K 17,8 NOK/tonn innenfor kapasitet som eksisterer før denne forskriftens ikrafttredelse.
- For fjerning av karbondioksid er K 211,0 NOK/tonn fjernet karbondioksid.
- For utblanding av karbondioksid er K 105,5 NOK/tonn utblandet karbondioksid. Innbetalinger som følger av dette elementet skal tilfalle brukere av område C som leverer gass med karbondioksidinnhold lavere enn gjeldende spesifikasjon.

Område D

I område D gjelder K ved inngangene til området og ved utgangene av området.

Ved inngang er K:

- Ved Kollsnes 3,43 øre/Sm³ til og med kalenderår 2010 og 1,93 øre/Sm³ fra og med kalenderår 2011.
- Ved Kårstø og Oseberg 2,43 øre/Sm³.
- Ved Nyhamna 0.
- Ved øvrige 0,43 øre/Sm³.

Ved utgangene er K:

- 12,07 øre/Sm³ til og med kalenderår 2006.
- 8,07 øre/Sm³ fra og med kalenderår 2007 til og med kalenderår 2010.
- 5,57 øre/Sm³ fra og med kalenderår 2011.

Unntak fra K for område D som fastsatt i i) sjuende ledd:

- For rett til bruk av utgangen Emden for naturgass opprinnelig fra petroleumsforekomst(er) i utvinningstillatelse 018, er K 1,77 øre/Sm³.
- For rett til bruk av utgangen Emden som er avtalt for feltet Valhall før ikrafttredelse av denne forskrift, er K 9,57 øre/Sm³ til og med kalenderår 2006.
- For rett til bruk av utgangen St. Fergus for naturgass opprinnelig fra petroleumsforekomst(er) i utvinningstillatelse 024, er K 0.
- For rett til bruk av utgangen Heimdal for transport av naturgass for injeksjon i Grane, er K 0.
- For rett til bruk av inngangen Kårstø og utgangen Snurrevarden for transport av naturgass til Snurrevarden, er K 0.

Område E

For ekstraksjon og videresendelse av NGL og tørrgass er K = 4,5 øre/Sm³.

Unntak:

- For rett til ekstraksjon og videresendelse av NGL og tørrgass som er avtalt for rettighetshaverne i Trollfeltet før ikrafttredelse av denne forskrift, er K 0. Dette gjelder også for den kapasitet som oppnås i innretninger som finansieres av rettighetshaverne i Trollfeltet og bygges for å imøtekomme behandling av naturgass fra feltene

Kvitebjørn og Visund samt kapasitet som oppnås i innretninger som bygges for å få en tilsvarende gjennomgående kapasitet i område E.

II

Endringene trer i kraft 1. september 2006.

31. aug. Nr. 1018 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av adgangen til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 62° N i 2006/2007.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 31. august 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 4a, § 5 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 5. september 2006.

I

I forskrift 5. juli 2006 nr. 938 om regulering av adgangen til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 62° N i 2006/2007 gjøres følgende endringer:

§ 4 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, være egnet, bemannet og utstyrt for fangst av kongekrabbe og være under 21 meter største lengde,

§ 5 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, være egnet, bemannet og utstyrt for fangst av kongekrabbe og være under 15 meter største lengde,

Ny § 5a skal lyde:

§ 5a. Kontroll

For fartøy som deltar i fisket kan Fiskeridirektoratets regionkontor kreve kontroll av at eier og fartøy oppfyller vilkårene for å delta i fangst av kongekrabbe. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. sept. Nr. 1019 2006

Forskrift om beredskapslagring av petroleumsprodukt.

Fastsatt ved kgl.res. 1. september 2006 med heimel i lov 18. august 2006 nr. 61 om beredskapslagring av petroleumsprodukt § 1. Fremja av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 5. september 2006.

§ 1. Føremål

Forskrifta har til føremål å sikre forsyningane nasjonalt og internasjonalt av petroleum og petroleumsprodukt.

§ 2. Lagringsplikt

Den som har importert til/eller framstilt lagringspliktige petroleumsprodukt i landet på til saman 10.000 m³ eller meir i føregående basisår, skal halde lager av slike produkt i tråd med føresegnene i forskrifta. Det same gjeld importørar og produsentar som ikkje importerte eller framstilte lagringspliktige produkt i føregående basisår, men som i løpet av inneverande lagerår er venta å importere eller framstille lagringspliktige produkt på 10.000 m³ eller meir. Lagerår er perioden frå 1. juli til 30. juni. Basisår er perioden frå 1. januar til 31. desember det året vert avslutta 6 månader før eit nytt lagerår tek til.

Ved utrekning av volum for å fastslå om lagerplikt ligg føre, kan departementet leggje saman volum frå forskjellige verksemdar innan same konsern.

§ 3. Lagringspliktige produkt

Med mindre departementet bestemmer noko anna er følgjande produkt lagringspliktige:

- a) *Kategori 1:* Bensin.
- b) *Kategori 2:* Autodiesel, anleggsdiesel, lett fyringsolje, fyringsparafin, jetdrivstoff, marine gassoljer.
- c) *Kategori 3:* Tungdestillat, tungolje.

Produkta skal vere i samsvar med Norsk Petroleumsinstitutt's bransjestandard for oljeprodukt. Med tungdestillat er meint spesialdestillat fyring og spesialdestillat marine.

§ 4. Storleiken på beredskapslageret

Beredskapslageret skal til ei kvar tid innan eit lagerår tilsvare forbruket i 20 dagar av den totale mengda lagringspliktige produkt som den lagringspliktige har selt eller forbrukt i føregående basisår.

Importører eller produsentar som ikkje importerte eller framstilte lagringspliktige produkt i føregåande basisår, pliktar å halde lager som tilsvarer forbruket i 20 dagar basert på import- og produksjonsmengd og venta årimport og årsproduksjon i inneverande lagerår.

§ 5. *Sal og forbruk unnateke frå lagring*

Ved utrekning av lagringsplikta inngår ikkje

- a) sal og forbruk av mengd som lagringspliktige har kjøpt av annan lagringspliktig
- b) sal og forbruk av mengd som den lagringspliktige har kjøpt av ein som ikkje er lagringspliktig
- c) sal til eksport
- d) sal til skip i utanriksfart
- e) sal til forsvarsstyresmaktene
- f) eige forbruk i raffineri.

Lagringspliktig som har importert eller sjølv framstilt og kjøpt lagringspliktige produkt av andre lagringspliktige, kan i medhald av første ledd berre gjere slike frådrag i lagringspliktige importerte eller eigenproduserte volum at det står i høve til dei importerte eller eigenproduserte voluma, slik dei importerte eller eigenproduserte voluma står i høve til totalen av importerte eller eigenproduserte volum og volum kjøpt av andre lagringspliktige. Dette gjeld likevel ikkje der lagringspliktig kan dokumentere at ein større del av importerte eller eigenproduserte volum har gått med til sal eller forbruk som gir rett til frådrag.

Lagringspliktig produsent kan òg gjere frådrag etter første ledd for selde volum, dersom det kan dokumenterast at voluma ved vidaresal eller forbruk ville ha gitt rett til frådrag for kjøparen, dersom kjøparen sjølv hadde vore lagringspliktig. Kjøpar skal sende dokumentasjon for vidaresal eller forbruk til Olje- og energidepartementet.

§ 6. *Tankanlegg, fleksibilitet i lagringa, råolje og komponentar*

Beredskapslageret skal bestå av lagringspliktige produkt og skal med dei unntaka som følgjer av § 7, § 8 og § 9 eigast av den lagringspliktige og vere lagra i denne sine tankanlegg i Noreg. Med tankanlegg i Noreg er meint mellom anna tankanlegg ved produksjonsanlegg, lager i hamner, terminalar for oljerørleidningar og tankskip i innanriksfart.

Lagringsplikta etter § 3 er oppfylt når minst 40 prosent av lagra volum består av produkt som høyrer under det aktuelle litra.

Lagringsplikta kan òg oppfyllast ved lager av råolje, kondensat og halvfabrikata. Lagringspliktig må då halde lager av råolje, kondensat og halvfabrikata som i volum tilsvarer dei voluma som ville ha gått med i framstillinga av dei aktuelle lagringspliktige produkta. Inntil 40 prosent av den totale lagringsplikta kan bestå av råolje, kondensat eller halvfabrikata.

Med mindre anna produktutbytte kan dokumenterast, skal det ved utrekning av voluma etter tredje ledd leggjast til grunn følgjande utbyttefordeling for råolje tilsvarande

- a) 20 prosent for produkt i kategori 1
- b) 50 prosent for produkt i kategori 2
- c) 30 prosent for produkt i kategori 3.

Med dei avgrensingane som følgjer av andre ledd, kan lager av fleire komponentar som skal inngå i framstillinga av dei lagringspliktige produkta, tre i staden for dei produkta som skal framstillast av dei. Lagringspliktig må dokumentere at det vert halde lager av alle komponentane som går med i det produktet som skal erstattast. Ved utrekninga vert det teke utgangspunkt i det største volumet ferdig produkt som kan framstillast ved blanding av dei lagra komponentane.

§ 7. *Produkt som ikkje kan inngå i eit beredskapslager*

Følgjande lagringspliktige produkt kan ikkje inngå i eit beredskapslager:

- a) råolje og kondensat som ikkje er utvunne
- b) lagringspliktige produkt som er i rørleidningar, i transitt over land og i detaljsalsanlegg med unntak for bunkersanlegg for skip
- c) lagringspliktige produkt som er lagra på vegner av forsvarsstyresmaktene
- d) lagringspliktige produkt i tankskip i utanriksfart.

§ 8. *Lagring av andre*

Heile eller delar av lagringspliktig volum kan lagrast av andre for den lagringspliktige si rekning, mellom anna kan ei eller fleire verksemdar innanfor eit konsern oppfylle lagringsplikta ved at morselskapet held lager som oppfyller lagringsplikta for eitt eller alle dotterselskap. Avtale om lagring skal innehalde føresegner om at den lagringspliktige skal ha rett til å disponere over fastsette volum av fastsette produkt innan ein fastsett periode, om vedtak blir fatta etter § 11.

§ 9. *Lagring i utlandet*

Departementet kan etter søknad gi lagringspliktige løyve til å lagre inntil 20 prosent av den totale lagringsforpliktinga i eit anna land, dersom det er inngått avtaler om slik lagring mellom landa. Dersom særlege forhold tilseier det, kan departementet gi løyve til at inntil 75 prosent blir lagra i anna land. I samtykkevurderinga blir det lagt vekt på kor nært geografisk lageret er Noreg, kva slag høve til transport som ligg føre for å få bringa

produkta til Noreg og norske marknader, i kva grad produkta som er lagra er tilpassa den norske marknaden og kva rett den lagringspliktige har til produkta. Lagringa skal oppfylle kravet i første leddet andre punktum.

§ 10. Rapportering

Lagringspliktige eller den som lagrar petroleumsprodukt for lagringspliktige, skal årleg sende inn opplysningar om import, sal og beredskapslageret mv. til departementet på særskilt skjema. Opplysningane skal sendast innan 15. april og innehalde oversikt over produksjon, import og sal i føregåande basisår. Denne rapporteringa er grunnlaget når styresmaktene fastset lagringsplikt og omfang av lagerhald. Fire gonger årleg, innan 15. januar, 15. april, 15. juli og 15. oktober, skal oversikt over lagerhaldet sendast inn, med mindre departementet bestemmer noko anna.

Den lagringspliktige skal samtidig gi erklæring om at lagringsplikta er oppfylt.

§ 11. Pålegg om bruk

Ved mangel i forsyningane av petroleum og petroleumsprodukt, både nasjonalt og internasjonalt, kan Kongen gi pålegg om eller løyve til at beredskapslager etter denne forskrifta skal takast i bruk av den lagringspliktige i den utstrekning som er påkravd med omsyn til den aktuelle situasjonen.

I situasjonar der Det internasjonale energibyrået (IEA) ber Noreg om å medverke til ein IEA-koordinert krisehandteringsplan kan Olje- og energidepartementet i samråd med Utanriksdepartementet gi pålegg om at beredskapslager etter denne forskrifta blir tekne i bruk i den utstrekning og omfang som er påkravd med omsyn til den aktuelle situasjonen.

Dersom pålegg etter første ledd medfører økonomisk tap, er staten erstatningspliktig i samsvar med alminnelege rettsgrunnsetningar. Erstatning kan likevel ikkje krevjast i den utstrekning utgiftene kan dekkjast inn ved innkalkulering i vedkommande produktpris, dersom ei slik innkalkulering ikkje vil gjere konkurransesituasjonen mindre gunstig for den som får eit pålegg retta mot seg, i høve til andre i same bransje.

Lagringspliktige skal innan rimelig tid etter at forsyninga av petroleum og petroleumsprodukt er normalisert bygge opp beredskapslager i same utstrekning som før pålegg om eller løyve til bruk vart vedteke.

§ 12. Tilsyn

Departementet fører tilsyn med at føresegnene i denne forskrifta blir haldne. Departementet kan delegere myndigheita til å føre tilsyn til andre statlege organ.

§ 13. Revisjon og kontroll

Departementet kan krevje at alle som har lagringsplikt etter denne forskrifta eller som lagrar petroleumsprodukt på vegner av ein eller fleire lagringspliktige, gir de opplysningane departementet finn nødvendige for å kontrollere at føresegnene i forskrifta er haldne. Det same gjeld alle som lagrar petroleumsprodukt for ein som er lagringspliktig etter lovgiving i anna land, dersom norske styresmakter har inngått slik avtale som nemnt i § 9.

Departementet kan krevje tilgang til lager som oppgitt i § 8 for å gjennomføre kontroll med at lagringsplikta er halden.

§ 14. Delegering

Departementet kan utferde dei forskriftene og gi dei pålegga som er nødvendige for å gjennomføre denne forskrifta.

§ 15. Dispensasjon

Departementet kan etter søknad frå den lagringspliktige i særlege tilfelle dispensere frå føresegner gitt i eller i medhald av denne forskrifta.

§ 16. Gebyr ved brot

Ved brot på føresegnene i § 2, § 4, § 6, § 10 og § 11 kan føretak bli pålagt overtredingsgebyr. Departementet skal ta omsyn til kor grovt brotet er og kor lenge den leveringspliktige har brote føresegna når gebyr vert fastsett. Gebyret skal ikkje overstige NOK 10 millionar per vedtak.

Fristen for å betale gebyret er 4 veker frå vedtaket vart fatta.

§ 17. Iverksetjing

Forskrifta gjeld frå 2. september 2006.

Merknader til dei enkelte føresegnene

Til § 2

§ 2 første ledd:

Departementet har her valt same løysing som i Danmark. Lagringsplikta ligg på verksemdar som importerer til Noreg eller i landet framstiller lagringspliktige produkt. Verksemdar som berre står for sal av lagringspliktige produkt, men ikkje sjølve importerer eller framstiller slike, er ikkje pålagt lagringsplikt. Ved utrekning av kor vidt det er importert eller framstilt så mykje lagringspliktige produkt at det medfører lagringsplikt for ei verksemd, vil det vere avgjerande om den samla importen og/eller produksjonen av lagringspliktige produkt overstig 10.000 m³. Ved utrekninga skal det gjerast same frådrag som oppgitt i § 5.

Føresegna i andre punktum skal sikre at ikkje nye importørar eller produsentar frir seg frå lagringsplikt eller at verksemder vert lagt ned ved utgangen av lagringsåret for så å stå fram att under anna namn neste lagerår. Den aktuelle verksemda må sjølv vurdere kor vidt lagringsplikt ligg føre, jf. § 10 andre ledd.

§ 2 andre ledd:

Formålet med denne føresegna er å hindre at verksemda vert splitta opp i fleire mindre føretak som kvar importerer eller produserer lagringspliktige produkt i storleiksorden mindre enn 10.000 m³. Ved vurderinga av kor vidt det ligg føre eit konsern vil lovgivinga omkring aksje- og allmennaksjeselskap bli lagt til grunn.

Til § 4

§ 4 første ledd:

Føresegna inneber at den lagringspliktige skal kunne selje og forbruke lagringspliktige produkt i minst 20 dagar utan tilførsel av nye produkt. Ved utrekninga av forbruk i 20 dagar skal eit gjennomsnittleg normalforbruk, utrekna på bakgrunn av sal og/eller forbruk i føregåande lagerår leggjast til grunn. Føresegna må tolkast med dei avgrensingane som følgjer av § 6 andre ledd.

§ 4 andre ledd:

Føresegna skal, som føresegna i § 2 første ledd andre punktum, sikre at ikkje nye importørar eller produsentar frir seg frå lagringsplikt eller at verksemder vert lagt ned ved utgangen av lagringsåret, for så å stå fram att under anna namn neste lagerår.

Til § 5

§ 5 første ledd bokstav a)

Eksempel:

A produserer sjølv	10.000 m ³
A importerer sjølv	5.000 m ³
<u>A kjøper av annan lagringspliktig</u>	<u>25.000 m³</u>
<u>Sum</u>	<u>40.000 m³</u>

Av dette er A lagringspliktig for 15.000 m³

§ 5 første ledd bokstav b)

Dette vil dreie seg om små volum og bør derfor ikkje medrekast, på same måten som produsentar og importørar som framstiller eller importerer volum under 10.000 m³ er unnatekne frå lagringsplikta, jf. § 2.

§ 5 første ledd bokstav d)

Med skip i utanriksfart er meint skip som seglar mellom norsk hamn der bunkring skjer og utanlandsk hamn.

§ 5 andre ledd:

Eksempel:

A produserer sjølv	10.000 m ³
A importerer sjølv	10.000 m ³
<u>A kjøper av annan lagringspliktig</u>	<u>30.000 m³</u>
<u>Sum</u>	<u>50.000 m³</u>

Her er A i utgangspunktet lagringspliktig for 20.000 m³.

Av dette samla volumet vert 10.000 m³ selt til forsvarsstyresmaktene. Då kan A gjere frådrag i dei lagringspliktige voluma for $2/5 \times 10.000 \text{ m}^3 = 4.000 \text{ m}^3$.

A er lagringspliktig for 16.000 m³.

Dersom A kan dokumentere at alt av dei voluma som er selde til forsvarsstyresmakta kom frå dei importerte voluma, kan han gjere fullt ut frådrag for desse voluma. A er lagringspliktig for 10.000 m³.

§ 5 tredje ledd:

Denne føresegna gir lagringspliktig produsent eller importør høve til å trekkje frå volum som er selde på ein slik måte at dei i utgangspunktet ikkje gir frådragsrett ved utrekning av lagerplikt, dersom desse voluma er selde vidare på ein slik måte at dei gir frådragsrett. Kjøparen opplyser seljaren om kor mykje av det samla volumet som ikkje vil vere lagringspliktig etter føresegna her, men kan ikkje opplyse om kven voluma skal seljast vidare til. Dokumentasjon for vidare sal eller forbruk som her nemnt skal sendast til Olje- og energidepartementet. Det er kjøparen som er pliktig til å sende inn denne informasjonen.

Eksempel:

A er produsent og sel 20.000 m³ til B. Av desse voluma sel B 10.000 m³ til skip i utanriksfart. Desse voluma hadde B kunna trekkje frå, dersom B var lagringspliktig.

B opplyser A om at 10.000 m³ ikkje vil utløyse lagringsplikt. A vil då kunne trekkje frå desse voluma ved utrekninga av si lagringsplikt. B sender dokumentasjon for vidaresalet til skip i utanriksfart til Olje- og energidepartementet.

Det følgjer antitetisk av føresegna at volum medgått til sal til eller forbruk i petroleumsverksemd på norsk sokkel ikkje gir rett til frådrag ved utrekninga av lagringspliktige produkt.

*Til § 6***§ 6 første ledd:**

Lager som lagringspliktig har tilgang til gjennom for eksempel leigeavtale er omfatta av føresegna. Opprekninga over lageralternativ er ikkje uttømmande. Kva lager som ikkje inngår følgjer av § 7. Tankanlegg i tilknytning til installasjonar på kontinentalsokkelen, utanfor territorialfarvatnet, er ikkje i Noreg og volum lagra her kan ikkje inngå i oppfylling av lagringsplikta.

§ 6 andre ledd:

Føresegna medfører at lagerplikt for produkt i ein kategori kan erstattast av produkt i ein annan kategori med inntil 60 prosent. Dvs. at har ein plikt til å halde lager med 1000 m³ bensin og 1000 m³ diesel, kan lagerplikta oppfyllest ved å halde lager av 400 m³ bensin og 1600 m³ diesel.

§ 6 tredje og fjerde ledd:

Føresegna inneber at ein ikkje kan erstatte f.eks. lagerplikt for bensin liter for liter med råolje. Om det berre er bensin som skal lagrast, kan 40 prosent av volumet erstattast av råolje. Om lagerplikta er 1000 m³ bensin kan inntil 400 m³ erstattast med råolje, men det må då haldast 2000 m³ råolje for at dette skal kunne erstatte bensin.

Om råolje i tillegg skal erstatte ei lagringsplikt for diesel på 1000 m³ kan inntil 400 m³ diesel erstattast. Det må då haldast 800 m³ råolje. Då ein kan få både bensin og diesel frå råoljen, kan dei same voluma råolje gå til erstatning for både diesel og bensin.

§ 6 femte ledd:

Føresegna inneber at produkt i alle tre kategoriar kan erstattast av komponentar. Andre og tredje punktum medfører at det ikkje kan givast frådrag for større volum enn det som maksimalt kan framstillast av dei tilgjengelege komponentane. Dersom det er små eller ingen volum tilgjengelege av ein komponent kan det ikkje givast frådrag for meir enn kva voluma av den eine komponenten tillet. Manglar denne komponenten heilt, kan det ikkje givast frådrag i det heile teke, sjølv om det finst tilgjengeleg store volum av dei andre komponentane.

*Til § 7***§ 7 bokstav a)**

Med dette er meint råolje og kondensat som enno er i reservoar under havbotnen.

§ 7 bokstav b)

Med detaljsalsanlegg er først og fremst meint bensinstasjonar, men andre detaljsalsanlegg som marinaer for fritidsbåtar vil òg falle inn under denne føresegna.

§ 7 bokstav c)

Volum av lagringspliktige produkt som er lagra etter denne forskrifta, og volum lagra på vegner av forsvarsstyresmaktene skal tene ulike formål. Volum lagra på vegner av forsvarsstyresmaktene kan slik ikkje telje med ved utrekninga av oppfylt lagerplikt. Føresegna harmonerer med frådraget etter § 5 for volum selde til forsvarsstyresmaktene.

§ 7 bokstav d)

Dette er skip som seglar mellom utanlandske hamner, eller mellom ei norsk hamn og hamner i utlandet.

Til § 8

Med dei avgrensingane som følgjer av andre setning, er det opp til partane i den enkelte avtala å komme fram til det konkrete innhaldet av den.

Føresegna opnar òg for felles lagring av lagringspliktige produkt gjennom eit eige selskap eller organisasjon, på same måten som Foreningen Danske Olieberedskapslagre (FDO) medverkar til oppfylle lagringsplikta i Danmark.

*Til § 9***§ 9 første ledd første setning:**

Det er for tida ikkje inngått noko slik bilateral avtale mellom Noreg og andre land om beredskapslagring. Olje- og energidepartementet vil i samarbeid med Utanriksdepartementet ta initiativ til å inngå slike avtaler med aktuelle land.

§ 9 første ledd andre setning:

Ved vurderinga av om det skal givast samtykke til at meir enn 20 prosent av lagerplikta kan oppfyllest i eit anna land vil det bl.a. bli lagt vekt på kor nært lageret er Noreg geografisk, kva slag høve til transport som ligg føre for å få bringa produkta til Noreg og norske marknader, i kva grad produkta som er lagra er tilpassa den norske marknaden og kva rett den lagringspliktige har til produkta.

§ 9 første ledd tredje setning:

Samtykke frå departementet til lagring i utlandet vil bl.a. avhenge av kva slag avtale om lagring ein ønskjer samtykke til og at beredskapsformål vert sikra i god nok grad.

Til § 11

§ 11 andre ledd:

Føresegna inneber inga endring i statleg politikk når det gjeld å ta i bruk beredskapsvolum. Forskjellen er at lagringspliktige med den nye ordninga får pålegg om eller løyve til bruk av volum, mens det tidlegare var staten som tok i bruk reservane sine når det var aktuelt. I situasjonar der Det internasjonale energibyrået ber Noreg om bidrag til ein krisehandteringsplan krev dette vanlegvis ei rask avgjerd. Mynde til å vedta trekk i beredskapslager som verkemiddel vert derfor delegert til Olje- og energidepartementet etter konsultasjonar med Utanriksdepartementet. Olje- og energidepartementet og Utanriksdepartementet avgjer om Noreg skal medverke til krisehandteringsplanen, mens Olje- og energidepartementet avgjer kva slag tiltak som skal setjast i verk.

Til § 15

§ 15 første ledd:

Høve til dispensasjon er tenkt avgrensa til dei situasjonane der tungtvegande omsyn tilseier at dispensasjon skal givast. Departementet har særleg sett for seg at dispensasjon kan givast i ein overgangsfase der selskapa byggjer opp beredskapslagra sine, og vidare for selskap som er i ein etableringsfase. Det kan òg vere aktuelt å dispensere frå forskrifta dersom det skulle oppstå mellombels problem av forskjellig karakter. Ovannemnde eksempel er ikkje uttømmande. Departementet vil konkret vurdere kvar enkelt søknad.

1. sept. Nr. 1020 2006

Forskrift om endring i forskrift om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apoteketaten.

Fastsatt ved kgl.res. 1. september 2006 med heimel i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten § 29 nr. 2. Fremja av Fornyings- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 5. september 2006.

I

I forskrift 28. februar 2003 nr. 221 om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apoteketaten blir det gjort følgjande endring:

§ 1 skal lyde:

Premiesatsen for Pensjonsordningen for apoteketaten fastsettes til 13,6 prosent av pensjonsgrunlaget. Fordelinga av premien skal være 11,1 prosent for arbeidsgivere og 2,5 prosent for arbeidstakere.

II

Endringa trer i kraft 1. juli 2006.

4. sept. Nr. 1021 2006

Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Skattedirektoratet 4. september 2006 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 12–20, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven 26. mars 1999 nr. 14 § 12–2. Kunngjort 5. september 2006.

I

I forskrift 22. november 1999 nr. 1160 fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgjande endringer:

§ 12–2–2 første og annet ledd skal lyde:

(1) Som personinntekt etter skatteloven § 12–2 første ledd bokstav a, og som avgiftspliktig ytelse etter folketrygdloven § 23–2 første ledd, regnes godtgjørelse fra forlegger til forfatter og oversetter når godtgjørelsen ikke beregnes etter salg (royalty).

(2) Som personinntekt etter skatteloven § 12-10 og § 12-2 bokstav f, regnes godtgjørelse fra forlegger til forfatter og oversetter når godtgjørelsen beregnes etter salg (royalty).

§ 12-2-7 tredje ledd skal lyde:

(3) Som personinntekt etter skatteloven § 12-10 og § 12-2 bokstav f, regnes godtgjørelse for transport av skogsvirke med egen hest eller traktor når utøveren av slik transport har plikt til å beregne og betale merverdiavgift av vederlagene. Slik godtgjørelse regnes ikke som avgiftspliktig ytelse etter folketrygdloven § 23-2.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006.

4. sept. Nr. 1022 2006

Forskrift om endring i forskrift om D-nummer.

Fastsatt av Skattedirektoratet 4. september 2006 med hjemmel i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering, jf. forskrift 16. januar 1970 nr. 2 om ikrafttreden av og delegering etter folkeregisterloven. Kunngjort 5. september 2006.

I

I forskrift 14. februar 1995 nr. 125 om D-nummer gjøres følgende endringer:

§ 1 fjerde ledd skal lyde:

D-nummer tildeles i Det sentrale folkeregister og administreres av Skattedirektoratet. Nærmere bestemmelser om tildelingsmyndighet gis av Skattedirektoratet.

§ 3 skal lyde:

D-nummer rekvireres fra tildelingsmyndigheten av den registreringsenhet som har behov for D-nummer for å registrere personer som er nevnt i § 2.

§ 5 frem til første tankestrek skal lyde:

For å kunne tildele D-nummer, må tildelingsmyndigheten ha fått seg forelagt vedkommende persons

§ 6 skal lyde:

Finner tildelingsmyndigheten at vilkårene i § 2 for tildeling av D-nummer ikke foreligger, skal rekvisisjonen avslås i skriftlig avgjørelse som sendes rekvirenten, jf. § 3. Rekvirenten kan påklage avslaget til Sentralkontoret for folkeregistrering.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2006.

3. aug. Nr. 1031 2006

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) vedrørende adgangen til å søke arbeids- og oppholdstillatelse fra riket.

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 3. august 2006 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingloven) § 6, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 761. Kunngjort 8. september 2006.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 10 annet ledd skal lyde:

Dette gjelder ikke søker som

- a) har slik kompetanse som nevnt i § 3 annet ledd bokstav a eller e, eller søker tillatelse i henhold til § 5 tredje ledd, og som
 - 1) oppholder seg i riket med oppholds- eller arbeidstillatelse for tre måneder eller mer,
 - 2) er innvilget visum i tre måneder,
 - 3) er innvilget visum for å søke arbeid for et kortere tidsrom enn tre måneder eller
 - 4) har rett til tre måneders opphold i Norge uten tillatelse, jf. § 7 og § 8.

Det er et vilkår at søkeren ikke oppholder seg i riket i forbindelse med søknad om asyl eller i påvente av utreise etter avslag på asylsøknad,

- b) er nevnt i § 3 første ledd bokstav a eller som er ektefelle, samboer eller barn, jf. § 23 første ledd bokstav a, b og c, til slik søker,

- c) er nevnt i § 3 første ledd bokstav b, når vedkommende fratrer i riket eller reiser hit umiddelbart etter fratreden i utlandet,
- d) er nevnt i § 4 a første ledd bokstav d eller som er ektefelle, samboer eller barn, jf. § 23 første ledd bokstav a, b og c, til utlending som har tillatelse etter § 4 a første ledd bokstav d, og oppholdet i Norge ikke skyldes innvilget besøksvisum, jf. § 106 første ledd første punktum eller nasjonalt visum, jf. § 106 a,
- e) er ektefelle eller samboer til norsk eller nordisk borger bosatt i riket eller til utlending bosatt i riket med bosettingstillatelse eller tillatelse som kan danne grunnlag for bosettingstillatelse, når ektefellen eller samboeren faller inn under § 23 første ledd bokstav a eller b, og oppholdet i Norge ikke skyldes innvilget besøksvisum, jf. § 106 første ledd første punktum, eller nasjonalt visum, jf. § 106 a,
- f) er barn eller adoptivbarn, jf. § 23 første ledd bokstav c og d, av norsk eller nordisk borger bosatt i riket eller av utlending bosatt i riket med bosettingstillatelse eller tillatelse som kan danne grunnlag for bosettingstillatelse,
- g) er barn født i riket, når barnet faller inn under § 23 første ledd bokstav c,
- h) er barn, jf. § 23 første ledd bokstav e, av norsk eller nordisk borger bosatt i riket eller av utlending bosatt i riket med bosettingstillatelse eller tillatelse som kan danne grunnlag for bosettingstillatelse eller har adgang til å søke slik tillatelse fra riket, og det legges fram dokumentasjon på at herboende forelder har del i foreldreansvaret for barnet. Dersom denne forelderen ikke har foreldreansvaret alene, må det foreligge samtykke til søknad om oppholdstillatelse fra den andre forelderen,
- i) er nevnt i § 23 første ledd bokstav i,
- j) er nevnt i § 24 fjerde ledd,
- k) er i riket med individuell tillatelse til arbeid i gruppe, jf. § 29 siste ledd,
- l) er vernet mot utsendelse etter lovens § 15 første ledd,
- m) omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen med unntak av utlending som nevnt i § 172 annet ledd, er innreist i riket, jf. § 172 første ledd, og søker tillatelse etter lovens kapittel 2, eller
- n) fyller vilkårene for kollektiv beskyttelse i en massefluktsituasjon, jf. lovens § 8 a.

§ 24 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Når tillatelse søkes etter innreise, jf. § 10 annet ledd bokstav j, regnes tillatelsens varighet fra innreisetidspunktet.

§ 29 sjuende ledd skal lyde:

Utlending som omfattes av gruppearbeidstillatelse for landbaserte oppdrag, kan etter ni måneders opphold fremme søknad om arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse fra riket, jf. § 10 annet ledd bokstav k.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2006.

16. aug. Nr. 1032 2006

Forskrift om endring i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2006–2007.

Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 16. august 2006 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte. Kunngjort 8. september 2006.

I

I forskrift 21. februar 2006 nr. 247 om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2006–2007 gjøres følgende endringer:

§ 4–4 og § 4–5 skal lyde:

§ 4–4. Norsk høyere utdanning og fagskoleutdanning som tilbys i utlandet

Når norsk lærested som har fått høyere utdanning eller fagskoleutdanning godkjent for støtte etter § 4–1, legger hele eller deler av utdanningen til utlandet, får deltakerne støtte etter de regler og satser som gjelder for studier i Norge.

§ 4–5. Praksisopphold eller studietur i utlandet

Søker som får støtte etter tredje del til utdanning i Norge som ikke har status som høyere utdanning eller fagskoleutdanning, jf. § 4–1 bokstav i og h, får støtte til praksisopphold eller studietur i utlandet. Oppholdet må inngå som en godkjent del av utdanningen i Norge.

Praksisoppholdet kan ha en varighet på inntil ett år, men kan ikke overstige halvparten av den samlede varigheten av utdanningen.

Det gis støtte etter de regler og satser som gjelder for utdanningen i Norge. Det gis ikke ekstra reisestøtte. Søker som får støtte som hjemmeboer til opplæringen i Norge, får støtte som hjemmeboer også under praksisoppholdet.

II

Endringene trer i kraft straks.

24. aug. Nr. 1033 2006**Forskrift om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak.**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 24. august 2006 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 46 nr. 8, § 48 nr. 6 og § 75. Kunngjort 8. september 2006.

*Kap. 1. Virkeområde***§ 1. Virkeområde**

Denne forskriften gjelder for kommunale og fylkeskommunale foretak etablert etter kapittel 11 i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner.

*Kap. 2. Budsjett***§ 2. Plikt til å fastsette årsbudsjett og særbudsjett**

Kommunestyrets eller fylkestingets vedtak etter lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 45 nr. 1 om budsjett for det kommende kalenderår, skal omfatte kommunens eller fylkeskommunens virksomhet i kommunalt eller fylkeskommunalt foretak, jf. kommuneloven § 46 nr. 2.

Styret for foretaket fastsetter foretakets særbudsjett for året i henhold til kommunestyrets eller fylkestingets vedtak om årsbudsjett.

§ 3. Særbudsjettets deler og innhold

Foretakets særbudsjett for året skal utformes i tråd med reglene i forskrift 15. desember 2000 nr. 1423 om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) § 5. Foretakets særbudsjett skal stilles opp som angitt i vedlegg A og B.

Når dette må anses nødvendig av hensyn til at særbudsjettet skal være fullstendig og oversiktlig, skal anslaget over inntekter og innbetalinger og utgifter og utbetalinger som er ført opp i særbudsjettet, ledsages av en nærmere redegjørelse.

Særbudsjettet skal stilles opp slik at alle forventede inntekter, innbetalinger og bruk av avsetninger samt utgifter, utbetalinger og avsetninger i året skal tas med uavhengig av om de kan påregnes å være betalt eller ikke ved budsjettårets utgang.

I særbudsjettet kan føres opp midler til avsetning for bruk i senere budsjettperioder. Midler som i medhold av lov, forskrift eller avtale er reservert særskilte formål skal avsettes til fond reservert for nevnte formål. Øvrige avsetninger, herunder pliktig inndekking av tidligere års regnskapsmessig merforbruk, føres opp til styrking av foretakets frie fondsbeholdning.

§ 4. Budsjettstyring og endringer i budsjettet

Daglig leder skal gjennom budsjettåret legge frem rapporter for foretakets styre som viser utviklingen i inntekter/innbetalinger og utgifter/utbetalinger i henhold til det vedtatte særbudsjett.

Dersom daglig leder finner rimelig grunn til å anta at det kan oppstå nevneverdige avvik i forhold til kommunestyrets eller fylkestingets rammer og vedtatt eller regulert særbudsjett, skal det i rapportene til styret foreslås nødvendige tiltak for å holde de av kommunestyret eller fylkestinget vedtatte rammer for foretaket.

Det skal foretas endringer i særbudsjettet når dette må anses påkrevd. Foretakets styre skal selv foreta de nødvendige endringer i foretakets særbudsjett.

Foretakets styre skal gjennom budsjettåret legge frem rapporter for kommunestyret eller fylkestinget som viser utviklingen i inntekter/innbetalinger og utgifter/utbetalinger i henhold til kommunestyrets eller fylkestingets vedtatte rammer til foretaket.

Kommunestyret eller fylkestinget skal foreta endringer i kommunens eller fylkeskommunens årsbudsjett når dette anses påkrevd.

§ 5. Tidsfrister

Særbudsjettdokumentet skal sendes departementet til orientering straks det foreligger, og ikke senere enn 1. mars i det året budsjettet gjelder for.

Endringer av særbudsjettet kan ikke foretas etter utløpet av det året særbudsjettet gjelder for.

§ 6. Særbudsjett for foretak som driver næringsvirksomhet

For foretak som driver næringsvirksomhet gjelder følgende særregler for budsjettet:

1. Bestemmelsene i denne forskrift § 3 første, tredje og fjerde ledd gjelder ikke.
2. Foretaket skal, så langt annet ikke følger av lov eller forskrift, sette opp særbudsjett med forventede inntekter og kostnader i tråd med bedriftsøkonomiske prinsipper og resultatoppstilling som følger av lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap mv. (regnskapsloven) § 6–1.
3. Foretaket skal utarbeide en oversikt over foretakets investeringer i året og hvordan disse er finansiert. I tillegg skal det i budsjettdokumentet opplyses om størrelsen på foretakets planlagte avdrag i året.
4. Oppstillingene for særbudsjettet skal minst vise beløp for året det gjelder for, foregående budsjettår, og sist vedtatte regnskap.

Kap. 3. Særregnskap og årsberetning

§ 7. *Plikt til å utarbeide særregnskap og årsberetning*

Foretaket skal for hvert kalenderår utarbeide særregnskap og årsberetning.

§ 8. *Registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger*

Foretaket skal følge reglene om registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 2.

§ 9. *Særregnskapets innhold*

Foretakets særregnskap skal utformes i tråd med reglene i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 3.

Foretakets særregnskap skal stilles opp som angitt i vedlegg A og B til denne forskriften.

§ 10. *Noteopplysninger i særregnskapet*

I særregnskapet skal foretaket gi opplysninger i noter, med tydelig henvisning til hvilke elementer i særregnskapet de knytter seg til.

Opplysningene som skal utarbeides skal følge notekravene i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 5, med følgende unntak:

For fordringer, langsiktig gjeld og kortsiktig gjeld skal angis det samlede beløp som gjelder krav på eller gjeld til kommunen og fylkeskommunen, andre kommunale og fylkeskommunale foretak og interkommunale eller interfylkeskommunale samarbeid etter kommuneloven § 27 med egne særregnskap.

I tillegg skal foretaket gi en sammenfattet oversikt over hvordan foretakets inntekter, med unntak av brukerbetalinger, fordeles seg på henholdsvis egen kommune, interkommunale selskaper der egen kommune er deltaker, og andre. Videre skal foretaket gi en sammenfattet oversikt over hvordan foretakets utgifter, med unntak av lønn, sosiale utgifter og avskrivninger, fordeles seg på henholdsvis egen kommune, interkommunale selskaper der egen kommune er deltaker, og andre. Det skal skilles mellom overføringer med og uten krav til motytelse.

§ 11. *Grunnleggende regnskapsprinsipper og god kommunal regnskapsskikk*

Foretakets særregnskap skal føres etter de grunnleggende regnskapsprinsipper som angitt i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 7, og føres i overensstemmelse med god kommunal regnskapsskikk både når det gjelder selve regnskapsføringen og den økonomiske informasjonen særregnskapet gir.

§ 12. *Regnskapsføring av pensjon*

Foretakets regnskapsføring av pensjon skal følge forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 13.

§ 13. *Klassifisering og vurderingsregler*

Klassifisering og verdivurdering av foretakets eiendeler skal følge forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 8.

§ 14. *Årsavslutningen*

Avslutningen av foretakets særregnskap skal følge forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 9.

§ 15. *Årsberetningens innhold*

Foretakets årsberetning skal utarbeides i tråd med lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 48 nr. 5, og i tråd med god kommunal regnskapsskikk.

§ 16. *Regnskapsfrister og behandling av særregnskap og årsberetning*

Særregnskapet og årsberetningen skal vedtas av kommunestyret og fylkestinget selv senest seks måneder etter regnskapsårets slutt. Vedtaket må angi foretakets anvendelse av regnskapsmessig mindreforbruk, eventuelt positivt årsresultat, eller dekning av regnskapsmessig merforbruk, eventuelt negativt årsresultat.

Særregnskapet skal være avlagt av foretakets styre innen 15. februar året etter regnskapsåret.

Styret utarbeider årsberetningen, og fremmer denne for det organ kommunestyret eller fylkestinget bestemmer. Årsberetningen skal avgis uten ugrunnet opphold, og senest innen 31. mars året etter regnskapsåret. Hvis årsberetningen ikke fremmes for kontrollutvalget, skal den oversendes til kontrollutvalget før kontrollutvalget avgir uttalelse til særregnskapet. Årsberetningen skal foreligge til behandling i kommunestyret eller fylkestinget samtidig med at særregnskapet skal behandles.

Der det er vesentlige avvik mellom utgifter i særregnskapet og bevilgning til formålet i regulert særbudsjett, skal det redegjøres for avviket. Tilsvarende gjelder ved avvik mellom inntekter i særregnskapet og regulert særbudsjett.

Styret skal vurdere tiltak for å bedre den økonomiske oppfølgingen gjennom året dersom det har oppstått vesentlige avvik fra regulert særbudsjett.

§ 17. *Offentlighet og innsendelse av særregnskap og årsberetning*

Særregnskapet er offentlig fra det tidspunkt det er avlagt av foretakets styre.

Særregnskapet, årsberetningen og revisjonsberetningen skal snarest mulig og senest én måned etter at særregnskapet er vedtatt sendes til departementet og Statistisk Sentralbyrå. Ved oversendelsen til departementet vedlegges kontrollutvalgets uttalelse, formannskapet eller fylkesutvalgets innstilling og kommunestyrets eller fylkestingets vedtak i forbindelse med behandlingen av særregnskapet og årsberetningen.

§ 18. Rapportering til offentlige myndigheter

Foretaket rapporterer til staten etter forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner.

§ 19. Særregnskap for foretak som driver næringsvirksomhet

For foretak som driver næringsvirksomhet gjelder følgende særregler for regnskapet:

1. Bestemmelsene i denne forskrift § 9, § 11 til § 15 og § 18 gjelder ikke.
2. Foretaket skal, så langt annet ikke følger av lov eller forskrift, føre særregnskap etter bedriftsøkonomiske prinsipper, stille opp resultatet, balansen og kontantstrømmene, utarbeide noter og utarbeide årsberetning i tråd med lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap mv. (regnskapsloven).
3. I tillegg skal foretaket utarbeide noter i henhold til denne forskrift § 10, med unntak av endringsspesifikasjonen av arbeidskapitalen, og transaksjonsoversikten for kapitalkontoen, samt utarbeide note med oversikt over foretakets investeringer i regnskapsåret og hvordan disse er finansiert.
4. Oppstillingene for resultatregnskapet og investeringsoversikten skal minst vise beløp for vedkommende års særregnskap, opprinnelig vedtatt særbudsjett, regulert særbudsjett og for sist avlagte særregnskap.
5. Foretaket rapporterer til staten etter forskrift 21. oktober 2003 nr. 1445 om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet.

Kap. 4. Sluttbestemmelser

§ 20. Ikrafttredelse og opphevelse av tidligere forskrift

Forskriften trer i kraft fra og med budsjett- og regnskapsåret 2007.

Forskrift 17. desember 1999 nr. 1569 om årsbudsjett, årsregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak oppheves med virkning fra og med budsjett- og regnskapsåret 2007.

§ 21. Endringer i andre forskrifter

Fra og med budsjettåret 2007 gjøres følgende endring i forskrift 15. desember 2000 nr. 1423 om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner):

§ 7 skal lyde:

Et regnskapsmessig merforbruk i et særregnskap for kommunale og fylkeskommunale foretak som ikke er dekket inn over virksomhetens særregnskap i løpet av det år særregnskapet med manglende inndekning ble lagt fram, skal føres opp til dekning ved en bevilgning på kommunens eller fylkeskommunens budsjett for det påfølgende år.

Dersom det regnskapsmessige merforbruket likevel ikke blir dekket inn i virksomhetens særregnskap, skal akkumulert regnskapsmessig merforbruk føres opp til dekning ved en bevilgning på kommunens eller fylkeskommunens budsjett for de påfølgende år inntil akkumulert regnskapsmessig merforbruk er dekket inn.

For kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet, er en negativ egenkapital å anse som et regnskapsmessig merforbruk etter denne bestemmelse første og annet ledd.

Merknad til § 7 skal lyde:

Til § 7

Særbudsjetter samt årsbudsjett etter denne forskrift er nærmere definert i forskriften § 2. Inndelingen i årsbudsjett og særbudsjetter er av teknisk karakter, og kommunestyret eller fylkestinget er selv ansvarlig både for årsbudsjettet og særbudsjetter, samt fordelingen mellom budsjettene innenfor de rammer som følger av lover og forskrifter. Loven legger begrensninger på hvor lenge kommunen eller fylkeskommunen kan framføre regnskapsmessige mer- og mindreforbruk. Det er kommunestyret som er ansvarlig for at også regnskapsmessig merforbruk på særregnskap blir dekket inn. Forskriften § 7 åpner for at et regnskapsmessig mindreforbruk kan disponeres av styret for foretaket, eller at styret foretar inndekning på særbudsjettet av et regnskapsmessig merforbruk etter reglene som gjelder for kommunale foretak. Et merforbruk i år t som ikke er dekket inn over foretakets særregnskap i år t+1, skal føres opp til dekning i form av en bevilgning/overføring fra kommunekassen til foretaket i kommunens årsbudsjett i år t+2. Dette innebærer at det regnskapsmessige merforbruket for foretaket skal være innekket senest andre året etter at merforbruket oppsto. Dersom foretaket til tross for overføringen fra kommunekassen, har et regnskapsmessig merforbruk også i år t+2, er kommunen pliktig til å overføre et beløp tilsvarende det akkumulerte merforbruket i år t+3. Tilsvarende vil gjelde for de påfølgende år, inntil merforbruket er dekket inn.

For kommunale og fylkeskommunale foretak som følger regnskapsloven, vil et negativt årsresultat føres mot egenkapitalen. Så lenge foretaket har en positiv egenkapital, stiller ikke forskriften krav om pliktige overføringer fra kommunekassen til foretaket.

Fra og med regnskapsåret 2007 gjøres følgende endring i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner):

§ 1 første ledd skal lyde:

Denne forskriften gjelder for kommuner og fylkeskommuner, med unntak av kommunale og fylkeskommunale foretak etter kapittel 11 i kommuneloven.

Vedlegg A. Driftsdel

Brukerbetalinger
Andre salgs- og leieinntekter
Overføringer med krav til motytelse
Overføringer uten krav til motytelse
Sum driftsinntekter

Lønnsutgifter
Sosiale utgifter
Kjøp av varer og tjenester som inngår i foretakets tjenesteproduksjon
Kjøp av tjenester som erstatter foretakets tjenesteproduksjon
Overføringer
Avskrivninger
Fordelte utgifter
Sum driftsutgifter

Brutto driftsresultat

Renteinntekter og utbytte
Mottatte avdrag på utlån
Sum eksterne finansinntekter

Renteutgifter og låneomkostninger
Avdrag på lån
Utlån
Sum eksterne finansutgifter

Resultat eksterne finansieringstransaksjoner

Motpost avskrivninger
Netto driftsresultat

Bruk av tidligere års regnskapsmessige mindreforbruk
Bruk av disposisjonsfond
Bruk av bundne fond
Bruk av likviditetsreserve
Sum bruk av avsetninger

Overført til investeringsregnskapet
Avsatt til dekning av tidligere års regnskapsmessige merforbruk
Avsatt til disposisjonsfond
Avsatt til bundne fond
Avsatt til likviditetsreserven
Sum avsetninger

Regnskapsmessig merforbruk/mindreforbruk

Vedlegg B. Investeringsdel

Investeringer i anleggsmidler
Utlån og forskutteringer
Avdrag på lån
Avsetninger
Årets finansieringsbehov

Finansiert slik:

Bruk av lånemidler
Inntekter fra salg av anleggsmidler
Tilskudd til investeringer
Mottatte avdrag på utlån og refusjoner
Andre inntekter
Sum ekstern finansiering

Overført fra driftsdelen
Bruk av avsetninger
Sum finansiering

Udekket/udisponert

Vedlegg C. Balanseregnskapet

Eiendeler

A. Anleggsmidler

Faste eiendommer og anlegg
Utstyr, maskiner og transportmidler
Utlån
Aksjer og andeler
Pensjonsmidler

B. Omløpsmidler

Kortsiktige fordringer
Premieavvik
Aksjer og andeler
Sertifikater
Obligasjoner
Kasse, postgiro, bankinnskudd

Egenkapital og gjeld

C. Egenkapital

Disposisjonsfond
Bundne driftsfond
Ubundne investeringsfond
Bundne investeringsfond
Regnskapsmessig mindreforbruk
Regnskapsmessig merforbruk
Likviditetsreserve
Kapitalkonto

D. Gjeld

Langsiktig gjeld

Ihendehaverobligasjonslån
Pensjonsforpliktelse
Sertifikatlån
Andre lån

Kortsiktig gjeld

Kassekredittlån
Annen kortsiktig gjeld
Premieavvik

Memoriakonti

Ubrukte lånemidler
Andre memoriakonti
Motkonto for memoriakontiene

Merknader til forskrift 24. august 2006 nr. 1033 om særbudsjett, særregnskap og årsberetning for kommunale og fylkeskommunale foretak

Til § 1

Bestemmelsen angir forskriftens virkeområde.

Til § 2

Bestemmelsens første ledd fastsetter at kommunestyrets eller fylkestingets vedtak om årsbudsjett for kommunen eller fylkeskommunen skal omfatte virksomhet i kommunalt eller fylkeskommunalt foretak. Dette følger av bestemmelsen i kommuneloven § 45 nr. 1, som innebærer at kommunestyret og fylkestinget har enekompetanse til å fastsette årsbudsjettet for kommunens eller fylkeskommunens virksomhet. Formannskapet eller fylkestinget,

alternativt rådet, har likeledes enekompetanse til å avgi innstilling til årsbudsjett for kommunen eller fylkeskommunen. Kommunale eller fylkeskommunale foretak er en del av kommunen eller fylkeskommunen som juridisk enhet. Dette innebærer at kommunestyrets eller fylkestingets budsjettvedtak, og formannskapetets eller fylkesutvalgets, alternativt rådets, innstilling til budsjettvedtak, også må omfatte foretak, jf. kommuneloven § 45 nr. 2 og § 46 nr. 2. Kommunestyrets eller fylkestingets årsbudsjettvedtak må således gi bindende økonomiske rammer for foretakets drift og investeringer. Rammene angir de økonomiske fullmakter som foretaket må holde seg innenfor. At rammene er bindende innebærer at de ikke kan overskrides uten at kommunestyret eller fylkestinget på forhånd har foretatt de nødvendige endringer i årsbudsjettet for kommunen eller fylkeskommunen, herunder foretaket.

Kommuneloven legger til rette for at kommunestyret eller fylkestinget kan drive rammestyring av foretak. I foretakets investeringsrammer må det som et minimum skilles mellom sum investering og sum finansiering, herav lån. Tiltak som foretaket skal utføre og som skal lånefinansieres, må i tråd med § 50 føres opp i kommunestyrets eller fylkestingets vedtak for foretakets investeringsbudsjett, og kommunestyret eller fylkestinget må vedta at det skal tas opp lån. Kommunestyret og fylkestinget står i alle tilfeller fritt til å legge større begrensninger på foretaket ved å vedta et mer detaljert årsbudsjett.

Bestemmelsens annet ledd fastsetter at foretakets styre i henhold til kommunestyrets eller fylkestingets vedtak om årsbudsjett skal fastsette et eget særbudsjett, jf. definisjonen av særbudsjett i budsjettforskriften for kommuner og fylkeskommuner § 2. Styret kan foreta endringer i særbudsjettet uten å forelegge saken for kommunestyret og fylkestinget så lenge foretaket holder seg innenfor de bindende økonomiske rammene. Det er foretakets styre som har fordelingsfullmakten innenfor de rammer som er fastsatt av kommunestyret eller fylkestinget for foretakets virksomhet.

Til § 3

Bestemmelsens første ledd fastsetter utformingen av foretakets særbudsjett. Særbudsjettet skal således bestå av en driftsdel og en investeringsdel basert på skillet mellom drift og investering som gjelder for kommuner og fylkeskommuner for øvrig, oppstilt i balanse i henhold til vedlegg A og B til denne forskriften. Se ellers merknader til tilsvarende bestemmelse i budsjettforskriften for kommuner og fylkeskommuner § 5 henholdsvis første, annet, fjerde ledd første setning, femte, sjette, syvende og åttende ledd.

Annet ledd slår fast at det skal gjøres nærmere rede for anslagene både på inntekts- og utgiftssiden dersom dette må anses som nødvendig for at særbudsjettet skal være fullstendig og oversiktlig.

Tredje ledd angir reglene for periodisering, som er den samme som for kommuner og fylkeskommuner, se regnskapsforskriften for kommuner og fylkeskommuner.

Fjerde ledd angir at foretakets inntekter i særbudsjettet kan føres til avsetning. I visse tilfeller vil det være et krav om at inntekter skal avsettes. Dette kan gjelde krav til dekning av underskudd eller inntekter som det ved lov, forskrift, tilsagn eller avtale er lagt begrensninger på.

Til § 4

Bestemmelsens første ledd pålegger daglig leder å rapportere til foretakets styre om den faktiske utviklingen i forhold til de inntekter og utgifter som er ført opp i særbudsjettet. Slik rapportering må skje med jevne mellomrom, og minst to ganger per år.

Annet ledd pålegger daglig leder å foreslå tiltak som er nødvendige for å oppfylle kravene om balanse i særbudsjettet. Slike tiltak kan være justeringer i de oppførte inntekter og utgifter, justeringer i måltall, tjenesters innhold mv.

Tredje ledd pålegger styret å fastsette endringer i særbudsjettet når dette anses påkrevd for å oppfylle kravet om budsjettbalanse.

Fjerde ledd pålegger styret å rapportere til kommunestyret eller fylkestinget om den faktiske utviklingen i forhold til de inntekter og utgifter som er ført opp i særbudsjettet. Slik rapportering må skje med jevne mellomrom, og minst to ganger per år.

Femte ledd pålegger kommunestyret eller fylkestinget om nødvendig å foreta endringer i rammene til foretaket i kommunens eller fylkeskommunens årsbudsjett.

Til § 5

Første ledd fastsetter en frist for styret til å oversende særbudsjettdokumentet til departementet (for kommunale foretak skal dokumentet oversendes fylkesmannsembetet). Særbudsjettet er nødvendig informasjon for å kunne danne et fullstendig bilde av kommunens eller fylkeskommunens virksomhet og økonomi for året. Alle låneopptak som foretas av kommunen og fylkeskommunen etter kommunestyrets eller fylkestingets vedtak, dvs. også lån som kommunale og fylkeskommunale foretak skal ha ansvaret for, skal godkjennes av departementet dersom kommunen eller fylkeskommunen er registrert i registeret for betinget godkjenning og kontroll (ROBEK), jf. kommuneloven § 60. Kun lån som er ført opp i kommunens eller fylkeskommunens årsbudsjett kan tas opp, følgelig kan kun kommunestyret eller fylkestinget vedta å ta opp lån som foretaket skal ha det økonomiske ansvaret for. Reglene om minimumsavdrag i kommuneloven § 50 nr. 7 gjelder kommunen og fylkeskommunen som juridisk person. Dette innebærer at lån som er oppført og som avdras i foretakets regnskap skal tas med i vurderingen av om kommunen eller fylkeskommunen som helhet innfrir kravene til minimumsavdrag.

Annet ledd angir en frist for hvor sent styret kan foreta endringer i særbudsjettet.

Til § 6

Bestemmelsen slår fast at foretak som driver næringsvirksomhet skal utforme særbudsjett etter visse særregler. Når virksomheten utøves i et marked og formålet er å tilføre eieren en økonomisk gevinst ved drift av virksomheten, må dette regnes som næringsvirksomhet. Forarbeidene til kommuneloven kapittel 11 om kommunale og fylkeskommunale foretak (Ot.prp.nr.53 (1997–1998)) angir at typiske kjennetegn for næringsvirksomhet vil være at det er snakk om en aktivitet av en viss varighet og omfang, som er egnet til å gi overskudd. Hvorvidt virksomheten faktisk går med underskudd eller ikke, kan ikke påvirke vurderingen. Ved vurdering av begrepet må det tillegges vekt i hvilken grad virksomheten opererer i et marked som medfører reell økonomisk risiko eller ikke. Næringsvirksomhet er også virksomheter som sagbruk, sandtak, fiskeindustri o.l. Utleie av kommunale bygg til eksterne kunder vil regnes som næringsvirksomhet, mens utleie fra foretak til kommune ikke vil innebære noen reell økonomisk risiko for kommunen som helhet og vil ikke kunne klassifiseres som næringsvirksomhet. I tvilstilfeller bør spørsmålet om hvorvidt et foretak driver næringsvirksomhet, forelegges departementet.

Nr. 1 angir at forskriftens § 3 første, tredje og fjerde ledd ikke gjelder for foretak som driver næringsvirksomhet.

Nr. 2 angir at slike foretak skal sette opp særbudsjett for driften med forventede inntekter og kostnader målt etter regnskapsloven med oppstilling som for resultatregnskapet etter regnskapsloven.

Nr. 3 angir at foretaket skal utarbeide en oversikt over foretakets investeringer i året og hvordan disse er finansiert. Det settes ikke noen nærmere krav til oppsettet, men det vil være naturlig at dette baserer seg på kommunestyrets eller fylkestingets budsjettvedtak for foretakets investeringer. Det sentrale vil være at det gis en oversikt over samlede investeringer som er lagt til foretaket, hvor stor del av dette som lånefinansieres samt hvilke tiltak som skal lånefinansieres. Tiltak som foretaket skal utføre og som skal lånefinansieres, må i tråd med kommuneloven § 50 føres opp i kommunestyrets eller fylkestingets budsjettvedtak for foretaket, og kommunestyret eller fylkestinget må vedta at det skal tas opp lån, jf. merknad til § 2 i denne forskrift.

I tillegg skal det i budsjettdokumentet opplyses om størrelsen på foretakets planlagte avdrag i budsjettåret. Reglene om minimumsavdrag i kommuneloven § 50 nr. 7 gjelder kommunen og fylkeskommunen som juridisk person. Dette innebærer at lån som er oppført og som avdras i foretakets regnskap skal tas med i vurderingen av om kommunen eller fylkeskommunen som helhet innfrir kravene til minimumsavdrag.

Nr. 4 angir at oppstillingene for særbudsjettet og investeringsoversikten skal vise beløp som nevnt budsjettforskriften for kommuner og fylkeskommuner § 5 siste ledd.

Til § 7

Bestemmelsen fastslår at kommunale og fylkeskommunale foretak har regnskapsplikt, det vil si plikt til å utarbeide særregnskap og årsberetning for hvert kalenderår. Bestemmelsen følger av kommuneloven § 48 nr. 1. Bestemmelsen innebærer at det skal utarbeides særregnskap og årsberetning for foretakene.

Til § 8

Bestemmelsen angir krav til foretaket om registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger. Se merknad til den aktuelle bestemmelsen i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner).

Til § 9

Bestemmelsen fastsetter utformingen av foretakets særregnskap. Se merknad til den aktuelle bestemmelsen i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner).

Ettersom kommunale og fylkeskommunale foretak ikke er egne rettssubjekt, men inngår juridisk sett som en del av kommunen, vil det ved opprettelsen av kommunale foretak ikke eksistere noe formelt krav om å utarbeide en åpningsbalanse. Ved opprettelsen overføres imidlertid som oftest de deler av kommunens aktiva og passiva som hører sammen med foretakets oppgaver, fra kommunens til foretakets balanse. Formålet med å skille ut virksomheter i kommunale foretak vil blant annet være å synliggjøre inntekter og utgifter, og en balanse som gjenspeiler foretakets korrekte andel av kommunens verdier vil være av vesentlig betydning for regnskapets informasjonsverdi. Særlig viktig vil dette være når foretaket fører regnskap etter regnskapslovens prinsipper og avskrivninger får resultat effekt.

Ved utarbeidelsen av åpningsbalanse for foretak skal det ikke legges til grunn nye verdivurderinger. Fraværet av et juridisk skille mellom foretak og eierkommune innebærer at avgrensningen mellom kommunens og foretakets balanse (og overføringer av aktiva og passiva mellom dem) kun vil være av ren teknisk karakter. Det har ikke funnet sted noen transaksjon, og verken kommuneloven eller regnskapsloven gir mulighet for oppskrivninger (kun reversering av nedskrivninger). Eiendelene skal derfor føres opp i foretakets balanse med samme verdi som de hadde i kommunens – anskaffelseskost fratrukket avskrivninger – og kommunen vil fremdeles stå oppført som eier.

Til § 10

Bestemmelsen stiller krav til hvilke opplysninger som foretak som et minimum skal gi i noter i særregnskapet. I tillegg skal det tas med ytterligere noter dersom dette anses nødvendig for å bedømme og få et fullstendig bilde av foretakets resultat og stilling ved årsskiftet. Se merknad til den aktuelle bestemmelsen i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner).

Til § 11

Bestemmelsen angir at foretak skal følge de grunnleggende regnskapsprinsipper og god kommunal regnskapsskikk som ellers gjelder for kommunens eller fylkeskommunens øvrige virksomhet. Se merknad til den aktuelle bestemmelsen i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner).

Til § 12

Bestemmelsen angir foretakets regnskapsføring av pensjon. Se merknader til de aktuelle bestemmelsene i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner).

Til § 13

Bestemmelsen angir klassifisering, verdivurdering og avskrivning av foretakets eiendeler. Se merknad til den aktuelle bestemmelsen i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner).

Til § 14

Bestemmelsen angir avslutningen av særregnskapet dersom regnskapet viser et regnskapsmessig merforbruk/udekket beløp. Se merknad til den aktuelle bestemmelsen i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner).

Til § 15

Bestemmelsen gjentar kravene i kommuneloven § 48 nr. 5 til innholdet i årsberetningen. Årsberetningen skal utarbeides i tråd med god kommunal regnskapsskikk.

Til § 16

Bestemmelsen angir nærmere regler for behandlingen av foretakets særregnskap og årsberetning.

Første ledd fastslår at særregnskapet og årsberetningen skal vedtas av kommunestyret og fylkestinget selv. Dette kan med andre ord ikke delegeres til andre organer. Fristene for kommunestyrets og fylkestingets fastsettelse av foretakets regnskap følger fristene for kommunens/fylkeskommunens regnskap i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 10. Videre slås det fast at regnskapsvedtaket må angi disponering av regnskapsmessig mindreforbruk, eventuelt disponering av et positivt årsresultat dersom foretaket fører regnskap etter bedriftsøkonomiske prinsipper, eller dekning av regnskapsmessig merforbruk. Dersom regnskapet fastsettes med et merforbruk skal det samtidig tas stilling til hvordan inndekningen skal skje. Dersom foretaket ikke fullt ut dekker inn merforbruket i løpet av det første året, skal det resterende beløpet føres opp til dekning på kommunens budsjett for det påfølgende år, jf. forskrift 15. desember 2000 nr. 1423 om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) § 7. Den delen av det akkumulerte underskuddet for kommunen som juridisk person (det vil si inkludert foretakets særregnskap) som må dekkes inn i løpet av det kommende året, vil dermed alltid framgå av kommunens årsbudsjett.

Annet ledd fastslår at foretakets styre skal avlegge foretakets særregnskap, som i kommunen og fylkeskommunen ligger til fagsjef for regnskap.

Tredje ledd fastslår at foretakets styre skal utarbeide foretakets årsberetning og gir nærmere regler for behandlingen av særregnskapet og årsberetningen. Behandlingen av særregnskapet vil tilsvare hva som gjelder for kommunens årsregnskap, jf. forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 10.

Fjerde ledd angir at det skal gis nærmere redegjørelser ved vesentlige avvik mellom særregnskap og regulert særbudsjett.

Femte ledd slår fast at styret skal vurdere tiltak for å bedre den økonomiske oppfølgingen i de tilfeller hvor det har vært vesentlige avvik mellom særregnskap og regulert særbudsjett.

Til § 17

Bestemmelsen angir tidspunktet for offentlighet. Andre ledd følger bestemmelsen i forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) § 11, se merknadene til denne.

Til § 18

Bestemmelsen gjentar at kommunale og fylkeskommunale foretak skal rapportere til staten i tråd med gjeldende rapporteringsforskrift.

Til § 19

Bestemmelsen slår fast at foretak som driver næringsvirksomhet skal avgi regnskap og årsberetning etter visse særregler. Når virksomheten utøves i et marked og formålet er å tilføre eieren en økonomisk gevinst ved drift av virksomheten, må en regne dette som næringsvirksomhet. Forarbeidene til kommuneloven kapittel 11 om kommunale og fylkeskommunale foretak (Ot.prp.nr.53 (1997–1998)) angir videre at typiske kjennetegn for næringsvirksomhet vil være at det er snakk om en aktivitet av en viss varighet og omfang, som er egnet til å gi overskudd. Hvorvidt virksomheten faktisk går med underskudd eller ikke, kan ikke påvirke vurderingen. Ved vurdering av begrepet må det tillegges vekt i hvilken grad virksomheten opererer i et marked som medfører reell

økonomisk risiko eller ikke. Næringsvirksomhet er også virksomheter som sagbruk, sandtak, fiskeindustri o.l. Utleie av kommunale bygg til eksterne kunder vil regnes som næringsvirksomhet, mens utleie fra foretak til kommune ikke vil innebære noen reell økonomisk risiko for kommunen som helhet og vil ikke kunne klassifiseres som næringsvirksomhet. I tvilstilfeller bør spørsmålet om hvorvidt et foretak driver næringsvirksomhet, forelegges departementet.

Nr. 1 angir at forskriftens § 9, § 11 til § 15 og § 18 ikke gjelder for foretak som driver næringsvirksomhet.

Nr. 2 angir at slike foretak skal føre regnskap etter regnskapslovens prinsipper, og følge regnskapslovens regler for oppstilling og noter. Foretaket er regnskapspliktig etter kommuneloven, selv om regnskapslovens prinsipper følges, noe som innebærer at foretaket ikke plikter å sende inn særregnskap, årsberetning og revisjonsberetning til Regnskapsregisteret.

Nr. 3 angir at slike foretak i tillegg skal utarbeide noter etter forskriften § 10 med de to nevnte unntak, og utarbeide en egen investeringsoversikt. Kravene om å utarbeide investeringsoversikt sammenfaller med rapporteringskrav etter rapporteringsforskriften for IKS og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet, jf. rundskriv H-30/03. For denne type foretak skal alle anskaffelser i året som er aktivert og balanseført i balanseregnskapet, og ikke kostnadsført direkte i foretakets resultatregnskap etter regnskapsloven, oppgis som investeringsutgift i oversikten. Anskaffelser som ikke aktiveres i balansen, skal som hovedregel henføres til drift (resultatføres), og tas ikke med i noteopplysningen. Utgifter ved investeringsprosjekter (som medfører aktivering), bruk av lån og egenkapital (herav øremerkede tilskudd), samt salg og kjøp av varige driftsmidler vil være de viktigste transaksjonene som må oppgis i oversikten.

Nr. 4 angir at oppstillingene for resultatregnskapet, investeringsoversikten og balanseregnskapet skal vise beløp som nevnt i regnskapsforskrift for kommuner og fylkeskommuner § 3 sjette henholdsvis syvende ledd.

Nr. 5 gjentar bestemmelsen om at kommunale og fylkeskommunale foretak skal rapportere til staten i tråd med gjeldende rapporteringsforskrift for foretak som driver næringsvirksomhet.

Til § 20

At forskriften trer i kraft f.o.m. budsjett- og regnskapsåret 2007 innebærer at forskriften gjelder for foretakets særbudsjett, særregnskap og årsberetning for 2007.

Til § 21

Forskrift 15. desember 2000 nr. 1423 om årsbudsjett (for kommuner og fylkeskommuner) § 7 om konsolideringen av årsbudsjettet endres med virkning f.o.m. budsjettåret 2007.

Forskrift 15. desember 2000 nr. 1424 om årsregnskap og årsberetning (for kommuner og fylkeskommuner) vil ikke lenger omfatte kommunale og fylkeskommunale foretak ved ikrafttredelsen av denne forskrift.

29. aug. Nr. 1034 2006

Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften).

Fastsatt av Miljøverndepartementet 29. august 2006 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12s (forordning (EF) nr. 1048/2005). Kunngjort 8. september 2006.

I

I forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 32 andre ledd skal lyde:

I vedlegg 5, 6 og 7 er det fastsatt nærmere regler om vurdering og godkjenning av eksisterende aktive stoffer. Reglene gjennomfører i norsk rett EØS-avtalens vedlegg II, kapittel XV, nr. 12o (forordning (EF) nr. 1896/2000) om første fase av programmet nevnt i biociddirektivet artikkel 16 nr. 2, nr. 12p (forordning (EF) nr. 1687/2002) om ytterligere frist for å søke om godkjenning av visse aktive stoffer fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1896/2000, nr. 12s (forordning (EF) nr. 2032/2003) om annen fase av det tiårige programmet nevnt i biociddirektivet artikkel 16 nr. 2 og om endring av forordning (EF) nr. 1896/2000 og nr. 12s (forordning (EF) nr. 1048/2005) om endring av forordning (EF) nr. 2032/2003. Vedlegg II i forordning (EF) nr. 1048/2005 erstatter vedlegg II i forordning (EF) nr. 2032/2003. De nevnte forordningene gjelder som forskrift med de endringer og tilpasninger som følger av EØS-avtalens vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Nytt vedlegg 7 skal lyde:

Vedlegg 7. Endring av vedlegg 6 om andre fase av det tiårige arbeidsprogrammet

Nedenfor gjengis EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12s (forordning (EF) nr. 1048/2005) om endring av forordning (EF) nr. 2032/2003 om annen fase av det tiårige arbeidsprogrammet nevnt i artikkel 16 nr. 2 i direktiv 98/8/EF om markedsføring av biocidprodukter slik Miljøverndepartementet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer som følger av avtalens vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12s (forordning (EF) nr. 1048/2005) om endring av forordning (EF) nr. 2032/2003 om annen fase av det tiårige arbeidsprogrammet nevnt i artikkel 16 nr. 2 i direktiv 98/8/EF om biocidprodukter

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 1048/2005](#):

II

Endringene trer i kraft straks.

31. aug. Nr. 1035 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 31. august 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30 annet ledd. Kunngjort 8. september 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 17 første ledd skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i gruppe I med hjemmelslengde under 15 meter i fisket etter torsk, reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei. I samlekvoten inngår følgende kvanta torsk, hyse og sei (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Torsk</i>		<i>Hyse</i>		<i>Sei</i>		<i>Samlekvote</i>
	<i>Kvote-faktor torsk</i>	<i>Tonn</i>	<i>Kvote-faktor hyse</i>	<i>Tonn</i>	<i>Kvote-faktor sei</i>	<i>Tonn</i>	
0,00 – 6,99	1,12	53,5	1,13	11,5	1,13	38	65,0
7,00 – 7,99	1,33	63,5	1,34	13,6	1,34	45	77,1
8,00 – 8,99	1,57	75	1,59	16,1	1,59	53	91,0
9,00 – 9,99	1,93	92,2	1,96	19,9	1,96	66	112,1
10,00 – 10,99	2,16	35,5	2,15	20,0	2,15	71	56,2
11,00 – 11,99	2,64	43,4	2,63	24,4	2,63	87	68,7
12,00 – 12,99	3,13	51,4	3,13	29,1	3,13	103	81,4
13,00 – 13,99	3,79	62,2	3,79	35,2	3,79	125	98,6
14,00 – 14,99	4,32	70,9	4,31	40,1	4,31	142	112,3
15,00 – 15,99			7,62	75	5,49	106	
16,00 – 16,99			7,62	75	6,12	118	
17,00 – 17,99			7,62	75	6,75	130	
18,00 – 18,99			7,62	75	7,45	144	
19,00 – 19,99			7,62	75	8,08	156	
20,00 – 20,99			7,62	75	8,64	167	
21,00 – 21,99			7,62	75	8,34	153	
22,00 – 22,99			7,62	75	8,69	159	
23,00 – 23,99			7,62	75	9,04	165	
24,00 – 24,99			7,62	75	9,39	172	
25,00 – 25,99			7,62	75	9,67	177	
26,00 – 26,99			7,62	75	10,02	183	
27,00 – 27,99			7,62	75	10,30	188	

§ 17 nytt tredje ledd skal lyde:

Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i fisket etter torsk, og som ikke omfattes av annet ledd, kan fra og med 31. august 2006 drive fiske etter sei og hyse uavhengig av kvotebegrensningene i første ledd. Det enkelte fartøy kan totalt ikke fiske mer enn 70% av samlekvoten som torsk, beregnet etter tabellen i første ledd.

§ 17 nåværende sjette ledd oppheves.

§ 17 tredje til femte ledd blir fjerde til sjette ledd.

§ 18 fjerde ledd skal lyde:

Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 til 21 meter i fisket etter torsk, kan fra og med 31. august 2006 fiske en tillegskvote (maksimalkvote) av torsk på 25%.

§ 21 første og nytt andre ledd skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i gruppe II reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei. I samlekvoten inngår følgende kvanta torsk, hyse og sei (tonn):

<i>Lengdegrupper</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Torsk</i>	<i>Hyse</i>	<i>Sei</i>	<i>Samlekvote</i>
0,00 – 7,99	1,0	17,3	3,0	13,0	20,8
8,00 – 9,99	1,4	24,2	4,2	18,2	29,0
10,00 – 14,99	1,6	27,6	4,8	20,8	33,1
15,00 – 27,99	1,9	32,9	5,7	24,7	39,5

Fra og med 31. august 2006 kan fartøyene drive fiske etter sei og hyse uavhengig av kvotebegrensningene i første ledd. Det enkelte fartøy kan totalt ikke fiske mer enn 75% av samlekvoten som torsk, beregnet etter tabellen i første ledd.

§ 21 nåværende femte ledd oppheves.

§ 21 andre til fjerde ledd blir tredje til femte ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. aug. Nr. 1036 2006

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 31. august 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og forskrift 22. desember 2005 nr. 1679 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2006 § 4. Kunngjort 8. september 2006.

I

I forskrift 22. desember 2005 nr. 1679 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 2 oppheves.

Nåværende § 3 til § 6 blir § 2 til § 5.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Øyepål

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande øyepål i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone i Nordsjøen.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. sept. Nr. 1037 2006

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 4. september 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2, § 4 og § 8, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 91. Kunngjort 8. september 2006.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 16 bokstav b skal lyde:

I tidsrommet 1. oktober til og med 31. mai, er det forbudt å fiske øyepål, tobis og kolmule i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 58° 37' N 03° 44' Ø
2. 57° 49' N 05° 48' Ø
3. 57° 33' N 05° 02' Ø
4. 58° 29' N 03° 02' Ø

II

Endringen trer i kraft straks.

4. sept. Nr. 1038 2006**Forskrift om endring i forskrift om prisnedskrivningstilskudd, matkorntilskudd og prisutjevningsbeløp på kraftfôr under markedsordningen for korn.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 4. september 2006 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18 og lov 21. januar 2000 nr. 7 om kornforvaltning m.v. § 3 og § 6. Kunngjort 8. september 2006.

I

I forskrift 8. juli 2004 nr. 1122 om prisnedskrivningstilskudd, matkorntilskudd og prisutjevningsbeløp på kraftfôr under markedsordningen for korn gjøres følgende endringer:

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Tilskuddet gis etter sats fastsatt i jordbruksoppgjøret.

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Prisutjevningsbeløp på kraftfôr skal fastsettes slik at norskprodusert korn og oljefrø sikres muligheter til avsetning til de priser som er avtalt i jordbruksoppgjøret. Det skal ved fastsetting av prisutjevningsbeløpet tas hensyn til at korn, oljefrø og andre råvarer som anvendes som innsatsvarer i kraftfôrproduksjonene, får likeverdige priser i forhold til den enkelte råvares fôrverdi.

II

Endringene trer i kraft straks.

7. sept. Nr. 1039 2006**Forskrift om endring i forskrift om hvilke skattytere uten varig tilknytning til riket som skal lignedes ved Sentralskattekontoret for utenlandssaker.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 7. september 2006 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 2–4 nr. 4 og delegeringsvedtak 2. februar 1998 nr. 109. Kunngjort 8. september 2006.

I

I forskrift 3. april 1998 nr. 325 om hvilke skattytere uten varig tilknytning til riket som skal lignedes ved Sentralskattekontoret for utenlandssaker gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd ny bokstav e skal lyde:

e) Utenlandske aksjonærer for så vidt gjelder klage på utlignet kildeskatt på utbytte.

II

I klagesaker som er kommet inn, men ikke er avgjort pr. 7. september 2006, kan det ligningskontor som etter skatteloven § 10–13 skal foreta felles skatteberegning for de utenlandske aksjonærene i selskapet, fatte vedtak om at saken skal overføres til Sentralskattekontoret for utenlandssaker.

III

Endringen trer i kraft straks.

8. sept. Nr. 1040 2006**Forskrift om sanksjoner mot ikke-statlige aktører i Libanon.**

Fastsatt ved kgl.res. 8. september 2006 med hjemmel i lov 7. juni 1968 nr. 4 til gjennomføring av bindende vedtak av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd (resolusjon 1701 (2006)). Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 8. september 2006.

§ 1.

1. Det er forbudt for enhver på norsk territorium, og for norske borgere, foretak, selskaper, stiftelser og sammenslutninger uansett hvor de befinner seg, å selge, forsyne eller formidle våpen eller tilknyttet materiell av enhver art samt teknologi og tjenester til militære formål til ikke-statlige virksomheter, organisasjoner og individer i Libanon.
2. Forbudet i nr. 1 gjelder også ved bruk av fartøy eller luftfartøy som fører norsk flagg.
3. Forbudet i nr. 1 omfatter dessuten bistand, råd eller faglig opplæring knyttet til militære aktiviteter.

4. Forbudene i nr. 1, 2 og 3 får ikke anvendelse på forsyninger av våpen og tilknyttet materiell av enhver art eller teknisk opplæring og bistand som Libanons regjering eller United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL) har godkjent.
- § 2. Utenriksdepartementet gis fullmakt til å endre, suspendere eller oppheve denne forskrift.
- § 3. Denne forskrift trer i kraft straks.

8. sept. Nr. 1041 2006

Forskrift om særlige tiltak mot Hviterussland.

Fastsatt ved kgl. res. 8. september 2006 med hjemmel i lov 27. april 2001 nr. 14 om iverksettning av internasjonale, ikkje-militære tiltak i form av avbrot eller avgrensning av økonomisk eller anna samkvem med tredjestatar eller rørsler. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 8. september 2006.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften får anvendelse:

- a) på norsk territorium;
- b) om bord på alle luftfartøy og fartøy under norsk jurisdiksjon;
- c) på norske statsborgere uansett hvor de befinner seg;
- d) på alle juridiske personer, grupper eller enheter som er etablert eller stiftet i henhold til norsk lovgivning;
- e) på alle juridiske personer, grupper eller enheter som driver forretningsvirksomhet i Norge.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- a) midler: finansielle aktiva og ytelser av enhver art, herunder, men ikke begrenset til
 - kontanter, sjekker, pengefordringer, vekslers, postanvisninger og andre betalingsinstrumenter,
 - innskudd i finansinstitusjoner eller andre enheter, tilgodehavende på kontoer, gjeld og gjeldsforpliktelser,
 - offentlig og privat omsatte verdipapirer og gjeldsinstrumenter, herunder aksjer og andre eierandeler, sertifikater som representerer verdipapirer, obligasjoner, egenveksler, kjøpsopsjoner, selskapsobligasjoner og derivatkontrakter,
 - renter, utbytte eller andre inntekter eller verdier som påløper eller genereres av aktiva,
 - kreditter, motregningsrettigheter, garantier, fullførelsesgarantier eller andre finansielle forpliktelser,
 - rembursbrev, konossementer, løseopantebrev,
 - dokumentasjon på en interesse i midler eller finansielle ressurser,
- b) frysing av midler: forhindring av enhver flytting, overføring, endring, bruk av, tilgang til eller håndtering av midler på måter som ville resultere i en endring av midlernes volum, beløp, plassering, eierskap, besittelse, art, bestemmelse eller andre endringer som ville muliggjøre bruk av midlene, herunder porteføljeforvaltning;
- c) økonomiske ressurser: alle typer aktiva, materielle eller immaterielle, fast eiendom eller løsøre, som ikke er midler, men som kan brukes til å skaffe til veie midler, varer eller tjenester;
- d) frysing av økonomiske ressurser: forhindring av at slike ressurser på noen måte brukes til å skaffe til veie midler, varer eller tjenester, for eksempel ved salg, utleie eller pantsetting.

§ 3. Påbud om frysing og forbud mot å gjøre tilgjengelig midler mv.

Midler og økonomiske ressurser som tilhører eller eies, besittes eller kontrolleres av president Lukasjenko, og midler og økonomiske ressurser som tilhører eller eies, besittes eller kontrolleres av visse andre hviterussiske tjenestemenn, eller fysiske og juridiske personer, enheter og organer som har tilknytning til dem, som oppført på listen i vedlegg I til denne forskrift, skal fryses.

Den som fryser midler eller økonomiske ressurser i samsvar med bestemmelsen i første ledd, skal umiddelbart underrette Utenriksdepartementet om dette.

Det er forbudt for enhver å gjøre midler eller økonomiske ressurser direkte eller indirekte tilgjengelige for eller stille til rådighet for fysiske eller juridiske personer, enheter eller organer oppført i vedlegg I til denne forskrift.

Forsettlig deltakelse i aktiviteter som har som formål eller virkning å omgå tiltakene nevnt i første og tredje ledd, er forbudt.

Fysiske eller juridiske personer eller enheter eller deres overordnede eller ansatte som i god tro og på det grunnlag at det er i samsvar med denne forskrift, fryser midler eller økonomiske ressurser eller nekter å gjøre midler eller økonomiske ressurser tilgjengelige, skal ikke på noen måte holdes ansvarlige, med mindre det kan bevises at midlene og de økonomiske ressursene ble fryst som følge av uaktsomhet.

§ 4. Unntak fra § 3

Som unntak fra § 3 kan Utenriksdepartementet tillate at visse fryste midler eller økonomiske ressurser frigjøres eller stilles til rådighet på slike vilkår som anses hensiktsmessige, etter å ha fastslått at de aktuelle midlene eller økonomiske ressursene

- a) er nødvendige for å dekke grunnleggende behov til de navngitte personene i vedlegg I til denne forskrift, og familiemedlemmer som de forsørger, herunder betaling av matvarer, leie eller pantelån, medisiner og medisinsk behandling, skatt, forsikringspremier og avgifter for offentlige tjenester,
- b) utelukkende er ment for betaling av rimelige honorarer og refusjon av utgifter i forbindelse med juridisk bistand,
- c) utelukkende er ment for betaling av avgifter eller tjenestegebyr for rutinemessig oppbevaring eller forvaltning av frosne midler eller økonomiske ressurser,
- d) er nødvendige for å dekke ekstraordinære utgifter.

§ 3 annet ledd får ikke anvendelse på tilskudd til frosne kontoer i form av

- a) renter eller andre inntekter på disse kontoene, eller
- b) betalinger i henhold til kontrakter, avtaler eller forpliktelser som er inngått eller har oppstått forut for den dato da disse kontoene ble gjenstand for påbud om frysing i henhold til § 3 første ledd, forutsatt at slike renter, andre inntekter og betalinger fortsatt omfattes av § 3 første ledd.

§ 5. Fullmakt til å endre, suspendere eller oppheve forskriften

Utenriksdepartementet gis fullmakt til å endre, suspendere eller oppheve denne forskrift med vedlegg.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Vedlegg I til forskrift 8. september 2006 nr. 1041 om særlige tiltak mot Hviterussland:

Liste med personer omhandlet i § 3:

Navn (Engelsk omskrivning)	Navn (Hviterussisk stavemåte)	Navn (Russisk stavemåte)	Fødsels- dato	Fødested	Stilling
Lukashenko Aleksandr Grigorievich (Lukashenka Alaksandr Ryhoravich)	Лукашенка Аляксандр Рыгоровіч	ЛУКАШЕНКО Александр Григорьевич	30.8.1954	Kopys, Vitebsk district	President
Nevyglas Gennady Nikolaevich (Nievyhlas Hienadz Mikalaevich)	Невыглас Генадзь Мікалаевіч	НЕВЫГЛАС Геннадий	11.2.1954	Parahonsk, Pinsk district	Head of President's Administration
Petkevich Natalya Vladimirovna (Piatkevich Natallia Uladzimiraua)	Пяткевіч Наталля Уладзіміраўна	ПЕТКЕВИЧ Наталья Владимировна	24.10.1972	Minsk	Deputy Head of President's administration
Rubinov Anatoly Nikolaevich (Rubinau Anatol Mikalaevich)	Рубінаў Анатоль Мікалаевіч	РУБИНОВ Анатолий Николаевич	15.4.1939	Mogilev	Deputy Head in charge of media and ideology, PA
Proleskovsky Oleg Vitoldovich (Pralaskouski Aleh Vitoldavich)	Праляскоўскі Алег Вітольдавіч	ПРОЛЕСКОВСКИЙ Олег Витольдович	1.10.1963	Zagorsk (Russia, now Sergijev Posad)	Aide and Head of the Main Ideological department, PA
Radkov Aleksandr Mikhailovich (Radzkou Alaksandr Mikhailavich)	Радзькоў Аляксандр Міхайлавіч	РАДЬКОВ Александр Михайлович	1.7.1951	Votnya, Вотня Быховского района Могилевской области	Minister of Education
Rusakevich Vladimir Vasilyevich (Rusakevich Uladzimir Vasilievich)	Русакевіч Уладзімір Васільевіч	РУСАКЕВИЧ Владимир Васильевич	13.9.1947	Vygonoshchi, Выгонощи, Брестская область	Minister of Information

Navn (Engelsk omskrivning)	Navn (Hviterussisk stavemåte)	Navn (Russisk stavemåte)	Fødsels- dato	Fødested	Stilling
Golovanov Viktor Grigoryevich (Halavanau Viktar Ryhoravich)	Галаванаў Віктар Рыгоравіч	ГОЛОВАНОВ Виктор Григорьевич	1952	Borisov	Minister of Justice
Zimovsky Alexander Leonidovich (Zimouski Alaksandr Lianidavich)	Зімоўскі Аляксандр Леанідавіч	ЗИМОВСКИЙ Александр Леонидович	10.1.1961	Germany	Member of the Upper House of the Parliament; Head of the national state teleradio company
Cherginets Nikolai Ivanovich (Charhiniets Mikalai Ivanavich)	Чаргінец Мікалай Іванавіч	ЧЕРГИНЕЦ Николай Иванович	17.10.1937	Minsk	Chairman of the Foreign Affairs Committee of the Upper House
Kostyan Sergei Ivanovich (Kastsian Siarhie Ivanavich)	Касцян Сяргей Іванавіч	КОСТЯН Сергей Иванович	15.1.1941	Usokhi, Mogilev district, Усохи Кличевского района Могилевской области	Chairman of the Foreign Affairs Committee of the Lower House
Orda Mikhail Sergeevich (Orda Mikhail Siarhieevich)	Орда Міхаіл Сяргеевіч	ОРДА Михаил Сергеевич	28.9.1966	Dyatlovo, Grodno district, Дятлово Гродненской области	Member of the Upper House, leader of BRSM
Lozovik Nikolai Ivanovich (Lazavik Mikalai Ivanavich)	Лазавік Мікалай Іванавіч	ЛОЗОВИК Николай Иванович	18.1.1951	Nevinyany, Minsk district, Невиняны Вилейского р- на Минской обл	Deputy of the CEC
Miklashevich Petr Petrovich (Miklashevich Piotr Piatrovich)	Міклашэвіч Пётр Пятровіч	МИКЛАСHEВИЧ Петр Петрович	1954	Kosuta, Minsk district, Косу́та Минской области	Prosecutor General
Slizhevsky Oleg Leonidovich (Slizheuski Aleh Leanidavich)	Сліжэўскі Алег Леанідавіч	СЛИЖЕВСКИЙ Олег Леонидович			Head of the Division of Social organisations, parties and NGOs, Ministry of Justice
Khariton Aleksandr (Kharyton Alaksandr)	Харытон Аляксандр	ХАРИТОН Александр			Consultant of the Division of Social organisations, parties and NGOs of the Ministry of Justice

Navn (Engelsk omskrivning)	Navn (Hviterussisk stavemåte)	Navn (Russisk stavemåte)	Fødsels- dato	Fødested	Stilling
Reutskaya Nadezhda Zalovna (Ravutskaya Nadzieja Zalauna)	Равуцкая Надзея Залаўна	РЕУТСКАЯ Надежда Заловна			Judge of the Moscow district of Minsk
Trubnikov Nikolai Aleksievich (Trubnikau Mikalai Alakseevich)	Трубнікаў Мікалай Аляксеевіч	ТРУБНИКОВ Николай Алексеевич			Judge of the Partizanskiy district of Minsk
Kupriyanov Nikolai Mikhailovich (Kupryianau Mikalai Mikhailavich)	Купрыянаў Мікалай Міхайлавіч	КУПРИЯНОВ Николай Михайлович			Deputy Prosecutor General
Sukhorenko Stepan Nikolaevich (Sukharenka Stsiapan Mikalaevich)	Сухарэнка Сцяпан Мікалаевіч	СУХОРЕНКО Степан Николаевич	27.1.1957	Zdudichi, Gomel district, Здудичи Светлогорског о района Гомельской области	Chairman of KGB
Dementei Vasily Ivanovich (Dzemiantsei Vasil Ivanavich)	Дземянцэй Васіль Іванавіч	ДЕМЕНТЕЙ Василий Иванович			First Deputy, KGB
Kozik Leonid Petrovich (Kozik Leanid Piatrovich)	Козік Леанід Пятровіч	КОЗИК Леонид Петрович	13.7.1948	Borisov	Head of the Federation of Trade Unions
Koleda Alexandr Mikhailovich (Kalada Alaksandr Mikhailavich)	Каляда Аляксандр Міхайлавіч	КОЛЕДА Александр Михайлович			Chairman of the Elections Commission of the Brest district
Mikhasev Vladimir Pyich (Mikhasiou Uladzimir Iliich)	Міхасеў Уладзімір Ільіч	МИХАСЕВ Владимир Ильич			Chairman of the CEC of the Gomel district
Luchina Leonid Aleksandrovich Лучына	Леанід Алксандравіч	ЛУЧИНА Леонид Александрович	18.11.1947	Minsk district	Chairman of the CEC of the Grodno district
Karpenko Igor Vasilievich (Karpenka Ihar Vasilievich)	Карпенка Ігар Васільевіч	КАРПЕНКО Игорь Васильевич	28.4.1964	Novokuznetsk, Russia Новокузнецк Кемеровской области, Россия	Chairman of the CEC of the Minsk City
Metelitsa Nikolai Timofeevich (Miatsielitsa Mikalai Tsimafeevich)	Мяцеліца Мікалай Цімафеевіч	МЕТЕЛИЦА Николай Тимофеевич			Chairman of the CEC of the Mogilev district
Pishchulenok Mikhail Vasilievich (Pishchulenak Mikhail Vasilievich)	Пішчулёнак Міхаіл Васільевіч	ПИЩУЛЕНОК Михаил Васильевич			Chairman of the CEC of the Vitebsk district

Navn (Engelsk omskrivning)	Navn (Hviterussisk stavemåte)	Navn (Russisk stavemåte)	Fødsels- dato	Fødested	Stilling
Sheyman (Sheiman), Victor Vladimirovich			26.5.1958	Grodno region	State Secretary of the Security Council
Pavlichenko (Pavliuchenko), Dmitri (Dmitry) Valeriyevich			1966	Vitebsk	Head of the Special Response Group at the Ministry of the Interior (SOBR)
Naumov, Vladimir Vladimirovich				1956	Minister of the Interior
Yermoshina Lydia Mihajlovna			29.1.1953	Slutsk (Minsk Region)	Chairwoman of the Central Election Commission
Podobed Yuri Nikolaevich			5.3.1962	Slutsk (Minsk Region)	Lieutenant-Colonel of Militia, Unit for Special Purposes (OMON), Ministry of Internal Affairs

4. sept. Nr. 1042 2006

Forskrift om endring i forskrift om arbeidsplasser og arbeidslokaler.

Fastsatt av Direktoratet for Arbeidstilsynet 4. september 2006 med hjemmel i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 8 nr. 4, § 13 nr. 4 og § 14 siste ledd, jf. lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 20–2. Jf. EØS-avtalen vedlegg vedlegg XVIII nr. 16f (direktiv 92/104/EØF). Kunngjort 12. september 2006.

I

I forskrift 16. februar 1995 nr. 170 om arbeidsplasser og arbeidslokaler gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelfeltet skal lyde:

Jf. EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 9 (direktiv 89/654/EØF) og nr. 16f (direktiv 92/104/EØF).

§ 39 skal lyde:

§ 39. Vaskerom

Virksomhet skal ha vaskerom eller vaskested.

Det skal være atskilte vaskerom eller vaskesteder for kvinner og menn, eller atskilt bruk av dem.

Gulv i vaskerom skal være sklisikre.

Det skal være tilstrekkelig fri gulvplass foran vaskestedene.

Det skal stilles tilstrekkelige og egnede dusjer til rådighet for arbeidstakerne dersom arbeidets art eller helsemessige forhold gjør det påkrevd.

Dusjrommene skal være tilstrekkelig store til at hver arbeidstaker har tilstrekkelig plass til å vaske seg under forsvarlige hygieniske forhold.

Dusjene skal være utstyrt med rennende kaldt og varmt vann.

I de tilfeller hvor det ikke er påkrevd med dusj, skal vaskerom eller vaskested være utstyrt med håndvask med kaldt og varmt vann.

Dersom dusjrom eller håndvasker er atskilt fra garderobene, skal det være lett tilgang mellom dem.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. sept. Nr. 1043 2006**Forskrift om endring i forskrift om sikkerhet, helse og arbeidsmiljø ved bergarbeid.**

Fastsatt av Direktoratet for Arbeidstilsynet 4. september 2006 med hjemmel i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 8 nr. 4, § 11 nr. 3, § 12 nr. 5, § 14 tredje ledd, § 15 nr. 3, § 21 fjerde ledd og § 30 nr. 4, jf. delegeringsvedtak 4. juni 1982 nr. 959 og delegeringsvedtak 26. oktober 1979 nr. 5, jf. lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 20–2. Kunngjort 12. september 2006.

I

I forskrift 30. juni 2005 nr. 794 om sikkerhet, helse og arbeidsmiljø ved bergarbeid gjøres følgende endringer:

§ 8 sjettede ledd skal lyde:

Arbeidsplasser for bergarbeid under jord skal være anlagt, drevet, utstyrt og vedlikeholdt på en slik måte at arbeidstakerne kan arbeide og ferdes der med minimal risiko. Gruveganger skal være skiltet på en slik måte at arbeidstakerne lett kan finne fram.

§ 38 tredje ledd skal lyde:

Ved gruvearbeid under jord skal det være adgang til overflaten gjennom minst to atskilte utganger som skal være solid bygd og lett tilgjengelige for arbeidstakerne under jord. Dersom det krever store fysiske anstrengelser å bruke utgangene, skal de være utstyrt med mekaniske hjelpemidler for transport av arbeidstakerne. Dersom det for annet bergarbeid under jord enn gruvearbeid er umulig å anlegge to utganger, skal det treffes tiltak for å sikre muligheten for sikker rømning.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. sept. Nr. 1044 2006**Ikrafttredelse av lov 8. september 2006 nr. 62 om endringer i lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 8. september 2006 med hjemmel i lov 8. september 2006 nr. 62 om endringer i lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven) del II. Fremmet av Barne- og likestillingsdepartementet. Kunngjort 12. september 2006.

Lov 8. september 2006 nr. 62 om endringer i lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser (pakkereiseloven) trer i kraft fra 1. januar 2007.

21. juni Nr. 1054 2006**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 21. juni 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30 annet ledd. Kunngjort 15. september 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 12 første ledd skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta sei:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Under 15 meter	1,00	347
15 – 20,99 meter	1,50	519
21 – 22,99 meter	2,03	704
23 – 25,99 meter	2,43	842
26 meter og over	2,82	977

§ 12 tredje ledd skal lyde:

Fartøy under 15 meter kan fortsette sitt fiske innenfor sine opprinnelige maksimumkvoter på 231 tonn selv om gruppekvoten er beregnet oppfisket.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. sept. Nr. 1055 2006**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. september 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30 annet ledd. Kunngjort 15. september 2006.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endringer:

§ 6 første ledd skal lyde:

Fartøy med torsketrållatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande inntil 735 tonn torsk og 297 tonn hyse. Fartøyene kan fra og med 8. september 2006 fiske en tilleggskvote (maksimalkvote) på 139 tonn hyse.

§ 14 andre ledd skal lyde:

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøykvote på 95 tonn hyse. Fartøyene kan fra og med 8. september 2006 fiske en tilleggskvote (maksimalkvote) på 45 tonn.

§ 18 fjerde ledd skal lyde:

Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 til 21 meter i fisket etter torsk, kan fra og med 5. mai 2006 fiske en tilleggskvote (maksimalkvote) av torsk på 10%. Fra og med 31. august 2006 økes tilleggskvoten med 25% av fartøykvoten og maksimalkvotetillegget gitt 5. mai 2006.

II

Endringene trer i kraft straks.

11. sept. Nr. 1056 2006**Forskrift om opptak og krav til master i militære studier og stabsstudiet, studieprogram på henholdsvis 120 og 60 studiepoeng ved Forsvarets skolesenter.**

Fastsatt av Forsvarsdepartementet 11. september 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–6 femte ledd, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1575 om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 2 første ledd. Kunngjort 15. september 2006.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for opptak til og tildeling av mastergrad ved Forsvarets skolesenter (FSS), samt for opptak til og bestemmelser om ettårig stabsstudium ved FSS.

§ 2. Definisjoner

<i>Studieprogram:</i>	Studieløp med et definert innhold iht. studieplan som offiserer/studenter tas opp til, og som fører frem til avsluttende eksamen, grad eller vitnemål om gjennomført studium.
<i>Studieplan:</i>	En nærmere konkretisering av studiet der mål, innhold og gjennomføring av studiet er beskrevet.
<i>Emnebeskrivelse:</i>	Beskrivelse av hvert emne i detalj der mål, innhold og gjennomføring av emnet er fastsatt.
<i>Studiepoeng:</i>	Måleenhet for normalarbeidsbelastning i studiet. Ett studieår med fulltidsstudium tilsvarer en arbeidsbelastning på 60 studiepoeng.

§ 3. Opptak av studenter til stabs- og mastergradsstudier ved FSS

Uttak av kandidater foretas iht. prosedyrer beskrevet i Forsvarets personellhåndbok del B kapittel 2, Tjenestereglement for Forsvaret klasse 4 og bestemmelser gitt i denne forskriften.

§ 4. Krav til opptak på mastergradsstudier

- (1) Graden master i militære studier blir tildelt på grunnlag av eksamen i fag eller emner av et omfang på til sammen 120 studiepoeng, inkludert selvstendig arbeid på 30 studiepoeng, og ett av følgende fullførte utdanningsløp før opptak:
- militær bachelorgrad eller relevant sivil bachelorgrad;
 - relevant cand.mag.-grad;
 - annen relevant grad eller yrkesutdanning av minimum tre års omfang;
 - militær eller relevant sivil utdanning som i henhold til § 3–4 i lov om universiteter og høyskoler er godkjent som jevn god med ovennevnte grader eller utdanningsløp.

- (2) Utdanningen nevnt ovenfor skal omfatte dokumentert utdanning i stabsmetodikk av et omfang på minst tre studiepoeng, og i samfunnsvitenskaplig metode av et omfang på minst 12 studiepoeng. Dersom utdanningen ikke tilfredsstillter dette kravet, må denne kompetansen være dokumentert ved annen utdanning før opptak.
- (3) I tillegg kreves minst to års relevant tjenesteerfaring. FSS Kompetansenemnd vurderer hva som er relevant tjenesteerfaring.
- (4) FSS kan i spesielle tilfeller godkjenne andre dokumenterte kvalifikasjoner som helt eller delvis likeverdige med utdanningsløpene nevnt ovenfor. Dersom det er tvil om søkere oppfyller opptakskravene, vurderes dette av FSS Kompetansenemnd.
- (5) Kravene for opptak av internasjonale gjestestudenter bestemmes gjennom avtaler mellom samarbeidende institusjoner/nasjoner og FSS. Før opptak forutsettes det gjennomført utdanning tilsvarende bachelorgrad.

§ 5. *Krav til opptak på stabsstudiet og enkeltemner*

Opptakskravene for ettårig studieprogram på 60 studiepoeng, stabsstudiet, og for studenter som tar enkeltemner, er de samme som for opptak til mastergradsstudiet.

§ 6. *Fordeling av studieplasser*

- (1) For å sikre behovet for kompetanse på dette utdanningsnivået i hele Forsvarets militære organisasjon, skal fordeling av studieplasser gjøres i henhold til årlig produksjonsplan.
- (2) Tildeling av studieplasser til sivile og internasjonale militære søkere er avhengig av utdanningskapasitet.

§ 7. *Rangeringsregler for militære søkere til stabs- og masterstudier*

Søkerne rangeres forsvarsgrenvis etter felles uttakskriterier. Rangeringen baseres på hovedkriteriene; tjenesteerfaring, utdanning, dyktighet og potensial etter følgende bestemmelser:

- Tjenesteerfaring vurderes på bakgrunn av kvalifiserende tjeneste (sjefstjeneste, tjenesteplaner, og tjeneste fra operativ avdeling) og belastende tjeneste (tjeneste fra ulike geografiske områder og profilerte stillinger). Videre vektlegges internasjonal tjeneste.
- Det gis uttelling for gjennomført utdanning utover opptakskrav. Vurdering av oppnådd utdanningsresultat blir vektlagt i vurderingen av potensial.
- Dyktighet fastsettes på bakgrunn av resultater gjennom hele karrieren. Det legges spesielt vekt på tjenesteuttalelser fra de fem siste stillingene.
- Potensial fastsettes etter en samlet vurdering av personellens realkompetanse, anbefaling fra egen generalinspektør og oppnådde resultater fra tidligere utdanning.

§ 8. *Godkjenning av grad eller utdanning fra utenlandsk eller norsk institusjon*

- (1) Det tilligger FSS å avgjøre søknader om godkjenning av utdanning som faglig jevngod med grad, del av grad, eller emner som det undervises i ved FSS.
- (2) Søknader om å få godkjent utdanning som faglig jevngod med graden master i militære studier, del av denne, eller emner som gis ved FSS, behandles i FSS Kompetansenemnd. FSS Kompetansenemnd gir sin tilråding til sjef FSS, som avgjør søknadene. Det forutsettes at utdanningen er relevant for utdanningsmål angitt for master i militære studier.
- (3) FSS Kompetansenemnd består av sjef Forsvarets stabsskole (FSTS) som leder, studieansvarlig (dekan), og representanter for fagavdelingene ved FSTS og for instituttene ved FSS. Ved behov innkalles representanter fra krigsskolene, eller andre faginstitusjoner.
- (4) For godkjenning av annen utdanning som kan inngå i master i militære studier, gjelder:
 - emner/fag på norsk masternivå, eller høyere, eller godkjent tilsvarende høyere utdanning fra andre land;
 - frittstående emner/fag som kan inngå i graden, må ha et omfang på minimum det antall studiepoeng som emnet det erstatter;
 - utdanning fra andre utdanningsinstitusjoner kan inngå i graden med et omfang på inntil 50 studiepoeng. Internasjonal og/eller nasjonal militær utdanning kan tilsi at begrensningen på 50 studiepoeng kan fravikes.

§ 9. *Vitnemål og vitnemålstillegg*

Ved oppnådd mastergrad utferdiger FSS vitnemål på norsk. Vitnemålet skal angi gradens faglige innhold. Et eget vitnemålstillegg (Diploma Supplement) skal gi en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det høyere utdanningssystemet i Norge. Etter gjennomført og bestått stabsstudium utstedes vitnemål på norsk sammen med et eget vitnemålstillegg på engelsk med tilsvarende opplysninger som for mastergrad.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

21. juni Nr. 1057 2006

Forskrift om stopp i notfisket etter makrell for ikke-manntallsførte fiskere.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 21. juni 2006 med hjemmel i forskrift 19. desember 2005 nr. 1589 om regulering av fisket etter makrell i 2006 § 27, fastsatt med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Kunngjort 19. september 2006.

§ 1. Stopp i fisket

Med virkning fra 21. juni kl. 17.00 stoppes fisket etter makrell for ikke-manntallsførte fiskere.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

21. aug. Nr. 1058 2006**Forskrift om endring i forskrift om bemanning av norske skip.**

Fatsatt av Sjøfartsdirektoratet 21. august 2006 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 93, jf. delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1. Kunngjort 19. september 2006.

I

I forskrift 17. mars 1987 nr. 175 om bemanning av norske skip gjøres følgende endring:

§ 4 nr. 2 annet ledd skal lyde:

På skip hvor fremdriftsmaskineriets effekt er på 750 kW eller mer, skal den som skal tjenestegjøre som maskinoffiser ha sertifikat i henhold til sertifikatlovgivningen.

II

Endringen trer i kraft 1. september 2006.

25. aug. Nr. 1059 2006**Forskrift om stopp i fisket etter sei med not nord for 62° N i 2006.**

Fatsatt av Fiskeridirektoratet 25. august 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30. Kunngjort 19. september 2006.

§ 1. Fisket etter sei med not nord for 62° N stoppes med virkning fra 25. august 2006 kl. 20.00.

Stoppen gjelder ikke fartøy som totalt ikke har fisket følgende kvanta sei med not:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Under 15 meter	231
15–20,99 meter	346
21–22,99 meter	469
23–25,99 meter	561
26 meter og over	651

Disse fartøyene kan inntil videre fortsette fisket innenfor de angitte maksimalkvotene.

For fartøy som har fått tilført seinotkvote gjennom en driftsordning, jf. kap. 2 i forskrift 7. november 2003 nr. 1309 om spesielle kvoteordninger for kystfiskeflåten, skal maksimalkvoten etter annet ledd økes med et tillegg tilsvarende det som følger av tabellen. Dette gjelder kun driftsordninger som Fiskeridirektoratet har mottatt søknad om senest 24. august 2006. Det skal ikke beregnes tillegg på grunnlag av søknader mottatt etter denne dato.

§ 2. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift, straffes etter lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2006.

30. aug. Nr. 1060 2006**Forskrift om stopp i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy som fisker med garn/snøre.**

Fatsatt av Fiskeridirektoratet 30. august 2006 med hjemmel i forskrift 19. desember 2005 nr. 1589 om regulering av fisket etter makrell i 2006 § 27. Kunngjort 19. september 2006.

§ 1. Stopp i fisket

Kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy som fisker med garn/snøre stoppes med virkning fra 30. august 2006 kl. 18.00.

Siste frist for levering av fangst er 31. august 2006 kl. 12.00.

§ 2. Unntak fra stopp i fisket

Fartøy under 10 meter største lengde kan fiske inntil 5 tonn på årsbasis uavhengig av § 1. Fiskestoppen i § 1 kommer heller ikke til anvendelse på fartøy som fisker i gruppe II.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift, straffes etter lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

30. aug. Nr. 1061 2006**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).**

Fatsatt av Utenriksdepartementet 30. august 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 110. Kunngjort 19. september 2006.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

I vedlegg 8 skal Norge ikke lenger være representert av:

Sverige i:	<i>Saudi Arabia</i>	<i>Riyadh</i>
Finland i:	<i>Canada</i>	<i>Toronto</i>
Tyskland i:	<i>Brunei</i>	<i>Bandar Seri Bagawan</i>
Nederland i:	<i>Eritrea</i>	<i>Asmara</i>

I vedlegg 8 skal Norge i tillegg representeres av:

Frankrike i:	<i>Brunei</i>	<i>Bandar Seri Bagawan</i>
--------------	---------------	----------------------------

II

Endringene trer i kraft straks.

7. sept. Nr. 1062 2006**Forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56.**

Fatsatt av Finansdepartementet 7. september 2006 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v (regnskapsloven) § 1–2, § 1–6, § 3–7, § 5–8, § 8–1, § 8–2, § 8–3, § 9–1, § 10–1 og § 10–3. Kunngjort 19. september 2006.

*Utfyllende bestemmelser til regnskapsloven § 1–2. Regnskapspliktige***§ 1–2–1. Vilkår for regnskapsplikt – beregning av eiendelenes verdi**

For foretak hvor eiendelenes verdi er et kriterium for regnskapsplikt, jf. regnskapsloven § 1–2 første ledd nr. 9 og 11, kan eiendelenes verdi beregnes i samsvar med denne bestemmelsen.

Dersom anskaffelseskost ikke kan identifiseres, kan det i beregningen legges til grunn gjenanskaffelseskost korrigert for akkumulerte avskrivninger, begrenset oppad til virkelig verdi.

Foretak som er skattepliktige, kan i stedet for gjenanskaffelseskost som beskrevet i annet ledd, legge skattemessige verdier til grunn ved beregningen dersom anskaffelseskost ikke kan identifiseres.

Når vilkårene for regnskapsplikt inntreffer, kan beregnet verdi etter annet og tredje ledd legges til grunn i inngående balanse dersom anskaffelseskost ikke kan identifiseres.

*Utfyllende bestemmelser til regnskapsloven § 1–6. Små foretak***§ 1–6–1. Tilpasninger ved overgang fra kategorien små foretak til øvrige foretak**

Foretak som tidligere har kunnet benytte regnskapslovens forenklingsregler for små foretak men som går over til å følge regnskapslovens hovedregler, kan føre virkning av prinsippendring og utarbeide sammenligningstall etter reglene i § 1–6–2 og § 1–6–3.

§ 1–6–2. Tilpasninger ved overgang fra kategorien små foretak til øvrige foretak – virkning av prinsippendringer

I inngående balanse ved overgang til regnskapslovens hovedregler kan det gjøres følgende unntak fra kravet etter regnskapsloven § 4–3 annet ledd om å føre virkning av prinsippendringer direkte mot egenkapitalen:

1. Leieavtaler som ikke tidligere har vært balanseført, kan unnlates balanseført.
2. Ombyttbare finansielle eiendeler kan tilordnes anskaffelseskost etter FIFO-metoden.

3. Kostnadsførte faste tilvirkningskostnader på egentilvirkede driftsmidler som er ferdigstilt før tidspunkt for inngående balanse, kan unnlates balanseført.
4. Regnskapsmessig gjennomførte fusjoner eller fisjoner som er videreført til balanseførte verdier kan unnlates å omarbeides.
5. Inngåtte avtaler om aksjebasert avlønning som ikke tidligere har vært kostnadsført kan regnskapsføres til virkelig verdi på datoen for inngående balanse ved overgang til regnskapslovens hovedregler.

Anvendelse av bestemmelsen i første ledd skal skje på en ensartet og konsistent måte slik at alle like poster de siste fire år av betydning for fremtidige regnskapsperioder behandles likt. Velger den regnskapspliktige en lengre periode, gjelder kravet til ensartethet og konsistens tilsvarende for hele den valgte perioden.

§ 1–6–3. Tilpasninger ved overgang fra kategorien små foretak til øvrige foretak – sammenligningstall

Ved overgang til regnskapslovens hovedregler kan den regnskapspliktige ved utarbeidelsen av årsregnskapet som gjelder overgangsåret gjøre følgende unntak fra regnskapsloven § 6–6:

1. Unnlate å utarbeide sammenligningstall til kontantstrømoppstillingen dersom den regnskapspliktige tidligere ikke har utarbeidet kontantstrømoppstilling.
2. Unnlate å utarbeide sammenligningstall til resultatregnskapet i konsernregnskapet dersom den regnskapspliktige ikke tidligere har utarbeidet konsernregnskap.
3. Unnlate å omarbeide sammenligningstall til resultatregnskapet, kontantstrømoppstillingen og noteopplysninger.

Unntaket for noteopplysninger i første ledd nr. 2 gjelder ikke for noteopplysninger til tall i balansen. Unntaket gjelder likevel for noteopplysninger til balansen som tidligere ikke har vært gitt i samsvar med de forenklete kravene til noteopplysninger for små foretak.

Det må i noter til årsregnskapet opplyses særskilt om hvilke omarbeidelser som er foretatt av tallene fra foregående regnskapsår som følge av overgang til regnskapslovens hovedregler. Opplysninger etter første punktum skal gis i tilknytning til opplysninger etter regnskapsloven § 7–2.

Utfyllende bestemmelser til regnskapsloven § 3–7. Unntak fra konsernregnskapsplikt for morselskap i underkonsern

§ 3–7–1. Unntak fra konsernregnskapsplikt for morselskap i underkonsern – lemping av språkkrav som er vilkår for slikt unntak

Konsernregnskap som nevnt i regnskapsloven § 3–7 første ledd kan foruten å være på norsk, være på svensk, dansk eller engelsk.

Utfyllende bestemmelser til regnskapsloven § 8–1. Offentlighet

§ 8–1–1. Offentlighet – innsyn i opplysninger i Regnskapsregisteret

Regnskapsregisteret kan gi opplysninger som nevnt i regnskapsloven § 8–1 i form av papirkopier eller elektronisk overføring.

Papirkopier skal bekreftes å være «rett kopi», med mindre rekvirenten gir avkall på bekreftelsen. Utstedelse av elektroniske dokumenter skal skje ved hjelp av en metode for å autentisere avsender og dokumentets innhold, dersom rekvirenten ber om det.

Registerfører fastsetter gebyrer for utlevering av opplysninger. Gebyrene skal godkjennes av departementet.

§ 8–1–2. Offentlighet – innsyn i opplysninger hos den regnskapspliktige

Regnskapspliktige som utleverer årsregnskap mv. i form av papirkopier eller elektronisk overføring til andre enn offentlige myndigheter, kan kreve et gebyr fra mottaker. Gebyret kan ikke overstige den regnskapspliktiges kostnader ved utleveringen.

Utfyllende bestemmelser til regnskapsloven § 8–2. Innsending til Regnskapsregisteret

§ 8–2–1. Innsending til Regnskapsregisteret – krav til dokumentene og oversendelsen

Dokumenter som etter regnskapsloven § 8–2 første ledd skal sendes til Regnskapsregisteret, skal sendes inn samlet og være tydelig lesbare.

Dokumentene skal vedlegges et oversendelsesbrev som angir den regnskapspliktiges organisasjonsnummer, foretaksnavn, forretningsadresse, regnskapsåret og dato for fastsettelse av årsregnskapet. Det skal opplyses om den regnskapspliktige er morselskap i konsern.

§ 8–2–2. Innsending til Regnskapsregisteret – registerføring og arkivering av innsendte dokumenter

De innsendte dokumenter registerføres ved registerenheten i Brønnøysund og arkiveres på den måte som registerfører finner hensiktsmessig.

§ 8–2–3. Innsending til Regnskapsregisteret – adgang til å fastsette utfyllende regler

Registerfører kan fastsette nærmere krav til oversendelse til Regnskapsregisteret, herunder bestemmelser om underskriving av oversendelsesbrev som nevnt i § 8–2–1 annet ledd.

Utfyllende bestemmelser til regnskapsloven § 8–3. Forsinkelsesgebyr

§ 8–3–1. Beregning av forsinkelsesgebyr

Forsinkelsesgebyret fastsettes til ett eller flere rettsgebyr (R) etter følgende satser:

1. ett R pr. uke de første åtte uker
2. to R pr. uke de neste ti uker
3. deretter tre R pr. uke de neste åtte uker.

Gebyret ilegges for hele uker slik at del av en uke regnes som full uke. Gebyr ilegges til årsregnskapet, årsberetningen og revisjonsberetningen er mottatt av Regnskapsregisteret, men ikke for mer enn 26 uker. Dersom de innsendte dokumentene har mangler som gjør at de ikke kan godkjennes som årsregnskap mv., ilegges gebyr til manglene er rettet opp.

§ 8–3–2. Innkreving av forsinkelsesgebyr

Innkreving av forsinkelsesgebyr foretas av Statens Innkrevingssentral. Regnskapsregisteret skal innhente opplysninger om styremedlemmer mv. hos den regnskapspliktige, jf. regnskapsloven § 8–3 annet ledd, fra Enhetsregisteret og Foretaksregisteret.

§ 8–3–3. Ettergivelse av forsinkelsesgebyr

Regnskapsregisterets vedtak i sak om ettergivelse av forsinkelsesgebyr, jf. regnskapsloven § 8–3 tredje ledd, kan påklages til Kredittilsynet.

§ 8–3–4. Utsatt frist for påløpt forsinkelsesgebyr ved bruk av Altinn

Fristen etter regnskapsloven § 8–3 første ledd første punktum er 1. september når innsendelsen foretas elektronisk via Altinn (<http://www.altinn.no>) og dokumentene ikke har mangler som gjør at de ikke kan godkjennes som årsregnskap mv. Fristen etter regnskapsloven § 8–3 første ledd annet punktum er tilsvarende 1. mars.

Fristene i første ledd gjelder for regnskapsår avsluttet på en dato fra 1. juli 2004 til 30. juni 2006.

Utfyllende bestemmelser til regnskapsloven § 9–1. Plikt til å utarbeide adskilte regnskaper

§ 9–1–1. Plikt til å utarbeide adskilte regnskaper – virkeområde

Dette kapittelet gjelder for foretak som i tillegg til å drive annen virksomhet:

1. er gitt en særlig eller eksklusiv rettighet etter EØS-avtalen artikkel 59 første ledd eller
2. er blitt tillagt oppgaven å utføre tjenester av allmenn økonomisk betydning etter EØS-avtalen artikkel 59 annet ledd og samtidig mottar kompensasjon i en eller annen form knyttet til denne tjenesten.

Med mindre departementet ved enkeltvedtak bestemmer noe annet, gjelder bestemmelsene i dette kapittelet likevel ikke for:

1. foretak som har mindre enn et beløp i norske kroner som svarer til 40 millioner euro i årlig salgsinntekt i de to regnskapsårene før kravene i § 9–1–1 er oppfylt. For offentlige kredittinstitusjoner skal imidlertid den tilsvarende terskelen være en balansesum på et beløp i norske kroner som svarer til 800 millioner euro,
2. foretak som er tillagt oppgaven å utføre tjenester av allmenn økonomisk betydning etter EØS-avtalen artikkel 59 annet ledd, dersom den kompensasjonen de mottar i en eller annen form, ble fastsatt for en passende periode etter en åpen og oversiktlig framgangsmåte uten forskjellsbehandling, eller
3. foretak som departementet unntar fra forskriften i samsvar med EØS-regler som svarer til direktiv 80/723/EØF, som endret ved direktiv 2000/52/EF, artiklene 1 nr. 2, 3a nr. 2 og 4 nr. 2 bokstav a.

§ 9–1–2. Plikt til å utarbeide adskilte regnskaper – definisjoner

I dette kapittelet menes med:

1. «De forskjellige deler av virksomheten»:
 - alle varer eller tjenester foretaket har fått en særlig eller eksklusiv rettighet til å levere eller yte, eller alle tjenester av allmenn økonomisk betydning foretaket er tillagt oppgaven med å yte, og
 - enhver annen vare eller tjeneste som omfattes av foretakets virksomhet.
2. «Eksklusiv rettighet»: en rettighet som et bestemt foretak er gitt ved lov, forskrift eller enkeltvedtak og som gir foretaket enerett til å yte en tjeneste eller drive en virksomhet innenfor et bestemt geografisk område.
3. «Særlig rettighet»: en rettighet som et begrenset antall foretak er gitt ved lov, forskrift eller enkeltvedtak og som innenfor et bestemt geografisk område:
 - begrenser antallet av slike foretak som har tillatelse til å yte en tjeneste eller drive en virksomhet til to eller flere, på annen måte enn etter kriterier som er objektive, forholdsmessige og ikke innebærer forskjellsbehandling,
 - på annen måte enn etter ovenfor nevnte kriterier gir flere konkurrerende foretak tillatelse til å yte en tjeneste eller drive en virksomhet, eller
 - på annen måte enn etter ovenfor nevnte kriterier gir ett eller flere foretak rettslige fordeler som i betydelig grad påvirker andre foretaks evne til innenfor samme geografiske område å yte samme tjeneste på vilkår som i all hovedsak er like.
4. «Departementet»: Finansdepartementet samt det departement som har ansvar for den ordningen som gjør at det eller de aktuelle foretakene omfattes av bestemmelsene i dette kapittelet jf. § 9–1–1 første ledd.

§ 9–1–3. Plikt til å utarbeide adskilte regnskaper – pliktens innhold

Foretak som dette kapittelet gjelder for skal for hvert regnskapsår utarbeide en oppgave med resultatoppstillinger for de forskjellige deler av virksomheten (atskilte regnskaper).

Inntekter og kostnader skal fordeles mellom de forskjellige deler av virksomheten etter konsekvent anvendte og objektivt begrunnede prinsipper på en slik måte at foretakets økonomiske og organisasjonsmessige struktur gjenspeiles korrekt i de atskilte regnskaper.

Foretaket skal ved utarbeidelse av resultatoppstillingene anvende samme regnskapsprinsipper og samme oppstillingsplan som foretaket har anvendt i foretakets årsregnskap.

I oppgaven skal prinsippene for fordeling av inntekter og kostnader opplyses og begrunnes. Det skal opplyses om anvendte regnskapsprinsipper.

§ 9–1–4. Plikt til å utarbeide adskilte regnskaper – registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger – oppbevaring

Regler i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring gjelder i forhold til utarbeiding av atskilte regnskaper.

Oppgave som nevnt i § 9–1–3 skal oppbevares i 5 år etter regnskapsårets slutt.

§ 9–1–5. Plikt til å utarbeide adskilte regnskaper – revisjon

Foretak som forskriften gjelder for skal påse at oppgave som nevnt i § 9–1–3 bekreftes av en registrert eller statsautorisert revisor. Revisor skal bekrefte at oppgave som nevnt i § 9–1–3 er utarbeidet i samsvar med kravene i denne forskrift.

§ 9–1–6. Plikt til å utarbeide adskilte regnskaper – innsendingsplikt og innsyn i regnskapene

Departementet kan bestemme at foretak som dette kapittelet gjelder for skal sende inn oppgaver som nevnt i § 9–1–3 og revisorbekreftelse som nevnt i § 9–1–5 til en nærmere bestemt offentlig myndighet.

Departementet kan bestemme at foretak som dette kapittelet gjelder for, skal gi nærmere bestemt offentlig myndighet innsyn i registrerte regnskapsopplysninger og regnskapsmateriale.

Utfyllende bestemmelser til regnskapsloven § 10–1. Regler som utfyller eller fraviker loven**§ 10–1–1. Årsregnskap for utenlandske foretak som driver virksomhet på norsk sokkel, unntatt petroleumsutvinning og rørledningstransport, eller foretak som driver midlertidig virksomhet på land**

Bestemmelsene i § 10–1–2 og § 10–1–3 gjelder for regnskapspliktige som nevnt i regnskapsloven § 1–2 første ledd nr. 13 som utøver eller deltar i virksomhet som er skattepliktig etter lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. med unntak av skattepliktige etter lovens § 3 og § 5. Bestemmelsene i § 10–1–2 og § 10–1–3 gjelder også for regnskapspliktige som nevnt i regnskapsloven § 1–2 første ledd nr. 1 som er undergitt sentral ligning i henhold til § 2–4 nr. 1 a i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

Bestemmelsene i § 10–1–2 og § 10–1–3 gjelder uavhengig av om virksomhet som nevnt i første ledd er unntatt fra skatteplikt til Norge i henhold til skatteavtale med annen stat.

§ 10–1–2. Regnskapsplikt mv. for regnskapspliktige nevnt i § 10–1–1

Bestemmelsene i regnskapsloven kapittel 3 til 7 gjelder ikke for regnskapspliktige som nevnt i § 10–1–1 som i regnskapsåret har en omsetning i Norge og/eller på norsk sokkel på mindre enn 5 millioner kroner. Sentralskattekontoret for utenlandssaker kan ved enkeltvedtak bestemme at det samme skal gjelde for andre regnskapspliktige som nevnt i § 10–1–1.

Som små foretak etter regnskapsloven § 1–6 regnes foretak hvis virksomhet i Norge eller på norsk kontinentalsokkel oppfyller vilkårene i lovens § 1–6.

Plikten til å sende årsregnskap mv. til Regnskapsregisteret etter regnskapsloven § 8–2 gjelder ikke regnskapspliktige som nevnt i første ledd.

§ 10–1–3. Fremleggelse av totalregnskap for regnskapspliktige nevnt i § 10–1–1

Årsregnskap for den regnskapspliktiges totale virksomhet med revisjonsberetning og styrets beretning skal kunne fremlegges for offentlig kontrollmyndighet, med mindre det ikke foreligger plikt til å utarbeide årsregnskap m.m. etter regelverket i hjemlandet.

§ 10–1–4. Adgang til å unnta fra regnskapsplikt utenlandske foretak med skatteplikt til Norge etter skatteloven § 2–37 tredje ledd

Finansdepartementet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra plikten til å utarbeide årsregnskap og årsberetning etter regnskapsloven § 3–1 for foretak som nevnt i regnskapsloven § 1–2 første ledd nr. 13 som er skattepliktig til Norge etter avtale med annen stat sluttet i henhold til lov 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 35 eller lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 2–37 tredje ledd.

Ikrafttredelse og virkningstidspunkt**§ 11–1. Ikrafttredelse**

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2007.

Fra samme tid oppheves følgende forskrifter:

1. Forskrift 16. desember 1998 nr. 1234 om innsending av årsregnskap m.v. til Regnskapsregisteret og rett til innsyn i årsregnskap m.v.
2. Forskrift 16. desember 1998 nr. 1236 om overgangsregler til lov om årsregnskap m.v. (regnskapsloven)
3. Forskrift 16. desember 1998 nr. 1237 om årsregnskap for utenlandske foretak som driver virksomhet på norsk sokkel, unntatt petroleumsutvinning og rørledningstransport, eller foretak som driver midlertidig virksomhet på land
4. Forskrift 16. desember 1998 nr. 1238 om unntak fra konsernregnskapsplikt for morselskap i underkonsern
5. Forskrift 6. mai 1999 nr. 544 om regnskapsystem, registrering, dokumentasjon og oppbevaring av regnskapsopplysninger
6. Forskrift 19. juli 1999 nr. 816 om avvikende regnskapsår for filial og datterselskap av utenlandsk foretak som anvender avvikende regnskapsår
7. Vedtak 24. september 1999 nr. 1066 om ikrafttredelse og overgangsbestemmelser til lov av 18. juni 1999 nr. 41 om endringer i regnskapsloven m.v.
8. Forskrift 3. november 1999 nr. 1140 om adgang til å unnta visse utenlandske foretak fra regnskapsplikt i Norge
9. Forskrift 10. mars 2000 nr. 218 om summarisk omregning av registrerte regnskapsopplysninger i utenlandsk valuta til norsk valuta for føring i årsregnskapet i henhold til regnskapsloven § 3–4
10. Forskrift 2. oktober 2001 nr. 1132 om overgangsregler til regler om ettergivelse og tvangsinnkreving av forsinkelsesgebyr i lov om årsregnskap m.v. (regnskapsloven)
11. Forskrift 19. desember 2003 nr. 1642 om regnskapsføring av finansielle instrumenter
12. Forskrift 4. juli 2003 nr. 897 om atskilte regnskaper for foretak som er gitt særlige eller eksklusive rettigheter eller som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning.

§ 11–2. *Virkningstidspunkt*

Forskriften gjelder med virkning fra regnskapsår som starter 1. januar 2006 og senere.

Opphevelsen av forskrift 19. desember 2003 nr. 1642 om regnskapsføring av finansielle instrumenter (jf. § 11–1 nr. 11) gjelder med virkning fra regnskapsår som starter 1. januar 2006 og senere.

Kapittel 9–1 og opphevelsen av forskrift 4. juli 2003 nr. 897 om atskilte regnskaper for foretak som er gitt særlige eller eksklusive rettigheter eller som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning (jf. § 11–1 nr. 12) gjelder med virkning fra regnskapsår som starter 1. januar 2006 og senere.

7. sept. Nr. 1063 2006

Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter sei med not nord for 62° N i 2006.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 7. september 2006 med hjemmel i forskrift 21. desember 2005 nr. 1664 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 § 30. Kunngjort 19. september 2006.

I

I forskrift 25. august 2006 nr. 1059 om stopp i fisket etter sei med not nord for 62° N i 2006 gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Fisket etter sei med not nord for 62° N stoppes med virkning fra 25. august 2006 kl. 20.00.

Fra 7. september 2006 kl. 24.00 kan fartøy som totalt har fisket mindre enn 231 tonn sei med not fortsette fisket innenfor nevnte kvantum.

For fartøy som har fått tilført seinotkvote gjennom en driftsordning, jf. kap. 2 i forskrift 7. november 2003 nr. 1309 om spesielle kvoteordninger for kystfiskeflåten, skal maksimalkvoten etter annet ledd økes med et tillegg på 231 tonn per driftsordning. Dersom utvekslet kvote er fordelt på flere fartøy, fordeles tillegget etter samme forhold på hvert fartøy.

II

Endringen trer i kraft straks.

12. sept. Nr. 1064 2006

Forskrift om endring i forskrift om hva som skal anses som dopingmidler.

Fastsatt av Statens legemiddelverk 12. september 2006 med hjemmel i forskrift 30. april 1993 nr. 318 om hva som skal anses som dopingmidler § 2. Kunngjort 19. september 2006.

I

I forskrift 30. april 1993 nr. 318 om hva som skal anses som dopingmidler gjøres følgende endring:

Ny dopingliste skal lyde:

Fastsatt av Statens legemiddelverk med hjemmel i forskrift 30. april 1993 nr. 318 om hva som skal anses som dopingmidler § 2. Dopinglisten gjelder som en del av forskriften.

Som dopingmidler regnes følgende stoffer og disse stoffers salter og derivater og mulige isomere, estere og etere av stoffene og deres salter; jf. forskriften § 1 bokstav b):

adrafinil
adrenalin
amifenazol
5 α -androstan-3 α ,17 α -diol
5 α -androstan-3 α ,17 β -diol
5 α -androstan-3 β ,17 α -diol
5 α -androstan-3 β ,17 β -diol
androstendiol (androst-5-en-3 β ,17 β -diol)
androst-4-en-3 α ,17 α -diol
androst-4-en-3 α ,17 β -diol
androst-4-en-3 β ,17 α -diol
androst-5-en-3 α ,17 α -diol
androst-5-en-3 α ,17 β -diol
androst-5-en-3 β ,17 α -diol
1-androstendiol (5 α -androst-1-en-3 β ,17 β -diol)
4-androstendiol (androst-4-en-3 β ,17 β -diol)
androstendion (androst-4-en-3,17-dion)
1-androstendion (5 α -androst-1-en-3,17-dion)
5-androstendion (androst-5-en-3,17-dione)
bitolterol
bolandiol (19-norandrostendiol)
bolasteron
boldenon
boldion (androsta-1,4-dien-3,17-dion)
bromantan
cyclazodon
danazol (17 α -etynyl-17 β -hydroksyandrost-4-eno[2,3-d]isoksazol)
dehydroklormetyltestosteron
desoksymetyltestosteron (17 α -metyl-5 α -androst-2-en-17 β -ol)
DHEA (dehydroepiandrosteron, prosteron)
dihydrotestosteron (17 β -hydroksy-5 α -androstan-3-on)
dobutamin
doksapram
dopamin
drostanolon
efedrin
epi-dihydrotestosteron
erythropoietin (EPO)
etafedrin
etamivan
etilefrin
etyløstrenol (19-nor-17 α -pregn-4-en-17-ol)
famprofazon
fenbutrazat
fenkamin
fenoterol
fenprometamin
fenylpropanolamin
fluoksymesteron
formebolon
furazabol
furfenoreks
gestrinon
gonadotropiner (LH, hCG)
heptaminol
3 α -hydroksy-5 α -androstan-17-on

3 β -hydroksy-5 α -androstan-17-on
4-hydroksytestosteron (4,17 β -dihydroksyandrost-4-en-3-one)
isomethepten
isoprenalin
kalusteron
karfedon
klenbuterol
klorprenalin
klostebol
kropropamid
krotetamid
kvinbolon
mekano vekstfaktorer (MGFs)
meklofenoksat
mestanolon
mesterolon
metandienon (17 β -hydroksy-17 α -metylandrosta-1,4-dien-3-on)
metandriol
metaraminol
metasteron
metenolon
metoksyfenamin
metyldienolon
metylefedrin
metylnortestosteron
metyltestosteron
metyl-1-testosteron (17 β -hydroksy-17 α -metyl-5 α -androst-1-en-3-on)
metyltrienolon
miboleron
nandrolon
niketamid
noradrenalin
19-norandrostendion (estr-4-en-3,17-dion)
19-norandrosteron
norboleton
noretandrolon
19-noretiokolanolon
norklostebol
oksabolon
oksandrolon
oksilofrin
oksymesteron
oksymetolon
oktopamin
orciprenalin
ortetamin
pentetrazol
prasteron (dehydroepiandrosteron, DHEA)
prenalterol
prolintan
propylheksedrin
prostanazol
rimiterol
salbutamol
sibutramin
somatotropin/hGh
stanozolol
stenbolon
stryknin
terbutalin
testosteron
1-testosteron (17 β -hydroksy-5 α -androst-1-en-3-on)

tetrahydrogestrinon (18a-homo-pregna-4,9,11-trien-17 β -ol-3-on)
tibolon
trenbolon
vekstfaktorer – insulinlignende (eks. IGF-1)
veksthormon/hGh
zeranol
zilpaterol

II

Endringen trer i kraft 1. oktober 2006.

15. sept. Nr. 1065 2006

Forskrift om fartøykvoter i fangst av kongekrabbe øst for 26° Ø i 2006/2007.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. september 2006 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5 og forskrift 5. juli 2006 nr. 938 om regulering av adgangen til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 26° Ø i 2006/2007 § 17. Kunngjort 19. september 2006.

§ 1. Fartøykvote for fartøy som deltar i gruppe I

Fartøy som har adgang i gruppe I, kan fiske og lande inntil 1.200 kongekrabber.

§ 2. Fartøykvote for fartøy som deltar i gruppe II

Fartøy som har adgang til å delta i gruppe II, kan fiske og lande inntil 600 kongekrabber.

§ 3. Straffebestemmelse

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. januar 2007.

15. sept. Nr. 1066 2006

Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter kredittilsynsloven § 7 femte ledd.

Fastsatt ved kgl.res. 15. september 2006 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 7 femte ledd. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. september 2006.

Kongens myndighet etter lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 7 femte ledd delegeres til Finansdepartementet.

15. sept. Nr. 1067 2006

Forskrift om forbud mot handel i aksjer mv. og rapporteringsplikt for handel i finansielle instrumenter for tjenestemenn i Kredittilsynet.

Fastsatt av Finansdepartementet 15. september 2006 med hjemmel i 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 7 tredje ledd tredje punktum og femte ledd, jf. delegeringsvedtak 15. september 2006 nr. 1066. Kunngjort 19. september 2006.

§ 1. Forbud mot å handle aksjer og rettigheter til aksjer mv.

Kredittilsynets tjenestemenn har ikke adgang til å foreta tegning, kjøp, salg eller bytte av aksjer notert på norsk børs eller autorisert markedsplass, eller derivater eller andre rettigheter til slike med mindre det er gitt tillatelse til dette etter regler i § 2.

Kredittilsynets tjenestemenn har ikke adgang til å kjøpe andeler i verdipapirfond som har vedtektsbestemt at det i sin investeringsstrategi skal ha eller faktisk har en overrepresentasjon av aksjer eller andre instrumenter utstedt av tilsynsenheter.

Første og annet ledd gjelder tilsvarende for tjenestemannens handler i fremmed navn og regning.

Kredittilsynets styre kan fastsette at forbudet i denne paragraf, jf. også § 2, skal gjelde tilsvarende for andre egenkapitalinstrumenter og derivater eller andre rettigheter til slike.

§ 2. Dispensasjonsadgang

Kredittilsynsdirektøren eller den direktøren bemyndiger kan etter søknad gi tjenestemenn tillatelse til å avhende finansielle instrumenter som omfattet av handleforbudet i § 1 dersom gjennomføringen av transaksjonen ikke er egnet til å svekke tilliten til den ansatte selv eller til Kredittilsynet.

Kredittilsynsdirektøren eller den direktøren bemyndiger kan etter søknad gi tjenestemenn tillatelse til å erverve finansielle instrumenter som omfattet av handleforbudet § 1 dersom det foreligger særlige grunner for transaksjonen

og både gjennomføringen av transaksjonen og det påfølgende eierskap ikke er egnet til å svekke tilliten til den ansatte selv eller til Kredittilsynet.

For kredittilsynsdirektøren kan tillatelser etter første og annet ledd gis av Finansdepartementet.

Tillatelser etter denne paragraf kan tidsbegrenses.

§ 3. *Plikt til å rapportere egne transaksjoner mv.*

Tjenestemenn i Kredittilsynet skal løpende rapportere om erverv, avhendelse og om andre endringer i eget eierforhold til alle typer finansielle instrumenter som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 annet ledd. For andeler i verdipapirfond inntreer rapporteringsplikten ved erverv av andeler for beløp større enn kr 300.000 per forvaltningsselskap, samt ved endringer etter senere erverv for mer enn samlet kr 100.000 per forvaltningsselskap. Melding skal gis uten ugrunnet opphold, og inneholde opplysninger om transaksjonstype, tidspunkt og arten og volumet av de finansielle instrumentene, samt om beholdning etter transaksjonen.

Rapportering skal skje til kredittilsynsdirektøren eller den direktøren bemyndiger. Rapportering vedrørende kredittilsynsdirektøren skjer til Finansdepartementet.

§ 4. *Rapportering av nærstående transaksjoner mv.*

Kredittilsynsdirektøren kan pålegge tjenestemenn å opplyse om erverv, avhendelse og andre endringer i eierforhold som vedkommende er kjent med hos personlige nærstående som nevnt i aksjeloven § 1–5 annet ledd som gjelder finansielle instrumenter som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 annet ledd utstedt av institusjoner under tilsyn og rettigheter eller derivater til slike finansielle instrumenter, samt aksjer eller andre egenkapitalinstrumenter notert på norsk børs eller autorisert markedsplass, og derivater eller andre rettigheter til slike. Finansdepartementet kan pålegge tilsvarende rapporteringsplikt for kredittilsynsdirektøren.

Rapporteringsplikten etter denne paragraf gjelder ikke for andeler i verdipapirfond.

Opplysning skal i tilfelle gis uten ugrunnet opphold, og inneholde opplysninger om transaksjonstype, tidspunkt og arten og volumet av de finansielle instrumentene, samt om beholdning etter transaksjonen, så langt vedkommende er kjent med opplysningene.

Opplysningsplikt etter første ledd omfatter ikke opplysning om transaksjoner den nærstående utfører for andre som ledd i yrkesutøvelse.

Rapportering skal skje til kredittilsynsdirektøren eller den direktøren bemyndiger. Kredittilsynsdirektøren rapporterer til Finansdepartementet.

§ 5. *Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser*

Forskriften trer i kraft 1. november 2006.

18. sept. Nr. 1068 2006

Forskrift om krav om analyserapport ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA for å unngå innblanding av ikke-godkjent genmodifisert ris LL 601.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 18. september 2006 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12 bokstav c, § 15 og § 23 første ledd, jf. generell forskrift 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og omsetning mv. av næringsmidler § 16a sjette ledd og forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer § 7a, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 19. september 2006.

§ 1. *Produktgrupper omfattet av forskriften*

Følgende produktgrupper er omfattet av forskriften:

- langkornet ris til bruk som fôrvarer eller næringsmiddel omfattet av varenummer 10 06 2010, 10 06 2090, 10 06 3010 og 10 06 3020 i tolltariffen.
- bruddris til bruk som fôrvarer eller næringsmiddel omfattet av varenummer 10 06 4010 og 10 06 4020 i tolltariffen, med unntak av bruddris som kan dokumenteres fri for langkornet ris.

§ 2. *Krav om analyserapport*

Ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA som beskrevet i § 1, må det følge en original analyserapport som bekrefter at produktet ikke inneholder genmodifisert ris av typen LL 601.

Analyserapporten skal være utstedt av et akkreditert laboratorium og basert på en validert analysemetode for påvisning av den genmodifiserte risen LL 601 og skal følge forsendelsen.

Dersom en forsendelse deles opp, må en sertifisert kopi av analyserapporten følge hver del av den delte forsendelsen.

Dersom analyserapport ikke er vedlagt, må importøren sørge for at produktet analyseres for å vise at det ikke inneholder genetisk modifisert ris LL 601. Inntil analyserapport foreligger, vil produktet bli holdt tilbake.

§ 3. *Kostnader ved analyse mv.*

Alle kostnader ved analyse, lagring og eventuell tilbakesending eller destruering av forsendelser må dekkes av virksomheten.

§ 4. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av forskriften og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 5. *Endringer i forskriften*

Mattilsynet kan endre og oppheve bestemmelsene i forskriften.

§ 6. *Opphevelse av annen forskrift*

Forskriften opphever forskrift 31. august 2006 nr. 1012 om krav om analyserapport ved import av produktgrupper av langkornet ris med opprinnelse i USA for å unngå innblanding av ikke-godkjent genmodifisert ris LL 601.

§ 7. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 9/2005 s. 1362 (i forskrift 13. juni 2005 nr. 589 om opptak til mastergradsstudier og videreutdanninger/emner på mastergradsnivå ved Høgskolen i Molde).

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av styret ved Høgskolen i Molde 13. juni 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7 og forskrift 2. juli 2002 nr. 738 om krav til mastergrad § 2.

Nr. 6/2006 s. 730 (i forskrift 26. april 2006 nr. 468 om krav til elektrisitetsmålere som selges).

I vedlegg 3 overskriften til Modul H1 har ordet «kvalitetssikring» ved en inkurie blitt gjentatt to ganger.

Overskriften til Modul H1 i vedlegg 3 skal lyde:

Modul H1 – Samsvarserklæring basert på full kvalitetssikring og konstruksjonsundersøkelse

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2006-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2004	8	1131	Forskrift nr. 930	3
2004	9	1277, 1278 og 1281	Forskrift nr. 931	6
2005	9	1362	Forskrift nr. 589	12
2005	11	1744	Vedtak nr. 938	8
2005	15	2312	Forskrift nr. 1446	3
2005	16	2529	Forskrift nr. 1593	4
2005	16	2538	Forskrift nr. 1609	1
2005	16	2644	Forskrift nr. 1668	2
2005	17	2713	Forskrift nr. 1690	2
2005	17	2855	Forskrift nr. 1694	2
2006			Forskrift nr. 83	2
2006	3	328	Forskrift nr. 229	4
2006	6	730	Forskrift nr. 468	12
2006	7	962	Forskrift nr. 546	9

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2006 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no